

Udskriftsdato: 19. december 2025

2007/2 LSF 25 (Gældende)

Forslag til Lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser

Ministerium: Undervisningsministeriet

Journalnummer: Undervisningsministeriet, j.nr. 119-781-021

Forslag

til

Lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser

Kapitel 1

Formål m.v.

§ 1. Undervisningsministeren tilrettelægger erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser i et samordnet videregående uddannelsessystem.

Stk. 2. Formålet med et samordnet videregående uddannelsessystem er at sikre praksisnære uddannelser, der på et internationalt niveau imødekommer behovet for kvalificeret arbejdskraft i den private og den offentlige sektor, og hvis videngrundlag er karakteriseret ved erhvervs- og professionsbaseret samt udviklingsbaseret.

§ 2. Erhvervsakademiuddannelser skal give de uddannede viden om og forståelse af fagområdernes praksis, anvendt teori og metode på et niveau, der kvalificerer til selvstændigt at kunne analysere og vurdere problemstillinger.

Stk. 2. Uddannelserne skal kvalificere de uddannede til at varetage praksisnære erhvervsfunktioner. Uddannelserne skal endvidere udvikle til selvstændighed, samarbejdsevne og evne til at skabe fornyelse samt udvikle interesse for og evne til aktiv medvirken i et demokratisk samfund. Uddannelserne skal kvalificere til relevant videre uddannelse.

§ 3. Professionsbacheloruddannelser skal give de uddannede viden om og forståelse af fagområdernes praksis, anvendt teori og metode på et niveau, der kvalificerer til selvstændigt at kunne analysere og vurdere problemstillinger. Uddannelserne skal endvidere skabe grundlag for selvstændig refleksion over fagområdernes sammenhæng med udviklingsbaseret viden og erhvervsfunktioner.

Stk. 2. Uddannelserne skal kvalificere de uddannede til at varetage praksisnære, komplekse og udviklingsorienterede erhvervsfunktioner. Uddannelserne skal endvidere kvalificere til relevant videre uddannelse, udvikle til selvstændighed, samarbejdsevne og evne til at skabe fornyelse samt udvikle interesse for og evne til aktiv medvirken i et demokratisk samfund.

Kapitel 2

Varighed og struktur

§ 4. Erhvervsakademiuddannelser varer fra 1½ til 2½ år som heltidsuddannelse. Uddannelserne består af teori og praktik og skal udgøre selvstændigt afrundede uddannelsesforløb. Praktikken skal have en varighed af mindst 3 måneder.

§ 5. Professionsbacheloruddannelser har en varighed fra 3 og til almindeligvis 4 år som heltidsuddannelse, jf. dog § 6. Uddannelserne består af teori og praktik og skal udgøre selvstændigt afrundede uddannelsesforløb. Praktikken skal have en varighed af mindst 6 måneder.

Stk. 2. Uddannelserne kan tilrettelægges således, at mindst det sidste 1½ år af uddannelsen kan anvendes som overbygning på relevante erhvervsakademiuddannelser. Der indgår mindst 3 måneders praktik i den del af uddannelsen, der anvendes som overbygning.

§ 6. Professionsbacheloruddannelser kan tilrettelægges som selvstændige overbygningsuddannelser, der bygger på erhvervsakademiuddannelser.

Stk. 2. Selvstændige overbygningsuddannelser har som heltidsuddannelse en varighed af mindst 1½ år, inklusive mindst 3 måneders praktik, og skal sammen med de adgangsgivende erhvervsakademiuddannelser have en samlet varighed fra 3 og til almindeligvis 4 år, jf. § 5, stk. 1.

§ 7. Professionsbacheloruddannelser kan tilrettelægges således, at uddannelsens første til andet år sammen med et særligt tilrettelagt afsluttende forløb udgør en selvstændigt afrundet erhvervsakademiuddannelse, jf. § 4.

Stk. 2. Uddannelser, der tilrettelægges efter stk. 1, skal tillige være tilrettelagt således, at det sidste 1½ år eller mere kan anvendes som overbygning til relevante erhvervsakademiuddannelser, jf. § 5, stk. 2.

Kapitel 3

International uddannelse

§ 8. Institutioner, der udbyder erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, skal tilrettelægge den enkelte uddannelse således, at den studerende inden for den normerede studietid har mulighed for at gennemføre dele af uddannelsen i udlandet.

§ 9. En institution kan efter aftale med en eller flere udenlandske institutioner tilrettelægge den enkelte uddannelse således, at dele af uddannelsen kan gennemføres ved anerkendte udenlandske institutioner.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om de aftaler, som institutionen kan indgå efter stk.1.

§ 10. Undervisningsministeren kan tilrettelægge den enkelte uddannelse således, at dele af uddannelsen skal gennemføres ved en eller flere anerkendte udenlandske institutioner.

Kapitel 4

Godkendelse og akkreditering

§ 11. Undervisningsministeren godkender de uddannelser efter denne lov, der er behov for.

§ 12. Undervisningsministeren godkender et erhvervsakademis udbud af de erhvervsakademiuddannelser, der er behov for, at akademiet udbyder, jf. § 4 i lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser. Undervisningsministeren godkender tillige en professionshøjskoles udbud af de erhvervsakademiuddannelser, der er behov for at professionshøjskolen udbyder jf. § 4, stk. 3 i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser. Det er dog en betingelse, at professionshøjskolen er etableret ved en sammenlægning af en eller flere professionshøjskoler og et eller flere erhvervsakademier.

Stk. 2. Er en professionshøjskole ikke omfattet af stk. 1, kan undervisningsministeren godkende dens udbud af en erhvervsakademiuddannelse, hvis der er et behov for udbud af uddannelsen, som ikke kan eller forventes at kunne dækkes af udbud, der er godkendt efter stk. 1.

Stk. 3. En godkendelse efter stk. 1 og 2 gives tidsbegrænset til at dække behovet for udbuddet i et nærmere bestemt geografisk område af den pågældende uddannelse.

§ 13. Undervisningsministeren godkender en professionshøjskoles udbud af de professionsbacheloruddannelser, der er behov for, at professionshøjskolen udbyder, jf. § 4, stk. 3, i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser. Undervisningsministeren godkender endvidere en ingeniørhøjskoles udbud, jf. §§ 57–62 i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser, af de professionsbacheloruddannelser inden for ingeniørområdet, der er behov for, at ingeniørhøjskolen udbyder. Undervisningsministeren godkender tillige medie- og journalisthøjskolens udbud af de professionsbacheloruddannelser inden for højskolens område, der er behov for, at medie- og journalisthøjskolen udbyder, jf. § 4 i lov om medie- og journalisthøjskolen.

Stk. 2. Undervisningsministeren godkender et erhvervsakademis udbud af de tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser, der er behov for, at erhvervsakademiet udbyder. Det er dog en betingelse herfor, at erhvervsakademiet har indgået en partnerskabsaftale med en professionshøjskole, jf. § 6 i

lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser og § 5 a i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan godkende, at en uddannelsesinstitution, der ikke er en professionshøjskole, kan udbyde en professionsbacheloruddannelse, hvis der er et behov for udbud af uddannelsen, som ikke kan eller forventes at kunne dækkes af udbud, der er godkendt efter stk. 1 og 2. En godkendelse efter 1. pkt. kan kun gives til en uddannelsesinstitution inden for den offentlige forvaltning med statslig godkendelse til udbud af en eller flere videregående uddannelser.

Stk. 4. En godkendelse efter stk. 1-3 gives tidsbegrænset til at dække behovet for udbuddet i et nærmere bestemt geografisk område af den pågældende uddannelse.

§ 14. Godkendelse af en uddannelse efter § 11 og godkendelse af udbud efter §§ 12-13 kan kun gives, hvis Akkrediteringsrådet, jf. lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser, har akkrediteret uddannelsen henholdsvis udbuddet positivt.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan afslå at lade en ansøgning om godkendelse af forslag til en ny uddannelse og forslag til et nyt udbud akkreditere samt undlade at lade et eksisterende udbud akkreditere efter § 16, stk. 1, hvis det vurderes, at der ikke er behov for den pågældende uddannelse eller det pågældende udbud.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter regler om krav til indholdet af og dokumentation til ansøgninger om godkendelse efter §§ 11-13 og regler om procedure for behandling af sådanne ansøgninger.

§ 15. Akkrediteringsrådet akkrediterer uddannelser og udbud af uddannelser efter undervisningsministerens beslutning.

Stk. 2. Akkrediteringen efter stk. 1 foretages i henhold til kriterier for relevans og kvalitet, der fastsættes af undervisningsministeren.

Stk. 3. Ved akkreditering af nye uddannelser, jf. § 11, og nye udbud, jf. §§ 12-13, kan rådets afgørelse være en positiv akkreditering eller et afslag på akkreditering. Ved løbende akkreditering af udbud, jf. § 16, kan Akkrediteringsrådets afgørelse tillige være en betinget positiv akkreditering, hvor en positiv akkreditering er betinget af, at de fastsatte kriterier for relevans og kvalitet er opfyldt inden for en af rådet fastsat frist.

Stk. 4. Akkrediteringsrådet kan af egen drift eller efter undervisningsministerens beslutning undersøge, hvorvidt en uddannelse eller en institutions udbud af en uddannelse fortsat opfylder de kriterier for relevans og kvalitet, som uddannelsen eller udbuddet oprindeligt blev akkrediteret på grundlag af. Viser undersøgelsen, at kriterierne ikke længere er opfyldt, træffer rådet afgørelse om, at akkrediteringen trækkes tilbage eller meddeler en frist for opfyldelse af kriterierne. Efter fristens udløb træffer rådet afgørelse om, hvorvidt den tidligere meddelte akkreditering opretholdes eller trækkes tilbage. Rådet orienterer straks undervisningsministeren om rådets afgørelse.

Stk. 5. Trækker Akkrediteringsrådet i henhold til stk. 4 sin akkreditering tilbage, bortfalder undervisningsministerens godkendelse, jf. § 14.

Stk. 6. En uddannelsesinstitution, der er godkendt til udbud af en uddannelse, skal underrette Akkrediteringsrådet, hvis udbuddet ikke længere opfylder de kriterier for relevans og kvalitet, som udbuddet oprindeligt blev akkrediteret på grundlag af, eller hvis institutionen er i tvivl herom.

Stk. 7. Undervisningsministeren fastsætter regler om Akkrediteringsrådets varetagelse af opgaver efter denne lov.

§ 16. Godkendte udbud af uddannelser skal løbende akkrediteres efter en plan fastsat af undervisningsministeren.

Stk. 2. En udbudsgodkendelse bortfalder, såfremt udbuddet på baggrund af en akkreditering foretaget i medfør af stk. 1 ikke har opnået en positiv akkreditering eller betinget positiv akkreditering.

Stk. 3. En udbudsgodkendelse kan endvidere bortfalde, hvis undervisningsministeren finder, at der ikke længere er behov for, at uddannelsen udbydes af institutionen, eller hvis institutionen ikke overholder

reglerne om uddannelsen eller påbud fra undervisningsministeren om at gennemføre konkrete foranstaltninger med henblik på overholdelse af de regler, der påhviler institutionen efter loven.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan pålægge en institution, der ophører med at udbyde en uddannelse, at afslutte igangværende uddannelsesforløb efter en plan godkendt af undervisningsministeren.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan pålægge en institution at optage studerende, der ikke kan færdiggøre deres uddannelse som følge af, at den institution, som de studerende er optaget på, ophører eller er ophørt med at udbyde den pågældende uddannelse. Det er en betingelse for at give påbud efter stk. 1, at institutionen er godkendt til at udbyde uddannelsen.

§ 17. Undervisningsministeren kan tillade, at uddannelser på andre ministerområder akkrediteres efter reglerne i dette kapitel.

Kapitel 5

Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser

§ 18. Undervisningsministeren nedsætter Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser, der består af indtil 21 medlemmer.

Stk. 2. Undervisningsministeren udpeger formanden, der skal have særlig indsigt i de uddannelsesområder, som rådgivningen omfatter.

Stk. 3. 18 medlemmer udpeges af undervisningsministeren på følgende måde:

- 1) 2 medlemmer efter indstilling fra Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Industri, HTS (Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen) og Tekniq (installatørernes organisation) i forening.
- 2) 1 medlem efter indstilling fra Finanssektorens Arbejdsgiverforening.
- 3) 1 medlem efter indstilling fra Ledernes Hovedorganisation.
- 4) 2 medlemmer efter indstilling fra Danske Regioner.
- 5) 2 medlemmer efter indstilling fra KL (Kommunernes Landsforening).
- 6) 3 medlemmer efter indstilling fra FTF (hovedorganisation for offentligt og privat ansatte).
- 7) 2 medlemmer efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark (LO).
- 8) 1 medlem efter indstilling fra Ingeniørforeningen i Danmark.
- 9) 2 medlemmer efter fælles indstilling fra de studerendes organisationer.
- 10) 1 medlem efter indstilling fra rektorer for professionshøjskolerne i forening.
- 11) 1 medlem efter indstilling fra rektorer for erhvervsakademierne i forening.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan supplere rådet med indtil 2 personligt udpegede medlemmer.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan udpege repræsentanter for rådgivende organer og faglige forsamlinger som tilforordnede til at deltage i rådets arbejde. Udpegningen sker efter indstilling fra det pågældende organ eller den pågældende forsamling.

Stk. 6. Rådets medlemmer samt eventuelle tilforordnede, jf. stk. 5, beskikkes af undervisningsministeren for 4 år. De tilforordnede og de i stk. 4 nævnte medlemmer kan dog beskikkes for en kortere periode. Repræsentanterne for de studerendes organisationer beskikkes for en toårig periode. Medlemmer og tilforordnede kan genbeskikkes.

§ 19. Rådets arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer kan nedsætte et antal uddannelsesudvalg, der bistår rådet i spørgsmål inden for et eller flere uddannelsesområder.

Stk. 2. Sekretariatsbistand til uddannelsesudvalgene tilvejebringes af de organisationer, der er repræsenteret i det enkelte udvalg.

§ 20. Rådet rådgiver undervisningsministeren om uddannelserne, herunder om følgende forhold:

- 1) Uddannelsernes udvikling.
- 2) Generelle spørgsmål om udbuddet af uddannelser i forhold til dokumenterede behov på arbejdsmarkedet.

- 3) Generelle konsekvenser for uddannelserne som følge af nye eller ændrede behov på arbejdsmarkedet.
- 4) Formål og strukturelle rammer.
- 5) Adgangskrav.
- 6) Sammenhæng med øvrige uddannelser og uddannelsesområder.
- 7) Rammer for forsøgsvirksomhed.
- 8) Efter- og videreuddannelse.
- 9) International uddannelse.
- 10) Kvalitetssikring og kvalitetsudvikling.

§ 21. Rådet holder møde efter formandens bestemmelse eller efter anmodning fra mindst halvdelen af rådets øvrige medlemmer. Rådet holder møde mindst to gange årligt.

Stk. 2. Rådet afgiver hvert år inden den 1. marts en skriftlig beretning til undervisningsministeren om rådets virksomhed, der indeholder en samlet status samt forslag til initiativer vedrørende de uddannelser, der er omfattet af rådets rådgivningsvirksomhed.

Stk. 3. Rådet fastsætter forretningsordenen og kan nedsætte underudvalg.

Stk. 4. Undervisningsministeriet varetager sekretariatsfunktionerne for rådet.

Kapitel 6

Merit, vejledning, fastsættelse af antal studiepladser, praktikpladser, forsøg m.v.

§ 22. Undervisningsministeren fastsætter regler om uddannelserne, herunder om:

- 1) Praktik.
- 2) Kvalitetssikring og kvalitetsudvikling.
- 3) Studieordninger.
- 4) Adgang, indskrivning, orlov, prøver og eksamen, bedømmelse og censorer.
- 5) Anvendelse af det fælleseuropæiske pointsystem (ECTS).
- 6) Studerendes pligt til at deltage i uddannelsesforløbet.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om lærerkvalifikationer og om uddannelsesinstitutionernes pligt til at tilvejebringe praktikpladser.

§ 23. Studerende har ret til merit for dele af en uddannelse på grundlag af allerede opnåede kvalifikationer og kompetencer.

Stk. 2. Merit gives af den enkelte uddannelsesinstitution på baggrund af dokumenteret gennemført undervisning og beskæftigelse, der står mål med de fag, uddannelsesdele og praktikdele, der søges merit for.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om merit.

§ 24. Uddannelsesinstitutionen skal tilbyde de studerende individuel og erhvervsrelevant vejledning om gennemførelsen af uddannelsen. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom.

§ 25. Undervisningsministeren kan fastsætte antallet af studiepladser for uddannelser omfattet af denne lov.

§ 26. Statens institutioner, regionsråd, kommunalbestyrelser og private arbejdsgivere, herunder selvejende institutioner, der modtager statstilskud, skal stille egnede praktikpladser til rådighed for uddannelserne til sygeplejerske, jordemoder, radiograf, fysioterapeut, ergoterapeut og pædagog.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om tilvejebringelse og fordeling af praktikpladser for den enkelte uddannelse. Antallet af praktikpladser skal modsvare det behov, der følger af antallet af studiepladser, jf. § 25.

§ 27. Undervisningsministeren kan fravige lovens bestemmelser som led i uddannelsesforsøg.

Kapitel 7

Klager og tilsyn

§ 28. De afgørelser, som institutionen træffer efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af denne lov, kan indbringes for undervisningsministeren, når klagen vedrører retlige spørgsmål.

§ 29. Klager over institutionens afslag på merit, jf. § 23, kan indbringes for Kvalifikationsnævnet efter reglerne herom i lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v.

§ 30. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om klageadgang og kan herunder bestemme, at klager kan indbringes for en særlig klageinstans, der kan træffe den endelige administrative afgørelse.

§ 31. Undervisningsministeren fører tilsyn med uddannelser efter denne lov og vejleder institutionerne om reglerne for den enkelte uddannelse. Undervisningsministeren kan indhente de nødvendige oplysninger om uddannelser, undervisning, studerende, lærere og institutionernes drift i øvrigt til brug for dette tilsyn.

Kapitel 8

Statstilskud

§ 32. Undervisningsministeren yder tilskud til dækning af de direkte undervisningsudgifter (taxameter-tilskud). Tilskuddet til undervisningsudgifter bestemmes ud fra antallet af årsstuderende ved uddannelserne og et gennemsnitligt tilskud pr. studenterårsværk, årselev eller dimittend(årsstuderende) fastlagt i de årlige finanslove.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter regler om tilskud efter stk. 1, herunder om forskudsvis udbetaling og opgørelse af antal årsstuderende.

§ 33. Ved uddannelser, hvor antallet af studiepladser fastsættes af undervisningsministeren, jf. § 25, fastsættes tilskuddet efter § 32 i overensstemmelse hermed.

Stk. 2. Ved optag ud over det fastsatte antal studiepladser reduceres den tilskudsudløsende aktivitet i forhold til den indberettede aktivitet med den procentdel, som meroptaget udgør af årgangens optag. Modregning foretages i tilskud for det efterfølgende finansår. Hvis overskridelsen er betydelig, kan modregning foretages i tilskud for yderligere finansår.

Stk. 3. Hvis en årgangs aktivitet på grund af overflytning af studerende fra andre institutioner i betydeligt omfang overskrider den aktivitet, der kan forventes ud fra det fastsatte antal studiepladser, vil årgangens tilskudsudløsende aktivitet blive reduceret til den aktivitet, det fastsatte antal studiepladser forventes at medføre.

§ 34. Der ydes ikke tilskud til institutioner, der er godkendt efter lov om erhvervsakademiuddannelser eller efter lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser, til dækning af udgifter til betaling af afgifter i henhold til momsloven.

Stk. 2. Undervisningsministeren kompenserer institutionerne for udgifter til betaling af afgifter i henhold til momsloven, som efter momsloven ikke kan fradrages ved en virksomheds opgørelse af afgiftstilsvaret (ikkefradragsberettiget købsmoms), og som institutionerne afholder ved køb af varer og tjenesteydelser, til hvilke der ydes tilskud efter denne lov.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter regler om compensationen efter stk. 2 og kan herunder beslutte, at der skal etableres en acontoordning for momskompensationen til institutionerne.

§ 35. Udenlandske studerende på erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser kan kun indgå i beregningen efter § 32 og § 36, hvis de

- 1) er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse eller tidsbegrænset opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold i Danmark,
- 2) er udvekslet med danske studerende efter aftale mellem institutionen og en institution i udlandet eller

3) efter EU-retten, herunder EØS-aftalen, eller internationale aftaler, som Danmark har indgået, har krav på ligestilling med danske statsborgere.

Stk. 2. Institutionens udbud af erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser til andre udenlandske studerende end dem, der er nævnt i stk. 1, sker som indtægtsdækket virksomhed.

§ 36. Undervisningsministeren yder et særligt tilskud til færdiggørelse af uddannelse efter denne lov. Taksten fastsættes på de årlige finanslove. Undervisningsministeren fastsætter regler om betingelser for og beregning af det særlige tilskud.

§ 37. Undervisningsministeren kan fastsætte særlige tilskudsregler for uddannelser med lille tilgang, hvis det ud fra geografiske eller erhvervsmæssige hensyn er vigtigt at bevare uddannelsen.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan yde tilskud til særlige udgifter i forbindelse med iværksættelse af nye uddannelser, til forsøgs- og udviklingsarbejde samt til etablering af undervisningsmiljøer og til faglig udvikling.

§ 38. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde godkende, at udgifterne ved udbud af en erhvervsakademiuddannelse helt eller delvis afholdes af andre offentlige eller private midler, herunder ved deltagerbetaling. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom.

Kapitel 9

Ikrafttræden m.v.

§ 39. Loven træder i kraft den 1. april 2008, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens krav i § 4 om obligatorisk praktik og § 8 finder anvendelse for uddannelser, der påbegyndes efter den 1. august 2009.

Stk. 3. Lov nr. 1115 af 29. december 1997 om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og lov nr. 481 af 31. maj 2000 om mellemlange videregående uddannelser ophæves.

Stk. 4. Udbudsgodkendelser og statstilskud, der ved denne lovs ikrafttræden er meddelt i medfør af de i stk. 3 nævnte love og lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne opretholdes, indtil udbudsgodkendelserne og statstilskuddet bortfalder efter reglerne i denne lov.

Stk. 5. Regler udstedt med hjemmel i de love, der er nævnt i stk. 3, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt med hjemmel i denne lov.

Stk. 6. Undervisningsministeren træffer senest den 31. december 2014 afgørelse om, hvilken professionshøjskole, der overtager en godkendelse efter § 13, stk. 2.

§ 40. I lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 29. august 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 12, stk. 3, og § 15, stk. 1, nr. 2, ændres »kort videregående uddannelse« til: »erhvervsakademiuddannelse.«

2. Efter § 15 b indsættes:

»Kapitel 3 a

Godkendelse og akkreditering

§ 15 c. Undervisningsministeren godkender de videregående voksenuddannelser og diplomuddannelser efter denne lov, der er behov for.

§ 15 d. Undervisningsministeren godkender et erhvervsakademis udbud af de videregående voksenuddannelser, der er behov for, at erhvervsakademiet udbyder, jf. § 4 i lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser. Undervisningsministeren godkender tillige en professionshøjskoles udbud af

de videregående voksenuddannelser, der er behov for, at professionshøjskolen udbyder, jf. § 4 i lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser og § 4, stk. 3, i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser. Det er dog en betingelse, at professionshøjskolen er etableret ved en sammenlægning af en eller flere professionshøjskoler og et eller flere erhvervsakademier.

Stk. 2. Er en professionshøjskole ikke omfattet af stk. 1, kan undervisningsministeren godkende dens udbud af en videregående voksenuddannelse, hvis der er et behov for udbud af uddannelsen, som ikke kan eller forventes at kunne dækkes af udbud, der er godkendt efter stk. 1.

Stk. 3. En godkendelse efter stk. 1 og 2 gives tidsbegrænset til at dække behovet for udbuddet i et nærmere bestemt geografisk område af den pågældende uddannelse.

§ 15 e. Undervisningsministeren godkender en professionshøjskoles udbud af de diplomuddannelser, der er behov for, at professionshøjskolen udbyder, jf. § 4 i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser. Undervisningsministeren godkender endvidere en ingeniørhøjskoles udbud af diplomuddannelser inden for ingeniørområdet, jf. §§ 57-62 i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser, af de diplomuddannelser inden for ingeniørområdet, der er behov for, at ingeniørhøjskolen udbyder. Undervisningsministeren godkender tillige medie- og journalisthøjskolens udbud af de diplomuddannelser inden for højskolens område, der er behov for, at medie- og journalisthøjskolen udbyder, jf. § 4 i lov om medie- og journalisthøjskolen.

Stk. 2. Undervisningsministeren godkender et erhvervsakademis udbud af de tekniske og merkantile diplomuddannelser, der er behov for, at erhvervsakademiet udbyder. Det er dog en betingelse herfor, at erhvervsakademiet har indgået en partnerskabsaftale med en professionshøjskole, jf. § 6 i lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser og § 5 a i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan godkende at en uddannelsesinstitution, der ikke er en professionshøjskole, kan udbyde en diplomuddannelse, hvis der er et behov for udbud af uddannelsen, som ikke kan eller forventes at kunne dækkes af udbud, der er godkendt efter stk. 1 og 2. En godkendelse efter 1. pkt. kan kun gives til en uddannelsesinstitution inden for den offentlige forvaltning med statslig godkendelse til udbud af en eller flere videregående uddannelser.

Stk. 4. En godkendelse efter stk. 1-3 gives til tidsbegrænset at dække behovet for udbuddet i et nærmere bestemt geografisk område af den pågældende uddannelse.

§ 15 f. Godkendelse af en uddannelse efter § 15 c og godkendelse af udbud efter §§ 15 d og 15 e kan kun gives, hvis Akkrediteringsrådet, jf. lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser, har akkrediteret uddannelsen henholdsvis udbuddet positivt.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan afslå at lade en ansøgning om godkendelse af forslag til en ny uddannelse og forslag til et nyt udbud akkreditere, samt undlade at lade et eksisterende udbud akkreditere efter § 15 h, stk. 1, hvis det vurderes, at der ikke er behov for den pågældende uddannelse eller det pågældende udbud.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter regler om krav til indholdet af og dokumentation til ansøgninger om godkendelse efter §§ 15 c-15 e og regler om procedure for behandling af sådanne ansøgninger.

§ 15 g. Akkrediteringsrådet akkrediterer videregående uddannelser for voksne og diplomuddannelser og udbud af uddannelserne efter undervisningsministerens beslutning.

Stk. 2. Akkrediteringen efter stk. 1 foretages i henhold til kriterier for relevans og kvalitet, der fastsættes af undervisningsministeren.

Stk. 3. Ved akkreditering af nye uddannelser, jf. § 15 c, og nye udbud, jf. §§ 15 d-15 e, kan rådets afgørelse være en positiv akkreditering eller et afslag på akkreditering. Ved løbende akkreditering af udbud, jf. § 15 h, stk. 1, kan Akkrediteringsrådets afgørelse tillige være en betinget positiv akkreditering, hvor en positiv akkreditering er betinget af, at de fastsatte kriterier for relevans og kvalitet er opfyldt inden for en af rådet fastsat frist.

Stk. 4. Akkrediteringsrådet kan af egen drift eller efter undervisningsministerens beslutning undersøge, hvorvidt en uddannelse eller en institutions udbud af en uddannelse fortsat opfylder de kriterier for relevans og kvalitet, som uddannelsen eller udbuddet oprindeligt blev akkrediteret på grundlag af. Viser undersøgelsen, at kriterierne ikke længere er opfyldt, træffer rådet afgørelse om, at akkrediteringen af uddannelsen eller udbuddet er bortfaldet, eller meddeler en frist for opfyldelse af kriterierne. Efter fristens udløb træffer rådet afgørelse om, hvorvidt den tidligere meddelte akkreditering opretholdes eller bortfalder. Rådet orienterer straks undervisningsministeren om rådets afgørelser.

Stk. 5. Trækker Akkrediteringsrådet i henhold til stk. 4 sin akkreditering tilbage, bortfalder undervisningsministerens godkendelse, jf. § 15 f.

Stk. 6. En uddannelsesinstitution, der er godkendt til udbud af en uddannelse skal underrette akkrediteringsrådet, hvis udbuddet ikke længere opfylder de kriterier for relevans og kvalitet, som udbuddet oprindeligt blev akkrediteret på grundlag af, eller der er tvivl herom.

Stk. 7. Undervisningsministeren fastsætter regler om Akkrediteringsrådets varetagelse af opgaver efter denne lov.

§ 15 h. Godkendte udbud af uddannelser skal løbende akkrediteres efter en plan fastsat af undervisningsministeren.

Stk. 2. En udbudsgodkendelse bortfalder, såfremt udbuddet på baggrund af en akkreditering foretaget i medfør af stk. 1 ikke har opnået en positiv akkreditering eller betinget positiv akkreditering.

Stk. 3. En udbudsgodkendelse kan endvidere bortfalde, hvis undervisningsministeren finder, at der ikke længere er behov for, at uddannelsen udbydes af institutionen, eller hvis institutionen ikke overholder reglerne om uddannelsen eller påbud fra undervisningsministeren om at gennemføre konkrete foranstaltninger med henblik på overholdelse af de regler, der påhviler institutionen efter loven.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan pålægge en institution, der ophører med at udbyde en uddannelse, at afslutte igangværende uddannelsesforløb efter en plan godkendt af undervisningsministeren.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan pålægge en institution at optage studerende, der ikke kan færdiggøre deres uddannelse som følge af, at den institution, som de studerende er optaget på, ophører eller er ophørt med at udbyde den pågældende uddannelse. Det er en betingelse, for at give påbud efter stk. 1, at institutionen er godkendt til at udbyde uddannelsen.

3. I § 16 ændres , udbud m.v. for til: af

4. I § 25, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter m.v.: , jf. dog kap. 3 a.

5. I § 25, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter § 6 i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.: , jf. dog kap. 3 a,

6. I § 25, *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter § 16, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.: , jf. dog kap. 3 a,

7. Efter § 34 a indsættes:

§ 34 b. Undervisningsministeren træffer senest den 31. december 2014 afgørelse om, hvilken professionshøjskole der overtager en godkendelse efter § 15 e, stk. 2.

§ 41. I lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 956 af 28. november 2003, som ændret senest ved § 77 i lov nr. 562 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 3, *stk. 1*, affattes således:

»En uddannelsesinstitutionens udbud af åben uddannelse kan omfatte alle de uddannelser, som den er godkendt til at udbyde som heltidsuddannelse og enkeltfag fra disse uddannelser. Undervisningsministe-

ren kan dog fastsætte begrænsninger i en uddannelsesinstitutions udbud efter 1. pkt. Undervisningsministeren kan godkende, at en uddannelsesinstitution inden for Undervisningsministeriets område kan udbyde andre uddannelser som åben uddannelse end dem, der er nævnt i 1. pkt. Vedrører en sådan godkendelse en videregående uddannelse, finder bestemmelserne i kapitel 4 i lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser og kapitel 3 a i lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne tilsvarende anvendelse.«

2. § 3, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* En uddannelsesinstitution inden for Undervisningsministeriets område kan udbyde fagspecifikke kurser efter § 2, stk. 1, nr. 4, jf. § 2, stk. 5, hvis den er godkendt til at udbyde en eller flere uddannelser efter lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser eller lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne. Undervisningsministeren kan dog fastsætte begrænsninger i institutionens adgang til udbud efter 1. pkt.«

§ 42. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål
2. Gældende lovgivning om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og lov om mellemlange videregående uddannelser
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1 Ny fleksibel uddannelsesstruktur
 - 3.2 Nye fleksible muligheder for tilrettelæggelse af korte videregående uddannelser
 - 3.2.1. Praktik i korte videregående uddannelser
 - 3.2.2. Varighed
 - 3.3 Nye muligheder for international uddannelse
 - 3.4 Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser
 - 3.4.1. Rådets opgaver
 - 3.5 Akkreditering, ny organisering af uddannelsesgodkendelse og institutionsudbud
 - 3.6 Nye uddannelsesbetegnelser
4. Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner
 - 4.1 Professionsbacheloruddannelser som selvstændige overbygningsuddannelser til erhvervsakademiuddannelser
 - 4.2 Forlængelse af erhvervsakademiuddannelsernes varighed
 - 4.3 Indførelse af obligatorisk praktik på mindst 3 måneder
5. Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Forholdet til EU-retten
- 10 Høring
- 11 Sammenfattende skema

1. Lovforslagets baggrund og formål

Der skal skabes videregående uddannelser i verdensklasse og grundlag for, at flere unge gennemfører en videregående uddannelse af høj kvalitet, der kan leve op til de udfordringer og muligheder, som den stigende globalisering giver Danmark.

De korte og mellemlange videregående uddannelser skal bidrage væsentligt til dette mål og til ambitio-

nen om at sikre et uddannelsesniveau i Danmark, der kan måle sig med de bedste i verden. Samtidig skal disse uddannelser udgøre en større andel af væksten i antallet af unge med en videregående uddannelse. I 2015 er det således målet, at mindst halvdelen af en ungdomsårgang gennemfører en videregående uddannelse.

En forudsætning for at nå dette mål er, at de unge kan vælge mellem et bredt udbud af såvel praksis- som forskningsbaserede uddannelser i form af korte videregående uddannelser, professionsbacheloruddannelser samt bachelor- og kandidatuddannelser.

Der er derfor brug for en reform af de korte og mellemlange videregående uddannelser med henblik på at skabe et sammenhængende, dynamisk og fleksibelt videregående uddannelsessystem, øge kvaliteten i uddannelserne samt give de bedste rammer for løbende at udvikle uddannelserne, så de kan matche fremtidens behov for kompetencer på arbejdsmarkedet.

Behovet for en reform tager afsæt i aftalen af 2. november 2006 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre om udmøntning af globaliseringspuljen og i drøftelser og anbefalinger, som har fundet sted i regi af Erhvervsakademirådet og Rådet for de mellemlange videregående uddannelser.

Lovforslaget udgør - sammen med forslag til lov om erhvervsakademier, forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Evalueringsinstitut samt lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser og lov om ændring af lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v. (Udvidelse af Kvalifikationsnævnets kompetence), som Folketinget vedtog henholdsvis den 20. marts 2007 og 1. juni 2007 - en uddannelsespolitisk indsats på det videregående uddannelsesområde, der samlet skal skabe gode rammebetingelser for en kvalitetsmæssig og faglig udvikling af de videregående uddannelser.

Reformen foreslås på den baggrund at omfatte følgende konkrete hovedelementer:

- Ny fleksibel uddannelsesstruktur.
- Nye muligheder for fleksibel tilrettelæggelse af korte videregående uddannelser.
- Nye muligheder for international uddannelse.
- Ny rådsstruktur.
- Akkreditering, ny organisering af uddannelsesgodkendelse og institutionsudbud.
- Nye uddannelsesbetegnelser.

De forestående initiativer, der både vedrører lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og lov om mellemlange videregående uddannelser, giver mulighed for en teknisk revision af lovene, der indebærer, at lovene sammenlægges i lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser. En fælles lov, der omfatter de ordinære videregående uddannelser på Undervisningsministeriets område, herunder pædagoguddannelsen og læreruddannelsen, vil bidrage til et mere enkelt og gennemskueligt regelsystem for borgerne såvel konkret på det videregående uddannelsesområde som på uddannelsesområdet generelt. For så vidt angår pædagoguddannelsen og læreruddannelsen vil disse uddannelser forsat tillige være reguleret af den gældende lov om uddannelsen til professionsbachelor som pædagog og lov om uddannelsen til professionsbachelor som lærer i folkeskolen.

2. Gældende lovgivning om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og lov om mellemlange videregående uddannelser

Med lovforslaget ophæves lov nr. 1115 af 29. december 1997 om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser), som trådte i kraft den 1. juli 1998 og lov nr. 481 af 31. maj 2000 om mellemlange videregående uddannelser, som trådte i kraft den 1. juli 2000. Begge love er efter deres ikrafttrædelse ændret flere gange. De gældende lovgivninger på områderne udgøres herefter af de omhandlede love og følgende konkrete ændringslove:

Lov nr. 1080 af 17. december 2002. Loven etablerede en momskompensationsordning for institutioner, der er godkendt i henhold til lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.

Lov nr. 1083 af 17. december 2002. Med loven blev der indført et særligt færdiggørelsestaxamertilskud til kompetencegivende ungdomsuddannelser og videregående uddannelser, bortset fra åben uddannelse, og i 2003 en række nye tillægstakster m.v. til særligt prioriterede elevgrupper på de frie kostskoler. Endelig blev der med loven etableret særlige takster på produktionsskoleområdet for elever, der fortsætter i uddannelser eller erhverv og for de elever, der kommer ind i et forløb som led i en erhvervsgrunduddannelse.

Lov nr. 299 af 30. april 2003. Loven gennemførte konsekvensændringer i lovgivning på Undervisningsministeriets område som følge af lov om vejledning om valg af uddannelse og erhverv.

Lov nr. 334 af 18. maj 2005. Loven vedrørte statstilskud og opkrævning af betaling for visse udenlandske studerende.

Lov nr. 591 af 24. juni 2005. Loven vedrørte ændringer i forbindelse med kommunalreformen, som angår sygepleje- og radiografiskolerne og centre for undervisningsmidler samt tekniske konsekvensændringer.

Lov nr. 561 af 6. juni 2007. Med loven bygger korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) ikke længere på landbrugsuddannelserne.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Ny fleksibel uddannelsesstruktur

Korte og mellemlange videregående uddannelser tilrettelægges efter de gældende regler som selvstændige, afrundede forløb, der sigter mod et specifikt, veldefineret erhvervs- eller professionsområde. De nuværende faglige niveauer i de videregående uddannelser og den nuværende niveaudeling af korte-, mellemlange- og lange videregående uddannelser skal fastholdes. De eksisterende niveauer har hver deres særlige funktion og berettigelse, og begge uddannelses typer skal derfor fortsat tilrettelægges om selvstændige afrundede forløb, der sigter mod et specifikt veldefineret erhvervs- eller professionsområde.

Niveaudelingen må imidlertid ikke fungere som en barriere, der gør det unødigt vanskeligt at udvikle uddannelser, som kan dække et givet erhvervs- eller professionsområdes behov for arbejdskraft på mere end et niveau. Det foreslås derfor, at der gives mulighed for at tilrettelægge videregående uddannelser på undervisningsministerens område således, at sammenhængen mellem niveauerne bliver tydeligere, og muligheden for overgang fra det ene niveau til det andet bliver lettere og mere synlig. Bedre og mere synlig sammenhæng mellem niveauerne betyder, at de videregående uddannelser på undervisningsministerens område i højere grad vil indgå i et samlet uddannelsesbillede, hvor mulighederne for overgang til uddannelse på det næste højere niveau ikke begrænses af formelle årsager, men primært baserer sig på arbejdsmarkedets behov for rekruttering på de forskellige niveauer.

Med forslaget åbnes der mulighed for et fremtidigt uddannelsesbillede, hvor erhvervsakademiuddannelserne (de nuværende korte videregående uddannelser) og professionsbacheloruddannelserne (de nuværende mellemlange videregående uddannelser) bliver suppleret med en række overbygningsmuligheder, der fører fra erhvervsakademiniveauet til professionsbachelorniveauet. Den lettelse af overgangen fra det ene niveau til det andet, som følger heraf, bygger dels på den forudsætning, at begge uddannelsesniveauer med dette lovforslag bliver led i det fælles videregående uddannelsessystem med et fælles videngrundlag, dels på forslaget om samtidig ændring af adgangskravene til bachelorniveauet (erhvervsakademiuddannelser som adganggrundlag til professionsbacheloruddannelser).

Med forslaget åbnes der yderligere mulighed for at tilrettelægge professionsbacheloruddannelser med mulighed for tidligere afslutning på erhvervsakademiniveau. Denne del af forslaget har baggrund i ønsket om at få flere unge i gang med en videregående uddannelse og bringe frafaldet ned. Mange unge, der begynder på en videregående uddannelse, falder i dag fra. For de mellemlange videregående uddannelser ligger frafaldet på 20-25 pct., mens frafaldsprocenten for de korte videregående uddannelser er 30-35 pct. For den unge, der begynder på en mellemlang videregående uddannelse, men undervejs får behov for eller lyst til at afprøve sine kompetencer på arbejdsmarkedet, vil muligheden for at afslutte tidligere kunne udgøre det optimale alternativ til at falde fra. For den unge, der begynder på en kort videregående uddannelse, vil en klar sammenhæng til det mellemlange niveau omvendt rumme en mulighed, som eventuelt kan udnyttes senere.

Mellemlange videregående uddannelser tilrettelagt med mulighed for at afslutte med en erhvervsakademiuddannelse vil kun blive anvendt i forbindelse med udvikling af nye uddannelser, og hvor der blandt aftagerne er konstateret konkrete behov for uddannede på begge niveauer. Det er ikke hensigten, at alle videregående uddannelser på undervisningsministerens område fremover skal være sammensat af to niveauer. Tilrettelæggelse af professionsbacheloruddannelser med mulighed for afslutning på erhvervsakademiniveau vil derudover kun blive anvendt i de tilfælde, hvor der gennem akkreditering er konstateret et helt konkret behov for erhvervsakademiuddannede på arbejdsmarkedet, og når uddannelsens struktur og faglige indhold i øvrigt taler herfor. Tilrettelæggelsesformen forudsætter selvstændig akkreditering af såvel professionsbachelor- som erhvervsakademiniveauet. Den særlige tilrettelæggelse vil desuden forudsætte, at der ikke derved etableres afslutningsmuligheder, der kan betragtes som parallelle med eksisterende erhvervsakademiuddannelser.

Forslaget om at skabe en øget sammenhæng mellem de to uddannelsesniveauer i det videregående uddannelsessystem har endvidere til formål at styrke de korte videregående uddannelsers attraktivitet og internationale anerkendelse. Det korte videregående uddannelsesniveau (erhvervsakademiniveauet) er internationalt set ikke tilstrækkeligt kendt og anvendt som selvstændigt niveau inden for videregående uddannelser. En større sammenhæng mellem niveauerne på de uddannelsesområder, hvor det er relevant, og hvor der er behov for det, vil bidrage til i højere grad at placere de korte videregående uddannelser på uddannelsernes verdenskort og som en del af et sammenhængende uddannelsesbillede.

I Danmark har de korte videregående uddannelser imidlertid en selvstændig profil, og de skal derfor fortsat være sikret en klar position i uddannelsesbilledet. De erhvervsakademiuddannede skal efter forslaget i større omfang have mulighed for at supplere deres uddannelse eller specialisere sig inden for et beslægtet fagområde med mulighed for afslutning på bachelorniveau. Sådanne overbygningsmuligheder skal tilrettelægges fleksibelt og med udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov og skal overordnet set bidrage til at sikre sammenhæng i uddannelsessystemet.

Efter de gældende regler skal en mellemlang videregående uddannelse som udgangspunkt bygge på en gymnasial uddannelse eller på bestemte gymnasiale fag, mens optagelse til en kort videregående uddannelse sker på baggrund af relevant erhvervsuddannelse eller gymnasial uddannelse (den dobbelte adgangsvej). For at sikre at ingen med erhvervsakademiuddannelse nødsages til at »gå tilbage« og tage bestemte gymnasiale fag for at blive optaget på den overbygning, som er relevant i forhold til pågældendes erhvervsakademiuddannelse, indeholder lovforslaget mulighed for, at relevante erhvervsakademiuddannelser kan blive adgangsgivende til overbygningsniveauet.

Forslaget om at skabe en mere konsekvent og let gennemskuelig sammenhæng mellem de to uddannelsesniveauer inden for det videregående system foreslås endelig indført med henblik på, at erhvervsuddannelser på tre år eller mere skal være direkte adgangsgivende til relevante korte videregående uddannelser. Samlet set betyder disse forslag en større sammenhæng inden for uddannelsessystemet og bidrager til at lette de studerendes muligheder for fortsat uddannelse.

I forlængelse af ovenstående overvejes det, om der skal gives mulighed for inden for videreuddannel-

sessystemet for voksne at etablere professionsmasteruddannelser. Baggrunden herfor er et stigende behov for videreuddannelsesmuligheder for professionsbachelorere på et højt fagligt niveau, der er målrettet specialiserede funktioner inden for relevante sektor- og fagområder.

Behovet og rammerne for professionsmasteruddannelserne skal afklares med de relevante interessenter.

3.2. Nye fleksible muligheder for tilrettelæggelse af korte videregående uddannelser

Vedtægelsen af lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) i 1997 indebar, at ca. 75 uddannelser af varierende varighed blev samlet til 15 uddannelser med en varighed på almindeligvis 2 år. Det betød etablering af færre, men samtidig bredere uddannelser med et kort specialiseringsforløb. Desuden blev der med en enkelt undtagelse (installatøruddannelsen) indført adgang for både studenter og erhvervsuddannede - også kaldet den dobbelte adgangsvej.

Loven har imidlertid ikke haft den forventede effekt. Flere uddannelser er præget af en relativt lille søgning, et højt frafald og en lav beskæftigelse i forhold til andre videregående uddannelser.

På den baggrund anbefalede Erhvervsakademirådet i juni 2005 bedre sammenhæng mellem adgangsveje og indhold, bedre muligheder for specialisering gennem større fleksibilitet i uddannelsernes tilrettelæggelse, varighed og indhold samt bedre samspil med aftagerne.

De korte videregående uddannelser skal bidrage til regeringens målsætning om, at 50 pct. af en ungdomsårgang skal gennemføre en videregående uddannelse i 2015. For at nå denne målsætning er det nødvendigt at øge optaget til erhvervsakademiuddannelserne, styrke sammenhængen til og optaget fra erhvervsuddannelserne og samtidig reducere andelen af studerende, der falder fra i løbet af uddannelsen.

Regeringen ønsker derfor at revidere en række centrale elementer i de korte videregående uddannelser. Det drejer sig om indførelse af obligatorisk praktik, større fleksibilitet ved tilrettelæggelse af uddannelsernes varighed, samt mulighed for individuelt tilrettelagt undervisning med henblik på, at studerende kan forbedre deres muligheder for at gennemføre uddannelsen. Sidstnævnte initiativ kræver ikke lovændring og vil derfor kunne gennemføres administrativt.

3.2.1. Praktik i korte videregående uddannelser

Med forslaget indføres der i alle korte videregående uddannelser obligatorisk virksomhedspraktik af mindst tre måneders varighed, svarende til 15 ECTS-point (European Credit Transfer and Accumulation System). Derved får uddannelserne en klar erhvervsrettet profil, som er relevant for aftagerne og dermed også mere attraktiv for de studerende. Virksomhedspraktik har som primært formål, at den studerende kommer til at arbejde med en faglig relevant problemstilling, der er umiddelbart forankret i den reelle virkelighed på det arbejdsmarked, som den pågældende skal ud at virke på efter sin erhvervsakademiakademiuddannelse. Derfor kan den formelle tilknytning til virksomheden have forskellige former og skal ikke nødvendigvis udgøre 3 måneders fysisk ophold i en virksomhed.

Praktikforløbet skal gennemføres i en eller flere virksomheder, hvor den studerende skal opnå kendskab til erhvervsfunktioner, som er relevante i forhold til den pågældende uddannelse. Forløbet skal kunne tilrettelægges fleksibelt og differentieret; eksempelvis skal projekt- og udviklingsarbejde, observation, rotation samt udførelse af konkrete arbejdsopgaver i virksomheden kunne indgå i praktikken. Endelig vil praktikperioden kunne udgøre grundlaget for den studerendes afgangsprøve.

Praktikforløbet vil kun kunne gennemføres ved virksomhedsophold eller anden form for virksomhedstilknytning. Der vil ikke blive indført skolepraktikordninger.

Praktikforløbet skal tilrettelægges i et samarbejde mellem uddannelsesinstitutionen, virksomheden og

den studerende og skal følges op systematisk. Institutionen skal sikre, at der er en klar sammenhæng mellem den teoretiske undervisning og praktikopholdet med udgangspunkt i den studerendes mål for praktikken. Det forventes, at obligatoriske praktikperioder, med de enkelte undtagelser, hvor der i henhold til den gældende ordning er lønnet praktik i uddannelsen, SU-finansieres. Det fastsættes på bekendtgørelsesniveau, at uddannelsesinstitutionen får ansvaret for at tilvejebringe de nødvendige praktikaftaler med virksomhederne, eventuelt i samarbejde med den enkelte studerende.

Med indførelsen af praktik på de korte videregående uddannelser vil alle uddannelser efter denne lov have et obligatorisk praktikelement. Praktikken udgør et væsentligt element i alle uddannelserne og uddannelsesstederne skal løbende sikre, at praktikken gennemføres tilfredsstillende. Praktikken skal endvidere spille sammen med uddannelsens teoretiske dele på en sådan måde, at den styrker den studerendes læring og bidrager til opfyldelsen af uddannelsens mål. Uddannelsernes praktikordning og sammenhængen mellem teori og praktik vil blive vurderet i forbindelse med akkreditering af såvel erhvervsakademiuddannelser som professionsbacheloruddannelser.

3.2.2. Varighed

Det foreslås, at en kort videregående uddannelse kan tilrettelægges med en varighed på mellem 1½ år og 2½ år, heri medregnet den foreslåede obligatoriske praktikperiode. Efter de gældende regler skal en kort videregående uddannelse i almindelighed have en varighed på to år.

Med forslaget skabes der bedre mulighed for at tilrettelægge uddannelsernes struktur fleksibelt, herunder bedre mulighed for at tilrettelægge omfanget af uddannelsens enkelte dele, og dermed bedre mulighed for i højere grad at målrette uddannelserne til arbejdsmarkedets behov.

3.3. Nye muligheder for international uddannelse

Mange flere danske studerende skal tage uddannelsesophold i udlandet. Gennem udlandsophold får de studerende international indsigt og større forståelse af andre kulturer, ligesom studerende, der har gennemført et ophold i udlandet, er en vigtig kilde til ny viden, kvalitet og internationalt udsyn.

Særligt de korte og mellemlange videregående uddannelser halter bagefter, når det gælder antallet af studerende, der har gennemført et ophold i udlandet som led i deres uddannelse. Det skyldes bl.a., at uddannelsesstrukturen for nogle uddannelser mangler tilstrækkelig fleksibilitet til, at de studerende kan tage på længerevarende meritgivende ophold i udlandet. Det er bl.a. et problem i forhold til deltagelse i ERASMUS-programmet (EU-program for tilskud til samarbejde mellem videregående uddannelsesinstitutioner), hvor opholdet skal være af mindst tre måneders varighed.

På den baggrund foreslås det, at institutionerne skal tilrettelægge den enkelte uddannelse således, at den studerende inden for den normerede studietid har mulighed for at gennemføre dele af uddannelsen i udlandet. Tilrettelæggelseskravet vil indgå i akkreditering af uddannelserne, jf. pkt. 3.5., om akkreditering.

Med den såkaldte Bologna-deklaration fra 1999 og efterfølgende kommunikeer fra møder i 2001, 2003, 2005 og 2007 mellem 46 europæiske landes undervisningsministre, er det aftalt at etablere et »Europæisk område for videregående uddannelse«. Deklarationen har som primært mål at etablere et åbent område for videregående uddannelse med fri mobilitet for studerende. Medlemslandene har i Bologna-processen aftalt at fremme den europæiske dimension i videregående uddannelser, især inden for fagudvikling, institutionssamarbejde, mobilitetsprogrammer samt fælles europæiske kursusforløb.

Det hedder i den forbindelse i undervisningsministerens og videnskabsministerens redegørelse til Folketinget fra 2004 om »Styrket internationalisering af uddannelserne«, at Danmark vil gøre en særlig indsats

for »kvalitetssikring, udvikling af europæiske fællesuddannelser og »joint-« og »double degrees« samt for videreudvikling af kvalifikationsnøglen for videregående uddannelser.«

I overensstemmelse hermed anbefaler Rådet for de mellemlange videregående uddannelser i dets rapport om internationalisering fra 2003 bl.a. at tilføje en international dimension i undervisningens mål og indhold, fremme den fysiske mobilitet for elever, studerende og lærere og skabe grundlag for transparent og tværfaglig anerkendelse af uddannelser samt udvikle uddannelsernes faglige og pædagogiske kvalitet gennem internationalt samarbejde.

På den baggrund foreslås det, at det også bliver muligt at udbyde uddannelser, der er tilrettelagt med parallelforløb og tilrettelagt som fællesuddannelser.

Danske studerendes uddannelsesophold i udlandet understøttes af muligheden for at få tildelt udlandsstipendium til hel eller delvis dækning af deltagerbetalingen ved studieophold i udlandet. Ordningen er indført ved Lov om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven) (Udlandsstipendium), som Folketinget vedtog den 1. juli 2007.

3.4. Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser

Rådgivningen varetages efter de gældende regler af Erhvervsakademirådet og Rådet for de mellemlange videregående uddannelser. Disse råd foreslås nedlagt. Samtidig foreslås der oprettet et Råd for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser, som skal varetage rådgivningen om de angivne uddannelser. Oprettelsen har til formål at forenkle og rationalisere rådgivningen og gøre den mere sammenhængende for de videregående uddannelser på undervisningsministerens område som helhed. Samtidig skal etableringen af ét råd være med til at understrege, at disse videregående uddannelser udgør ét uddannelsesområde med fælles regelgrundlag og formål og samtidig styrke uddannelsernes profil i det samlede uddannelsesbillede.

Det nye råd foreslås sammensat af indtil 21 medlemmer. Undervisningsministeren udpeger efter forslaget formanden, der skal have særlig ekspertise og tilknytning til uddannelsesområdet.

En af hovedopgaverne for rådet vil blive at sikre, at uddannelserne er relevante i forhold til det eksisterende og kommende kompetencebehov på arbejdsmarkedet. Derfor foreslås det, at hovedparten af rådets medlemmer udpeges af organisationer med tæt tilknytning til arbejdsmarkedet.

Andre rådgivende organer på Undervisningsministeriets område og faglige sammenslutninger vil få mulighed for at deltage i rådets arbejde som tilforordnet. Herved styrkes rådets mulighed for i rådgivningen at sikre sammenhæng til øvrige uddannelsesområder.

3.4.1. Rådets opgaver

Forslaget tager udgangspunkt i, at de opgaver, der efter de gældende regler er tillagt Erhvervsakademirådet og Rådet for de mellemlange videregående uddannelser, i videst muligt omfang videreføres til det foreslåede nye råd.

Som følge af forslaget om etablering af et akkrediteringssystem, jf. forslagets kapitel 4, vil det foreslåede råd ikke skulle behandle og afgive anbefalinger om ansøgninger om godkendelse af nye uddannelser og udbud. Rådet skal i lighed med Erhvervsakademirådet og Rådet for de mellemlange videregående uddannelser dog rådgive om uddannelsesdækningen i forhold til dokumenterede behov på arbejdsmarkedet, og undervisningsministeren vil derfor kunne rådføre sig med rådet, som led i ministerens overvejelser om, hvorvidt en udbudsansøgning bør akkrediteres.

Det angives i forslaget, at rådet skal rådgive ministeren om uddannelserne. Således vil rådet skulle

rådgive om uddannelsernes udvikling, uddannelsesdækningen i forhold til dokumenterede behov på arbejdsmarkedet, konsekvenser for uddannelserne af nye eller ændrede kompetencebehov, uddannelsernes formål og strukturelle rammer, adgangskrav, sammenhæng til øvrige uddannelser og uddannelsesområder, rammer for forsøgsvirksomhed, voksen- og efteruddannelse på videregående niveau, international uddannelse samt kvalitetssikring og -udvikling.

Rådet vil kunne organisere sig med uddannelsesudvalg, der kan bistå rådet i spørgsmål inden for de enkelte uddannelser. Derved får rådet mulighed for at trække på den særlige sagkundskab, der findes inden for relevante arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer. Denne sagkundskab er i lov om korte videregående uddannelser forankret i de såkaldte § 7-udvalg. Rådet har herudover adgang til at nedsætte de underudvalg, som rådet i øvrigt måtte finde behov for.

Som et vigtigt led i rådets rådgivning foreslås det, at rådet afgiver en årlig skriftlig beretning til undervisningsministeren om rådets virksomhed. Beretningen skal indeholde en samlet status for uddannelsesområdet samt forslag til nye initiativer indenfor erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser samt videreuddannelsesforløb i tilknytning hertil.

3.5. Akkreditering, ny organisering af uddannelsesgodkendelse og institutionsudbud

Den europæiske sammenslutning af kvalitetssikringsorganer ENQA (European Association for Quality Assurance in Higher Education) offentliggjorde i februar 2005 rapporten »Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area«. Rapporten opstiller fælles standarder og retningslinjer for kvalitetssikring. Rapporten blev i hovedtræk tiltrådt af ministrene i Bologna-samarbejdet, herunder den danske undervisningsminister, på ministerkonferencen i Bergen maj 2005. Rapporten opstiller standarder og retningslinier for uddannelsesinstitutionernes interne kvalitetssikring, ekstern kvalitetssikring af uddannelsesinstitutionernes virksomhed og af de nationale kvalitetssikringsorganer.

I Danmark har der siden 2002 været gennemført akkrediteringer af mellemlange videregående uddannelser med henblik på godkendelse til professionsbachelortitlen, samt institutionsakkrediteringer af Centre for Videregående Uddannelser. Det danske kvalitetssikringssystem afviger imidlertid fra de europæiske standarder ved fraværet af regelmæssige, gentagne evalueringer af samtlige korte og mellemlange videregående uddannelser og dermed også af institutionernes systematiske opfølgning på alle uddannelsesniveauer, herunder også implementering af sammenhængende systemer til sikring af kvaliteten af institutionernes virksomhed.

Fraværet af et samlet dansk kvalitetssikringssystem for de korte og mellemlange videregående uddannelser medfører, at der ikke foreligger umiddelbart tilgængelige vurderinger og sammenligninger af alle disse uddannelser baseret på internationale standarder. Det er derfor heller ikke umiddelbart muligt for danske og udenlandske studerende at vurdere kvaliteten af alle danske praksisbaserede videregående uddannelser og for alle uddannelsesinstitutionerne at dokumentere deres kvalitet. Den nuværende ministerielle udbudsgodkendelse af nye uddannelser er heller ikke tilstrækkelig til at understøtte kvalitet og relevans af de praksisbaserede videregående uddannelser efter international standard.

Det foreslås på baggrund heraf, at alle nye og eksisterende korte og mellemlange videregående uddannelser, videregående voksenuddannelser og diplomuddannelser skal akkrediteres af et uafhængigt akkrediteringsråd som betingelse for undervisningsministerens godkendelse af udbud og statstilskud.

Med lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser samt den efterfølgende nedsættelse af Akkrediteringsrådet i maj 2007 er der etableret et dansk akkrediteringssystem, som indebærer, at akkreditering bliver en forudsætning for godkendelse af nye og eksisterende uddannelsesudbud.

For at sikre en høj kvalitet af de danske videregående uddannelser og for at sikre, at deres indhold svarer til samfundets behov, skal der foretages en systematisk og effektiv kvalitetssikring af uddannelserne,

som imødekommer behovet for hurtigt at kunne udbyde nye uddannelser og samtidig afvikle uddannelser og udbud, der ikke har den fornødne kvalitet og relevans.

Det fremgår af lov om Akkrediteringsinstitutionen, at de enkelte ministre som grundlag for Akkrediteringsrådets akkrediteringer fastsætter kriterier for kvalitet og relevans for det pågældende ministerområde, og at kvalitetskriterierne lever op til internationale standarder og samtidig afspejler den danske videregående uddannelsesstruktur.

På undervisningsministerens område fremgår det af loven, at ministerens godkendelse af uddannelser og udbud fastholdes.

De foreslåede regler om akkreditering og godkendelse af udbud implementerer det nye akkrediterings-system på undervisningsministerens område.

3.6. Nye uddannelsesbetegnelser

Det foreslås, at lovforslaget ophæver lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og lov om mellemlange videregående uddannelser, og behovet for fortsat at anvende betegnelserne »korte videregående uddannelser« og »mellemlange videregående uddannelser« mindskes dermed samtidig.

Med betegnelserne korte, mellemlange og lange videregående uddannelser karakteriseres de tre typer uddannelse alene ud fra deres varighed. Denne måde at karakterisere uddannelserne er relevant i få sammenhænge, men angiver kun i begrænset omfang uddannelsernes kvalitet.

Dertil kommer, at forskellene i varighed mellem korte og mellemlange videregående uddannelser mindskes med dette lovforslag, hvor især den obligatoriske praktik vil kunne øge varigheden af de korte videregående uddannelser. Det skal samtidig bemærkes, at betegnelsen »lange videregående uddannelser« ikke finder almindelig anvendelse inden for universitetsområdet, hvor udbuddet af forskningsbaserede heltidsuddannelser betegnes som henholdsvis bacheloruddannelse, kandidatuddannelse og ph.d.-uddannelse.

Det foreslås derfor, at betegnelserne »korte videregående uddannelser« og »mellemlange videregående uddannelser« erstattes med betegnelserne erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser. Betegnelserne skal bidrage til at markere forbindelsen til henholdsvis erhvervsuddannelserne og bacheloruddannelserne på universitetsområdet.

Betegnelsen »erhvervsakademiuddannelser« blev indført ved vedtagelsen af lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) i december 1997 og er således allerede en anvendt og anerkendt betegnelse for disse uddannelser. Betegnelsen »professionsbacheloruddannelser« blev indført ved vedtagelsen af lov om mellemlange videregående uddannelser i maj 2000, hvor der skelnes mellem mellemlange videregående uddannelser og professionsbacheloruddannelser. De oprindelige mellemlange videregående uddannelser er imidlertid i den forløbne periode godkendt som professionsbacheloruddannelser. Såvel erhvervsakademibetegnelsen og professionsbachelorbetegnelsen er i dag anvendt og anerkendt.

4. Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Initiativerne i lovforslaget vedrørende professionsbacheloruddannelser som selvstændige overbygningsuddannelser til erhvervsakademiuddannelser og forlængelse af erhvervsakademiuddannelsernes varighed medfører statslige merudgifter, mens initiativet vedrørende indførelse af obligatorisk praktik på mindst

3 måneder forventes at medføre statslige mindreudgifter. Der er ingen økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

I forbindelse med aftalen mellem regeringen (Vestre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om udmøntning af globaliseringspuljen er der anvist finansiering for initiativerne i perioden 2007-2009.

4.1. Professionsbacheloruddannelser som selvstændige overbygningsuddannelser til erhvervsakademiuddannelser

Forslaget indebærer, at professionsbacheloruddannelser kan tilrettelægges som selvstændige overbygningsuddannelser til erhvervsakademiuddannelser. Overbygningsuddannelser vil herefter både kunne tilrettelægges og udbydes som en del af en almindelig professionsbacheloruddannelse og som et selvstændigt uddannelsesforløb. Merudgifterne hertil skønnes at udgøre 5,4 mio. kr. i 2009, 32,2 mio. kr. i 2010, 58,8 mio. kr. i 2011 og 64,1 mio. kr. i 2012.

4.2. Forlængelse af erhvervsakademiuddannelsernes varighed

Forslaget indebærer, at erhvervsakademiuddannelserne har en varighed på mellem 1½ og 2½ som heltidsuddannelser mod de gældende bestemmelser, hvorefter en erhvervsakademiuddannelse i almindelighed har en varighed på 2 år. Der gives således med den foreslåede bestemmelse mulighed for at tilrettelægge uddannelsernes varighed inden for en bredere tidsmæssig ramme. Det forventes, at 10 pct. (netto) af uddannelserne vil blive forlænget med 25 pct. På denne baggrund skønnes merudgifterne til forslaget at udgøre 6,8 mio. kr. i 2011 og 14,4 mio. kr. i 2012.

4.3. Indførelse af obligatorisk praktik på mindst 3 måneder

Forslaget indebærer, at studerende på en erhvervsakademiuddannelse skal have mindst 3 måneders obligatorisk praktik. Det betyder, at der i praktikperioden alene skal udbetales et praktiktaxameter for de studerendes uddannelse, hvilket medfører en mindreudgift. Denne mindreudgift skønnes at udgøre 28,8 mio. kr. i 2011 og 57,8 mio. kr. i 2012.

I tabel 1 nedenfor opsummeres de skønnede merudgifter ved lovforslaget, indtil det er fuldt indfaset i 2012.

Tabel 1: Oversigt over merudgifter ved lovforslaget

Samlede merudgifter vedr. lovforslaget, mio. kr. 2008 prisniveau	2008	2009	2010	2011	2012
Professionsbacheloruddannelser som selvstændige overbygningsuddannelser til erhvervsakademiuddannelser	0,0	-5,4	-32,2	-58,8	-64,1
Forlængelse af erhvervsakademiuddannelsernes varighed	0,0	0,0	0,0	-6,8	-14,4
Merudgifter i alt	0,0	-5,4	-32,2	-65,6	-78,5

Samlet vurderes merudgifterne i lovforslaget at udgøre 5,4 mio. kr. i 2009, 32,2 mio. kr. i 2010, 65,6 mio. kr. i 2011 og 78,5 mio. kr. i 2012.

Lovforslaget er finansieret til og med 2009 via midler fra globaliseringspuljen.

Merudgifterne i 2010-2012 finansieres delvist via mindreudgiften, som følger af 3 måneders obligatorisk praktik. Af globaliseringsaftalen fremgår det, at initiativerne som hovedregel skal evalueres i 2009 med henblik på at vurdere, om initiativerne skal fortsætte, justeres eller omprioriteres. Den resterende finansiering drøftes blandt aftalepartierne i forbindelse med denne evaluering.

Tabel 2: Finansiering af lovforslaget

Mio. kr. (2008 prisniveau)	2008	2009	2010	2011	2012
Udgifter finansieret af mindreudgift ved 3 måneders obligatorisk praktik	0,0	0,0	0,0	28,8	57,8
Udgifter finansieret af midler afsat i Aftale om udmøntning af globaliseringspulje	10,2	35,9	0,0	0,0	0,0
I alt	10,2	35,9	0,0	28,8	57,8

I alt er der behov for yderligere finansiering fra globaliseringspuljen på 32,2 mio. kr. i 2010, 36,8 mio. kr. i 2011 og 20,7 mio. kr. i 2012.

5. Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Høring

Lovudkastet blev den 7. september 2007 sent i høring hos følgende myndigheder, organisationer m.v.: Akademikernes Centralorganisation, Akkrediteringsrådet, Arbejdsgiverforeningen for Handel, Transport og Logistik, BUPL - Forbundet for pædagoger og klubfolk, Børne- og kulturchefforeningen, C3 organisation, Center for Skov, Landskab og Planlægning, Center for Tegnsprog og Tegnstøttet Kommunikation, Centralforeningen for Stampersonel, Cirus, CVU-Rektorkollegiet, Erhvervsskolernes Bestyrelsesforening, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Forvaltningshøjskole, Danmarks Journalisthøjskole, Danmarks Skolelederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Laborant-Forening, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Teknisk Lærerforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Bioanalytikere, Danske Fysioterapeuter, Danske Landbrugsskoler, Danske Mediers Forum, Danske Regioner, Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening, Danske Studerendes Fællesråd, De Samvirkende Invalideorganisationer, Den Grafiske Højskole, Det Centrale Handicapråd, Ergoterapeutforeningen, Erhvervsakademirådet, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen af Radiografer i Danmark, Foreningen af Skoleledere ved de Tekniske skoler (FS), Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen til Unge Handelsmænds Uddannelse (FUHU), Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Grafisk Arbejdsgiverforening, Handelsskolernes Lærerforening, HFI, HK, HORESTA, HTS-A, Håndværksrådet, IDA Ingeniørforeningen i Danmark, IT-Branchen, Kommunernes Landsforening, Kvinderådet, Landbrugsrådet, Landssammenslutningen af handelsskoleelever, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lægemedelindustriforeningen, Lærernes Centralorganisation, Lærerstudendes Landskreds, MVU-Rådet, Officersforeningen af 1949, Politiforbundet i Danmark, Producentforeningen, PROSA, Pædagogstudendes Landssammenslutning, Rektorkollegiets sekretariat, Rådet for de grundlæggende erhvervsrettede uddannelser, Rådet for de gymnasiale uddannelser, Rådet for Erhvervsrettet Voksen- og Efteruddannelse, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgivere, Skolen for Klinikassistenter og Tandplejere, Statsansattes Kartel, Statstjenestemændenes Centralorganisation II, Studierådet for Ingeniørstuderende i Danmark, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning og Teknisk Landsforbund.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser /mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget medfører en merudgift for staten på 32,2 mio. kr. i 2010, 36,8 mio. kr. i 2011 og 20,7 mio. kr. i 2012.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

I henhold til den foreslåede bestemmelse skal undervisningsministeren tilrettelægge videregående uddannelser i et samordnet system, der består af erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser. Et samordnet system indebærer, at uddannelserne er afstemt såvel i det indbyrdes forhold, eksempelvis i relation til adgangsgrundlag, mål, niveau og profil, som i forhold til de øvrige uddannelsesområder.

Til stk. 2

Den foreslåede formålsbestemmelse tydeliggør erhvervsakademiuddannelsernes og professionsbacheloruddannelsernes fælles formål og karakteristika med henblik på at styrke de professionsrettede videregående uddannelsers profil i det samlede uddannelsesbillede. En fælles formålsbestemmelse understøtter målsætningen om at skabe et stærkt og sammenhængende uddannelsessystem for de videregående uddannelser på undervisningsministerens område.

Formålet med det videregående uddannelsessystem er at sikre praksisnære og professionsrettede uddannelser, der på et internationalt niveau imødekommer behovet for kvalificeret arbejdskraft i såvel private virksomheder som i den offentlige sektor, og hvor uddannelsernes videngrundlag er karakteriseret ved erhvervs- og professionsbaseret samt udviklingsbaseret.

Kravet om erhvervs- og professionsbaseret indebærer, at de videregående uddannelser skal være kendetegnet ved et tæt og dynamisk samspil mellem teori og praksis, der løbende skal sikre tidssvarende og relevante uddannelser af høj kvalitet. Undervisningen skal være baseret på den nyeste viden om centrale tendenser i erhverv og professioner samt forskning. Lærerne skal være ajour med den nyeste viden opnået gennem deltagelse i kvalitets- og udviklingsarbejde, kompetenceudvikling samt gennem dialog og vidennetværk med aftagere samt forskningsinstitutioner. De studerende skal inddrage erfaringer fra praktik og afgangprojekt. Sammenfattende skal der sikres effektiv formidling af viden - videnomsætning - både fra uddannelser til erhverv og professioner og fra erhverv og professioner til uddannelser.

Udviklingsbaseret indebærer, at uddannelsen skal være baseret på institutionens forsøgs- og udviklingsarbejder. I undervisningen inddrages erfaringer og resultater fra rådgivnings- og udviklingsopgaver gennemført i samarbejde med aftagere, forskningsinstitutioner og andre aktører. Forsøgs- og udviklingsarbejder kan gennemføres såvel nationalt som internationalt.

Formålet med at udføre udviklingsarbejde er på systematisk vis at skabe, dokumentere og formidle anvendelsesorienteret viden med relevans for erhverv og professioner. Erfaringer og resultater fra udviklingsarbejde skal inddrages systematisk i uddannelserne, således at de studerendes kompetencer til at løse problemer i praksis styrkes.

Et centralt element i de videregående uddannelsers udviklingsbaseret er at sikre sammenhængen til relevant forskning. Undervisningen skal inddrage resultater fra national og international forskning, der har relevans for den enkelte uddannelse. Formålet med at anvende og formidle relevante forskningsresultater er at sikre, at uddannelserne er funderet i den nyeste viden, der kan bidrage til at kvalificere erhvervs- og professionsudøvelse i praksis.

Begrebet »forskningstilknytning« er ikke anvendt i relation til professionsbacheloruddannelser. Forskningstilknytning blev som begreb introduceret i 2000 i lov om mellemlange videregående uddannelser. I bemærkningerne til loven defineres forskningstilknytning som »nem og hurtig inddragelse af viden om forskning og forskningsresultater inden for uddannelsens fagområde«. Baggrunden for at undlade at anvende begrebet forskningstilknytning er at sikre en klar og entydig arbejdsdeling i det samlede videregående uddannelsessystem, bestående af henholdsvis forskningsbaserede universitetsuddannelser og udviklingsbaserede professionsrettede videregående uddannelser. Samtidig er der stor grad af flertydighed i anvendelsen af begrebet, der ved flere lejligheder har medført misforståelser, og endelig har begrebet i

mange tilfælde været en barriere for reelt samarbejde og effektiv videndeling mellem universiteter og de professions- og praksisorienterede uddannelsesinstitutioner.

Det vil imidlertid fortsat være afgørende, at de videregående uddannelser på undervisningsministerens område er funderet i de nyeste forskningsresultater inden for de områder, hvor det er relevant. Dette skal sikres via de praksisnære videregående uddannelsers erhvervs- og professionsbaseret samt udviklingsbaseret, herunder udviklingsarbejde med relevante forskningsinstitutioner. Der henvises i den sammenhæng til § 5, stk. 2, i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser.

Kravet om, at de videregående uddannelser skal være på et internationalt niveau, indebærer dels, at uddannelserne akkrediteres i forhold til niveaukrav, der svarer til niveaukravene på europæisk plan og tilsvarende finder anvendelse ved videregående uddannelser i de lande, som Danmark normalt sammenligner sig med, dels at akkreditering af uddannelserne følger internationalt anerkendte standarder for akkreditering. Målet er, at uddannelserne skal kunne matche uddannelser udbudt på tilsvarende niveau i udlandet.

Ved kriteriefastsættelsen inddrages desuden de europæiske standarder og retningslinier for kvalitetssikring af de videregående uddannelser samt de erfaringer, der ligger til grund for revisionen af kvalifikationsnøglen. Den eksisterende danske kvalifikationsnøgle for de videregående uddannelser blev udarbejdet i 2001-2002. Baggrunden for kvalifikationsnøglen var Bologna-deklarationens formål om at skabe et europæisk område for videregående uddannelse (European Higher Education Area). Kvalifikationsnøglen beskriver de danske videregående uddannelser i en kvalifikations- og kompetenceterminologi, der lægger vægt på uddannelsens slutkompetence med henblik på at styrke gennemsigtighed mellem landenes uddannelsessystemer og lette anerkendelse af udenlandske uddannelser. Den danske kvalifikationsnøgle for de videregående uddannelser er under revision under hensyn til hidtidige erfaringer samt den internationale udvikling.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter sammen med den foreslåede § 3 de overordnede mål for henholdsvis erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser. Målene er beskrevet som læringsudbytte, hvilket i denne sammenhæng forstås som det, en studerende ved, forstår og er i stand til at udføre efter afsluttet læringsproces, defineret ved viden, færdigheder og kompetencer. De overordnede mål for uddannelserne vil kunne udfoldes yderligere i såvel en kommende revision af den danske kvalifikationsnøgle for de videregående uddannelser som i ministerens opfølgende regelfastsættelse.

I international sammenhæng er der sket en udvikling mod i højere grad at beskrive uddannelser ved det læringsudbytte, som den studerende opnår efter afsluttet uddannelse, som supplement til mere traditionel beskrivelse i input-termer (fagligt indhold, varighed m.v.). Som led heri arbejdes der på at udvikle kvalifikationsnøgler. Begrebet kvalifikationsnøgle anvendes om den engelske betegnelse »qualifications framework«, der dækker over en systematisk beskrivelse af et uddannelsessystems uddannelsesniveauer i læringsudbytte med henblik på at styrke gennemsigtighed mellem landenes uddannelsessystemer og lette anerkendelse af udenlandske uddannelser.

Bologna-deklarationen, jf. også pkt. 3.3, i forslagets almindelige bemærkninger, har som formål at skabe et europæisk område for videregående uddannelse (European Higher Education Area), således at studerende og færdiguddannede kan bevæge sig frit mellem de europæiske uddannelsesinstitutioner og nationale arbejdsmarkeder. De ansvarlige ministre for Bologna-processen vedtog i 2005 Bologna-kvalifikationsnøglen (Overarching Framework for Qualifications for the European Area of Higher Education). Bologna-kvalifikationsnøglen er opdelt i tre overordnede niveauer (first, second and third cycle).

Sideløbende med Bologna-samarbejdet fremsatte Europa-kommissionen i efteråret 2006 forslag til etablering af en europæisk referenceramme for kvalifikationer for livslang læring (European Qualification Framework (EQF)) - med henblik på bl.a. at skabe sammenhæng mellem Bologna-samarbejdet for

videregående uddannelser og Københavner-processen (europæisk samarbejde om fremme af mobilitet, gennemsigtighed, anerkendelse og kvalitet i erhvervsuddannelserne) for erhvervsuddannelser. EQF'en består af 8 hierarkisk opbyggede kvalifikationsniveauer, hvortil læringsudbyttet kan henføres. Læringsudbyttet beskrives i tre kategorier: viden, færdigheder og kompetencer. EQF'en er forenelig med Bologna-kvalifikationsnøglen, da niveauerne 5-8 svarer til de videregående uddannelser.

Allerede i 2000-2001 udarbejdede Danmark en kvalifikationsnøgle for de videregående uddannelser på baggrund af Bologna-processens mål om øget gennemsigtighed og anerkendelse. Den danske kvalifikationsnøgle for de videregående uddannelser er med udgangspunkt i indvundne erfaringer med kvalifikationsnøglen samt den internationale udvikling på området aktuelt under revision.

Til stk. 1 og 2

I henhold til bestemmelsens stk. 1 skal erhvervsakademiuddannelser give de uddannede viden om og forståelse af fagområdernes praksis, anvendt teori og metode på et niveau, der kvalificerer til selvstændigt at kunne analysere og vurdere problemstillinger og varetage praksisnære erhvervsfunktioner. En erhvervsakademiuddannelse skal således sikre viden om og forståelse af både praksis, anvendt teori og metode. Endvidere skal viden og forståelse være på et niveau, der sætter den studerende i stand til at kunne analysere og vurdere problemstillinger med henblik på at kunne varetage praksisnære erhvervsfunktioner. Det forslås, at uddannelsen skal kvalificere den uddannede til relevant videre uddannelse. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at uddannelsen skal udvikle til selvstændighed, samarbejdsevne og evne til at skabe fornyelse.

Med bestemmelsen placeres demokrati som bærende værdi i uddannelsen, og det tydeliggøres, at demokratisk kompetence - »udvikle interesse for og evne til aktiv medvirken i et demokratisk samfund« - skal indgå i uddannelsen.

Til § 3

Til stk. 1 og 2

I henhold til bestemmelsen skal professionsbacheloruddannelserne give de uddannede viden om og forståelse af fagområdernes praksis, anvendt teori og metode på et niveau, der kvalificerer til selvstændigt at kunne analysere, vurdere og reflektere over problemstillinger, med henblik på at kunne varetage praksisnære, komplekse og udviklingsorienterede erhvervsfunktioner.

Læringsudbyttet for professionsbacheloruddannelser er således et niveau højere end for erhvervsakademiuddannelser, idet det samlede læringsudbytte yderligere skal sætte de uddannede i stand til selvstændigt at kunne reflektere over problemstillinger samt til at kunne varetage komplekse og udviklingsorienterede erhvervsfunktioner. At kunne reflektere over problemstillinger forstås som evnen til at anstille bevidste betragtninger, overvejelser og at forholde sig kritisk til problemstillinger, hvilket er en forudsætning for den øgede kompleksitet i opgavevaretagelsen.

Niveauforskellen mellem erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser defineres endvidere ved, at evnen til refleksion og varetagelse af komplekse og udviklingsorienterede erhvervsfunktioner forudsætter et højere vidensniveau (viden om og forståelse af fagområdets praksis, anvendt teori og metode). Øget teoretisk indsigt og stærkere metodiske færdigheder er på den måde en forudsætning for at nå det samlede læringsudbytte i en professionsbacheloruddannelse.

Erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser er selvstændige uddannelser med et direkte erhvervs- og professionssigte, men samtidig er det vigtigt, at de færdiguddannede får mulighed for fortsat erhvervs- og professionsmæssig udvikling. Personer med professionsbacheloruddannelser skal primært uddanne sig inden for deres profession, så tidligere erhvervet kompetence kommer professionen til gode. Det er derfor målsætningen, at der skabes videreuddannelsesmuligheder gennem videreuddannelsessystemet for voksne, og at også skabes adgang til universiteternes kandidatuddannelser for de profes-

sionsbachelorer, som har ønske om og behov for kompetence på kandidatniveau. Forudsætningen for professionsbachelorers adgang til kandidatuddannelser styrkes bl.a. gennem det samlede læringsudbytte for en professionsbacheloruddannelse.

Uddannelserne skal endvidere udvikle til selvstændighed, samarbejdsevne og evne til at skabe fornyelse. Uddannelserne skal, som en integreret del af uddannelsernes faglighed, udvikle de studerendes evne til entreprenørskab med henblik på at imødekomme samfundets behov for stærke entreprenørskabskompetencer på videregående erhvervsrettet niveau. Entreprenørskab omfatter som overordnet begreb innovation, intraprenørskab og iværksætteri. Innovation defineres som nyskabelse med værdiskabelse i bred forstand, intraprenørskab som skabelse af nye processer og produkter i en eksisterende virksomhed, og iværksætteri som det at starte egen virksomhed.

Entreprenørskab skal være en integreret del af fagligheden i de videregående uddannelser på undervisningsministerens område med særligt fokus på brugerdriven innovation og en praksisorienteret tilgang til innovation og iværksætteri. Anvendelse af innovative undervisningsformer skal udvikle de studerendes evne til at se og arbejde med muligheder samt udvikle deres forståelse af forretningsmæssig udnyttelse af kreative ideer. Ligeledes skal de studerende, hvor det er relevant, have mulighed for at tilegne sig kompetencer, der i deres studium relaterer til iværksætteri.

Med den foreslåede bestemmelse placeres demokrati som bærende værdi i uddannelsen, og det tydeliggøres, at demokratisk kompetence - »udvikle interesse for og evne til aktiv medvirken i et demokratisk samfund« - skal indgå i uddannelsen.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter, at erhvervsakademiuddannelser varer mellem 1½ og 2½ år (90-150 ECTS) som heltidsuddannelser. I henhold til den gældende § 2 i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) skal uddannelserne i almindelighed vare 2 år som heltidsuddannelser. Med den foreslåede bestemmelse gives der mulighed for at tilrettelægge uddannelsernes varighed inden for en bredere tidsmæssig ramme. Der henvises til den nærmere omtale heraf under pkt. 3.2.2. i forslagets almindelige bemærkninger.

I henhold til bestemmelsen skal erhvervsakademiuddannelser udgøre selvstændige afrundede uddannelsesforløb. Dette krav har hidtil formelt kun omfattet mellemlange videregående uddannelser, jf. § 4 i lov om mellemlange videregående uddannelser. Kravet indebærer, at den enkelte uddannelse skal være selvstændigt defineret i relation til fagligt indhold, struktur og mål og afsluttes med en eller flere prøver, der danner grundlag for udstedelse af et eksamensbevis for hele uddannelsen.

Det fremgår endvidere af den foreslåede bestemmelse, at erhvervsakademiuddannelserne indeholder såvel teori som praktik. Der henvises til den nærmere omtale heraf under pkt. 3.2.2. i forslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede praktikvarighed på mindst 3 måneder svarer til 15 ECTS-point.

Det fremgår af den gældende lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser), at uddannelserne bygger på erhvervsuddannelser, landbrugsuddannelser og på gymnasiale fag. De ændringer, der med dette forslag foreslås i relation til erhvervsakademiuddannelser (korte videregående uddannelser) ændrer ikke herpå. De nuværende adgangsbetingelser til uddannelserne kan, afhængig af den enkelte erhvervsakademiuddannelse, deles op i 3 overordnede indgange: 1) adgang fra erhvervsuddannelser uden direkte adgang for gymnasialt uddannede 2) adgang fra gymnasiale uddannelser uden direkte adgang for erhvervsuddannede samt 3) en differentieret adgangsvej, der henvender sig til erhvervsuddannede som hovedmålgruppe, men tillige giver adgang for gymnasialt uddannede.

Til § 5

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at professionsbacheloruddannelserne varer mellem 3 og almindeligvis 4 år (180-240 ECTS) som heltidsuddannelser. Med angivelsen af, at professionsbacheloruddannelser almindeligvis har en varighed på op til 4 år, sikres det, at eksisterende diplomingeniøruddannelser, der i medfør af gældende uddannelsesregler er tilrettelagt som særlige kombinationsuddannelser med en varighed på 4 ½ år, kan videreføres uændret. Den foreslåede bestemmelse har ikke til formål at give generel adgang til at tilrettelægge professionsbacheloruddannelser med en varighed, der er længere end 4 år.

Den foreslåede bestemmelse er en delvis videreførelse af § 2 og § 4 i lov om mellemlange videregående uddannelser, idet undervisningsministerens mulighed for i § 2 at tilrettelægge mellemlange videregående uddannelser uden praktik ikke foreslås videreført. Derved bliver mindst 6 måneders praktik i professionsbacheloruddannelserne obligatorisk.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at uddannelserne skal udgøre selvstændige afrundede uddannelsesforløb. Kravet indebærer i lighed med kravet til erhvervsakademiuddannelserne, at den enkelte uddannelse skal være selvstændigt defineret i relation til fagligt indhold, struktur og mål og afsluttes med en eller flere prøver, der danner grundlag for udstedelse af et eksamensbevis for hele uddannelsen.

Det følger af den gældende lov om mellemlange videregående uddannelser, at uddannelserne bygger på en gymnasial uddannelse eller på bestemte gymnasiale fag.

De gældende specifikke adgangskrav til professionsbacheloruddannelser er således almindeligvis gymnasial uddannelse med specifikke krav til fag og niveau. Endvidere kan der være adgang via en erhvervsuddannelse, suppleret med krav om bestemte gymnasiale fag og niveauer. Til enkelte uddannelser er fastsat krav om optagelsesprøve, eksempelvis journalistuddannelsen. Endelig vil der kunne gives adgang via en videregående voksenuddannelse eller diplomuddannelse.

Til stk. 2

Efter den foreslåede bestemmelse kan undervisningsministeren godkende, at en professionsbacheloruddannelse tilrettelægges således, at det sidste 1½ år eller mere af uddannelsen kan anvendes som overbygningsuddannelse til en eller flere erhvervsakademiuddannelser, der har et erhvervsfagligt relevant indhold. Det sikres med bestemmelsen, at eksisterende professionsbacheloruddannelser kan tilpasses udviklingen, så de, ud over at fungere som professionsbacheloruddannelse med et fuldt gennemløb på 3-4 år, også kan tilrettelægges, så uddannelsens sidste dele kan anvendes som overbygningsmulighed for ansøgere, der har afsluttet en relevant erhvervsakademiuddannelse. Tilrettelæggelsen må ikke medføre forlængelse af uddannelsen for de studerende, der følger det fulde gennemløb til professionsbachelorniveau. For de studerende, der anvender de sidste uddannelsesdele som overbygning til en erhvervsakademiuddannelse, skal det samlede uddannelsesforløb til professionsbachelor have en varighed på mellem 3 og almindeligvis 4 år i overensstemmelse med det foreslåede stk. 1. Tilrettelæggelsesformen vil også kunne anvendes i forbindelse med tilrettelæggelse af nye professionsbacheloruddannelser.

Til § 6

Til stk. 1

Med den foreslåede bestemmelse bliver det muligt at udbyde professionsbacheloruddannelser som selvstændige overbygningsuddannelser til erhvervsakademiuddannelser. Overbygningsuddannelser vil således både kunne tilrettelægges og udbydes som en del af en almindelig professionsbacheloruddannelse, jf. den foreslåede § 5, stk. 2, og som et selvstændigt uddannelsesforløb.

Til stk. 2

Selvstændige overbygningsuddannelser skal efter den foreslåede bestemmelse have en varighed på 1½ år eller mere, inklusive mindst 3 måneders praktik. Overbygningsuddannelser tilrettelægges som overbygning til en eller flere fagligt beslægtede erhvervsakademiuddannelser og bygger på kvalifikationer, der er opnået i disse. En selvstændig overbygningsuddannelse i kombination med en adgangsgivende erhvervsakademiuddannelse vil almindeligvis have en varighed på mellem 3 og 4 år. I de tilfælde, hvor en længere varighed vil være nødvendig for at opnå det krævede niveau på professionsbacheloruddannelsen, giver bestemmelsen mulighed for at udvide varigheden af overbygningsuddannelsen. Det forventes, at der maksimalt vil være behov for at udvide varigheden med yderligere ½ år.

Adgangskravet til en selvstændig overbygningsuddannelse vil være en relevant erhvervsakademiuddannelse. Den selvstændige overbygningsuddannelse skal sammen med den eller de erhvervsakademiuddannelser, som den bygger ovenpå, have en samlet varighed svarende til professionsbacheloruddannelser, der tilrettelægges som ordinære sammenhængende forløb. Udbud af selvstændige overbygningsuddannelser vil i særlig grad være relevant i de tilfælde, hvor der ikke allerede udbydes professionsbacheloruddannelser, som gennem tilrettelæggelse efter § 5, stk. 2, ville kunne dække et konstateret behov for konkrete overbygningsmuligheder for erhvervsakademiuddannede.

Til § 7

Til stk. 1

Efter den foreslåede bestemmelse kan professionsbacheloruddannelser tilrettelægges således, at der bliver mulighed for afslutning med en selvstændig afrundet erhvervsakademiuddannelse før bachelorniveauet er nået. En erhvervsakademiuddannelse varer efter § 4 fra 1½ til 2½ år. Afslutning på erhvervsakademiuddannelsesniveau vil derfor skulle ske i 3., 4. eller 5. semester af professionsbachelorforløbet afhængig af varigheden af den givne erhvervsakademiuddannelse. Da tilrettelæggelsen ikke må medføre forlængelse af professionsbacheloruddannelsen, skal den studerende, der ønsker at afslutte tidligere, have mulighed for at vælge et særligt tilrettelagt 3., 4. eller 5. forløb (semester), der rummer specialeforløb og afgangprojekt til en erhvervsakademiuddannelse. Det særligt tilrettelagte semester kan dog ikke erstatte et ordinært semester i en professionsbacheloruddannelse. Studerende, der ønsker at søge ind på overbygningsuddannelsen efter at have afsluttet en erhvervsakademiuddannelse, skal begynde på det semester i professionsbacheloruddannelsen, der følger umiddelbart efter det sidste ordinære semester.

Til stk. 2

Det foreslås, at professionsbacheloruddannelser, der tilrettelægges med mulighed for tidlig afslutning efter bestemmelsens stk. 1, tillige skal tilrettelægges således, at det sidste 1½ år eller mere af uddannelsen kan anvendes som overbygning til en eller flere erhvervsakademiuddannelser, der har et erhvervsfagligt relevant indhold. Målet med bestemmelsen er at sikre lige vilkår for adgang til de afsluttende dele af disse uddannelser, uanset om den adgangsgivende erhvervsakademiuddannelse er en selvstændigt udbudt erhvervsakademiuddannelse, eller uddannelsen indgår som en afslutningsmulighed i en professionsbacheloruddannelse.

Til § 8

Det foreslås med bestemmelsen, at institutioner, der udbyder erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, skal tilrettelægge den enkelte uddannelse således, at den studerende inden for den normerede studietid har mulighed for at gennemføre dele af uddannelsen i udlandet.

Bestemmelsen har sin baggrund i det forhold, at nogle korte og mellemlange videregående uddannelser ikke er tilstrækkeligt fleksible og dermed forhindrer studerende i at tage på længerevarende meritgivende ophold i udlandet.

Bestemmelsen indebærer, at institutionen skal tilrettelægge uddannelsen således, at der i uddannelsen skal være tilrettelagt et afgrænset forløb, der i indhold og varighed efter institutionens vurdering kan erstattes af et relevant uddannelses- eller praktikforløb i udlandet. Det betyder, at en del af uddannelsen skal tilrettelægges på en sådan måde, at en studerende, der ønsker at gennemføre forløbet gennem et udlandsophold, ved hjemkomst vil kunne fortsætte uddannelsen på samme trin, som studerende på samme årgang er nået til. Det kan f.eks. være et eller flere valgfrie uddannelsesmoduler. Bestemmelsen kan for nogle uddannelser resultere i øget modulisering af uddannelsen, da kravet om, at en del af uddannelsen skal tilrettelægges, så den kan erstattes af et ophold i udlandet, medfører, at en uddannelse ikke i sin helhed kan tilrettelægges i f.eks. progressionsforløb og ved samlæsning af flere fagområder. Tilrettelæggeskravet vil være et kriterium i den foreslåede akkrediteringsproces.

Studerende i en erhvervsakademiuddannelse og professionsbacheloruddannelse vil således efter eget valg have mulighed for enten på eget initiativ eller som led i en eventuel udvekslingsaftale at gennemføre en del af uddannelsen i udlandet i form af et relevant uddannelses- eller praktikforløb.

Hvis den studerende gennemfører et udlandsophold ved en institution eller et praktiksted, der ikke er omfattet af en fast meritaftale, skal den studerende selv sikre sig, at opholdet vil kunne give merit for det forløb, opholdet skal erstatte, f.eks. ved en forhåndsmeritgodkendelse fra den danske uddannelsesinstitution.

Det påhviler institutionen, jf. § 24, at tilbyde de studerende tilstrækkelig vejledning, herunder om mulighederne for at gennemføre en del af uddannelsen i udlandet uden studieforsinkelse. Institutionen skal i den forbindelse vejlede studerende om, hvilken del eller dele af uddannelsen, der er tilrettelagt således, at den kan erstattes med ophold i udlandet samt vejlede studerende om ansøgning om forhåndsgodkendelse af merit.

I det omfang, en institution har en fast udvekslingsaftale med en udenlandsk uddannelsesinstitution eller praktikvirksomhed, vil kravet om, at uddannelsen skal være tilrettelagt således, at den studerende har mulighed for at gennemføre dele af uddannelsen i udlandet, almindeligvis være opfyldt. Er uddannelsen tilrettelagt med parallelførøb vil kravet ligeledes være opfyldt.

Der henvises i øvrigt til lov om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven) (Udlandsstipendium), hvorefter uddannelsessøgende kan få uddannelsesstøtte i form af udlandsstipendium til studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse eller til en hel uddannelse på kandidatniveau i udlandet.

Til § 9

Til stk. 1

Det vurderes som afgørende for danske uddannelsesinstitutioners mulighed for at begå sig på det globale uddannelsesmarked, at de danske institutioner i lighed med udenlandske institutioner har mulighed for at indgå i denne type forpligtende uddannelsessamarbejder. Herved styrkes den internationale dimension og kvalitet i de danske uddannelser.

Bestemmelsen giver mulighed for, at erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser efter nærmere aftale mellem de pågældende institutioner kan tilrettelægges således, at dele af uddannelsen kan gennemføres ved anerkendte udenlandske institutioner (parallelførøb). Ved parallelførøb forstå, at den studerende får mulighed for at erstatte en del af den danske uddannelse med et uddannelsesforløb ved en eller flere uddannelsesinstitutioner i udlandet.

Såvel den danske som udenlandske uddannelsesinstitution udbyder sin egen uddannelse i hjemlandet, men den danske institution har en aftale med samarbejdsinstitutionen i udlandet om, på hvilke vilkår dele af uddannelsen kan gennemføres parallelt på den udenlandske uddannelsesinstitution og give ret til

eksamensbevis fra såvel den danske som fra den eller de udenlandske uddannelsesinstitutioner, der er anerkendt i de lande, hvor forløbene foregår.

Bestemmelsen ændrer ikke ved, at danske institutioner som hidtil kan indgå faste meritaftaler med udenlandske institutioner om dele af uddannelser, men bestemmelsen åbner mulighed for, at der kan indgås aftaler om, på hvilke vilkår en uddannelse, der er tilrettelagt med parallelforløb, kan give ret til eksamensbevis fra såvel den danske som den udenlandske institution.

For den studerende er der tale om en samlet uddannelse, hvor de planlagte udenlandske uddannelsesdele ikke efterfølgende skal meritbedømmes. Baggrunden er, at det aftalte parallelforløb skal stå mål med det uddannelsesforløb, der gennemføres i Danmark.

Til stk. 2

I henhold til den foreslåede bemyndigelse kan undervisningsministeren fastsætte regler om de aftaler, som institutionerne indgår i henhold til stk. 1.

Hvis bemyndigelsen anvendes, forventes det, at der bl.a. vil blive stillet krav om, at institutionernes aftaler skal sikre de studerendes retssikkerhed, samt krav om at det i studieordningen for den enkelte uddannelse skal fremgå, hvorledes interesserede studerende udvælges til parallelforløbet. Dette vil have betydning i de tilfælde, hvor der er flere studerende, der ønsker et parallelforløb, end der er udenlandske uddannelsespladser.

Til § 10

Undervisningsministeren kan i henhold til den foreslåede bestemmelse tilrettelægge uddannelser således, at dele af uddannelsen skal gennemføres ved en eller flere anerkendte udenlandske institutioner (fællesuddannelser). Ved en fællesuddannelse forstås, at uddannelsen tilrettelægges således, at en eller flere dele af uddannelsen kun kan gennemføres i udlandet. Den studerende kan således kun gennemføre den samlede uddannelse, hvis den studerende gennemfører én eller flere dele af uddannelsen ved én eller flere institutioner i udlandet.

Muligheden for at tilrettelægge uddannelser som fællesuddannelser har ikke til hensigt at erstatte udbuddet af ordinære uddannelser, der i henhold til loven almindeligvis kun kan udbydes af danske uddannelsesinstitutioner. Undervisningsministerens beslutning om at godkende et udbud af en uddannelse tilrettelagt som fællesuddannelse forventes bl.a. at bero på, om der er faglige fordele, der kan opnås ved en fællesuddannelse set i forhold til et rent dansk udbud, om der er et tilstrækkeligt samfundsmæssigt behov for et samlet dansk udbud af den pågældende uddannelse, samt om de studerende får en tilstrækkelig retssikkerhed ved de uddannelsesdele, der gennemføres i udlandet.

Uddannelsen vil kunne give ret til eksamensbeviser fra såvel den danske som fra den eller de udenlandske uddannelsesinstitutioner, der er anerkendt i de lande, hvor studie- eller praktikperioderne foregår, eller give ret til ét fælles eksamensbevis fra den danske og den eller de udenlandske uddannelsesinstitutioner, der er ansvarlige for gennemførelse af uddannelsen. Muligheden for flere nationalt forskellige eksamensbeviser eller ét fælles internationalt eksamensbevis skal lette adgangen til arbejdsmarkedet i de enkelte lande og er derfor med til at sikre mulighed for øget mobilitet og international anerkendelse af uddannelsen.

Den danske uddannelsesdel af en fællesuddannelse kan tilrettelægges med uddannelsesdele fra eksisterende danske uddannelser eller med nyudviklede uddannelsesdele.

For den studerende er uddannelsesforløbet én samlet uddannelse, hvis enkeltdele gennemføres på danske og udenlandske uddannelsesinstitutioner. Den studerende kan optages og indskrives på den pågældende uddannelse ved den danske institution, der har det overordnede ansvar for den samlede uddannelse, mens det umiddelbare ansvar for de udenlandske dele af uddannelsen varetages af de udenlandske institutioner. Den studerende vil få mulighed for at klage til undervisningsministeren over den danske

institutions afgørelse, herunder afgørelser om det samlede uddannelsesforløb, når klagen vedrører retlige spørgsmål. Den studerende vil ikke kunne klage til undervisningsministeren over afgørelser, som er truffet af en institution i udlandet, for så vidt angår de uddannelsesdele, som er gennemført ved den udenlandske institution.

Studerende ved en udenlandsk institution, der som led i en aftale om fællesuddannelse tager en del af uddannelsen ved en dansk institution, optages på den pågældende uddannelse ved den udenlandske institution.

For ikke at begrænse muligheden for at også en større kreds af nationalt forskellige uddannelsesinstitutioner kan udgøre en bred international ramme for en fællesuddannelse, er der ikke foreslået fastsat nærmere krav til, i hvilket omfang uddannelsens ECTS-point skal være gennemført ved en dansk institution.

Af samme årsag er der ikke foreslået fastsat krav til økonomisk gensidighed i aftaler om parallelforløb og fællesuddannelser. Et krav om gensidighed vurderes at gøre danske institutioner til mindre attraktive samarbejdspartnere på det globale uddannelsesmarked, og danske institutioners mulighed for at indgå i forpligtende samarbejder med udenlandske institutioner er et vigtigt led i målsætningen om, at flere danske studerende skal på uddannelsesophold i udlandet.

Efter bestemmelsen kan aftaler kun indgås med anerkendte udenlandske institutioner. Anerkendelseskravet indebærer, at de pågældende udenlandske institutioner skal være akkrediteret eller på anden måde anerkendt i deres hjemlande, og at den uddannelse, der indgås aftale om, ligeledes er akkrediteret eller på anden måde godkendt efter nationale regler i de respektive hjemlande og minimum er på niveau med den danske del af uddannelsen.

Uddannelser, der er tilrettelagt med parallelforløb, jf. den foreslåede § 9, og som fællesuddannelser, vil på linje med ordinære nationale uddannelser være omfattet af kravet om akkreditering i henhold til lovens kapitel 4.

Til § 11

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at undervisningsministeren skal godkende de uddannelser, der efter lovens § 1 er behov for. Godkendelsen vil være betinget af, at uddannelsen er akkrediteret positivt i overensstemmelse med den foreslåede § 14. Undervisningsministerens godkendelse af en uddannelse er en forudsætning for efterfølgende godkendelse af udbud af uddannelsen, jf. forslagets §§ 12-13.

Til § 12

Regeringen har den 12. juni 2007 indgået aftale med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre om erhvervsakademier og etableringen af et vækstlag i forhold til tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser. Aftalen indebærer, at der skal etableres op til 10 erhvervsakademier som en fælles institutionel ramme for udbud af erhvervsakademiuddannelser samt det nødvendige vækstlag for professionsbacheloruddannelser på de tekniske og merkantile områder, jf. nedenfor.

De kommende erhvervsakademier planlægges etableret i første halvår af 2008 med henblik på at påbegynde deres virksomhed pr. 1. august 2008. Der henvises til det lovforslag om erhvervsakademier for videregående uddannelser, som undervisningsministeren har fremsat samtidig med dette lovforslag.

Professionshøjskoler for videregående uddannelser er etableret ved lov nr. 562 af 6. juni 2007 og påbegynder deres virksomhed den 1. januar 2008. Professionshøjskolerne skal dække behovet for udbud af professionsbacheloruddannelser og efter- og videreuddannelse i tilknytning hertil i den region eller del heraf, hvor de hører hjemme.

Til stk. 1

Efter den foreslåede bestemmelse godkender undervisningsministeren et erhvervsakademis udbud af de erhvervsakademiuddannelser, der er behov for, at akademiet udbyder.

Undervisningsministeren godkender tillige efter stk. 1 en professionshøjskoles udbud af de erhvervsakademiuddannelser, der er behov for, at højskolen udbyder. Det er efter bestemmelsen en udbudsbetingung, at professionshøjskolen er etableret ved en sammenlægning af en eller flere professionshøjskoler og et eller flere erhvervsakademier. Der henvises til forslag til lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser og forslag til lov om ændring af loven om professionshøjskoler for videregående uddannelser, som undervisningsministeren har fremsat samtidig med dette lovforslag.

Til stk. 2

For de professionshøjskoler, der ikke er omfattet af stk. 1, kan undervisningsministeren endvidere godkende en professionshøjskoles udbud af en erhvervsakademiuddannelse, hvis der er behov for udbud af uddannelsen, som ikke vil kunne forventes dækket af udbud som er godkendt i henhold til stk.1. Bestemmelsen vil eksempelvis være relevant at anvende i relation til CVU Vitus Bering, der allerede er godkendt til udbud af erhvervsakademiuddannelser.

Til stk. 3

Undervisningsministerens godkendelse til at udbyde en erhvervsakademiuddannelse gives efter den foreslåede bestemmelse tidsbegrænset. Det vil fremgå af den konkrete udbudsgodkendelse, hvilken periode godkendelsen er givet for. Godkendelsesperioden vil være i overensstemmelse med den plan for en løbende tilbagevendende akkreditering, som undervisningsministeren fastsætter efter den foreslåede § 16, stk. 1, således at uddannelsesinstitutionen inden godkendelsesperiodens udløb vil modtage tilbud om en ny akkreditering, medmindre ministeren, jf. § 14, stk. 2, vurderer, at der ikke skal iværksættes en fornyet akkrediteringsproces for det pågældende uddannelsesudbud.

Godkendelsen vil efter bestemmelsen alene omfatte udbud inden for et bestemt geografisk område. Dette område vil være den region eller del heraf, inden for hvilken erhvervsakademiet skal sikre forsyningen af videregående uddannelser. Undervisningsministeren kan dog bestemme, at flere erhvervsakademier sammen skal dække regionens eller et geografisk områdes behov for udbud af en eller flere uddannelser, eller at erhvervsakademiet skal dække behovet for udbud i hele landet, eller for en del af landet, for en eller flere uddannelser.

Til § 13

Til stk. 1

Undervisningsministeren godkender i henhold til den foreslåede bestemmelse en professionshøjskoles udbud af professionsbacheloruddannelser. Undervisningsministeren godkender endvidere en ingeniørhøjskoles udbud af professionsbacheloruddannelser inden for ingeniørområdet, indtil ingeniørhøjskolen senest den 31. december 2014 indgår i professionshøjskoler, jf. §§ 57-62 i professionshøjskoleloven. Undervisningsministeren godkender tillige medie- og journalisthøjskolens udbud af professionsbacheloruddannelser inden for højskolens område. Der henvises til det lovforslag om medie- og journalisthøjskolen, som undervisningsministeren har fremsat for Folketinget samtidig med dette lovforslag.

Til stk. 2

Undervisningsministeren kan efter den foreslåede bestemmelse godkende et erhvervsakademis udbud af de tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser, der er behov for, at akademiet udbyder. Det er efter bestemmelsen en betingung for ministerens godkendelse, at erhvervsakademiet i henhold til det samtidig for Folketinget fremsatte forslag til lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser

har indgået en partnerskabsaftale med en professionshøjskole. Det følger af samme lovforslag, at et erhvervsakademi senest den 31. december 2014 skal have taget stilling til, om det vil fusionere med en professionshøjskole i den region, hvor erhvervsakademiet ligger, eller om det vil fortsætte som selvstændig institution. Hvis erhvervsakademiet fusionerer med en professionshøjskole, videreføres udbuddet af såvel professionsbacheloruddannelser som erhvervsakademiuddannelser af den nye professionshøjskole. Hvis erhvervsakademiet fortsætter som selvstændig institution, overgår dets godkendelser til udbud af professionsbacheloruddannelser til en eller flere professionshøjskoler, mens erhvervsakademiet opretholder dets godkendelser til udbud af erhvervsakademiuddannelser. Der henvises til den foreslåede § 39, stk. 6, og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Det fremgår af den politiske aftale af 12. juni 2007 mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre om erhvervsakademier og etableringen af vækstlag i forhold til de tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser, at der i 2013 skal gennemføres en ekstern evaluering af erhvervsakademierne og deres funktion som vækstlag og deres udvikling af tekniske og merkantile videregående uddannelser. Evalueringen skal bl.a. belyse, i hvilket omfang der er etableret en styrket KVVU-sektor, udviklet og udbudt nye professionsbachelor- og diplomuddannelser på de tekniske og merkantile områder, opnået en bedre søgning til de tekniske og merkantile KVVU'er/VVVU'er fra erhvervsuddannelserne og andre ungdomsuddannelser samt skabt bedre overgange fra KVVU til MVU. De politiske parter bag aftalen drøfter evalueringen med henblik på den videre udvikling af de tekniske og merkantile professionsbachelor- og diplomuddannelser for at realisere aftalens fastsatte mål for 2015.

Til stk. 3

Efter bestemmelsen kan undervisningsministeren godkende, at en uddannelsesinstitution, der ikke er en professionshøjskole, kan udbyde en professionsbacheloruddannelse, hvis der er et behov for udbud af uddannelsen, som ikke kan eller forventes at kunne dækkes af udbud, der er godkendt efter stk. 1 og 2. Et antal professionsbacheloruddannelser er i dag udbudsplaceret på universiteter. Det fremgår af ovennævnte politiske aftale af 12. juni 2007, at visse professionsbacheloruddannelser tillige kan udbydes på erhvervsakademier. Der er tale om professionsbacheloruddannelser og diplomuddannelser inden for det tekniske og merkantile område, hvor det er en forudsætning, at erhvervsakademiet indgår i et partnerskab med en professionshøjskole, jf. bemærkningerne herom i stk. 2. Godkendelse til at udbyde professionsbacheloruddannelser og diplomuddannelser kan udover professionshøjskoler således kun gives til universiteter og til erhvervsakademier i partnerskab med professionshøjskoler.

I henhold til bestemmelsen kan godkendelse kun gives til en uddannelsesinstitution inden for den offentlige forvaltning. Selveje inden for den offentlige forvaltning indebærer, at de selvejende institutioner bliver omfattet af den lovgivning, der gælder for offentlige institutioner og myndigheder. Det indebærer hovedsaglig, at hele forvaltningsloven finder anvendelse for institutionens virksomhed, at ombudsmanden er kompetent i forhold til pågældende institution, og at persondatalovens særlige regler i forhold til offentlige myndigheder finder anvendelse.

Til stk. 4

Undervisningsministerens godkendelse til at udbyde en professionsbacheloruddannelse gives efter den foreslåede bestemmelse tidsbegrænset. Det vil fremgå af den konkrete udbudsgodkendelse, hvilken periode godkendelsen er givet for. Godkendelsesperioden vil være i overensstemmelse med den plan for en løbende tilbagevendende akkreditering, som undervisningsministeren fastsætter efter den foreslåede § 16, stk. 1, således at uddannelsesinstitutionen inden godkendelsesperiodens udløb vil modtage tilbud om en ny akkreditering, medmindre ministeren, jf. § 14, stk. 2, vurderer, at der ikke skal iværksættes en fornyet akkrediteringsproces for det pågældende uddannelsesudbud.

Godkendelsen vil efter bestemmelsen alene omfatte udbud inden for et bestemt geografisk område. Dette område vil være den region eller del heraf, hvor professionshøjskolen hører hjemme. Undervisningsmi-

nisteren kan dog bestemme, at flere professionshøjskoler sammen skal dække regionens eller et geografisk områdes behov for en eller flere uddannelser, eller at en professionshøjskole skal dække behovet i hele landet eller en del af landet for en eller flere uddannelser.

Til § 14

Til stk. 1

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at undervisningsministerens godkendelse af nye uddannelser henholdsvis nye udbud af uddannelser er betinget af, at Akkrediteringsrådet har akkrediteret uddannelsen henholdsvis udbuddet positivt, jf. de særlige bemærkninger til § 15, stk. 3. Kravet om akkreditering af nye uddannelsesudbud indebærer bl.a., at den uddannelsesinstitution, der søger om udbudsgodkendelse, skal kunne dokumentere tilstrækkelige faglige og institutionelle ressourcer til at udbyde den pågældende uddannelse. Dette omfatter også dokumentation for, at institutionen kan udbyde uddannelsen på et videngrundlag, der er karakteriseret ved erhvervs- og professionsbaseret samt udviklingsbaseret, jf. også de særlige bemærkninger til § 1, stk. 2.

Det vil være et centralt led i akkrediteringsvurderingen at undersøge, om det faglige miljø, der ønskes akkrediteret til udbud af en given uddannelse, lever op til de krav, der stilles til uddannelser på det pågældende niveau og inden for det pågældende faglige område. Derved sikres det, at en uddannelse ikke udbydes af eller udlægges til institutioner med utilstrækkelige og fagligt svage miljøer og med en institutionel kapacitet, der ikke kan indfri de krav, der stilles til videngrundlag, lærerkræfter, undervisningsfaciliteter og ressourcer m.v.

Udbud af videregående uddannelser vil være bundet til de akkrediterede faglige miljøer. Det følger heraf, at akkrediteringer af udlagt undervisning skal vedrøre det konkrete, faglige miljø på den institution, som undervisningen er udlagt til. Det vil typisk være en erhvervsskoles faglige miljø, der vil skulle akkrediteres, for at et erhvervsakademi kan udbyde en erhvervsakademiuddannelse eller en videregående voksenuddannelse (VVU). På tilsvarende måde vil det typisk være en erhvervsskoles faglige miljø, der skal akkrediteres, for at en professionshøjskole kan udbyde en teknisk eller merkantil professionsbachelor- eller diplomuddannelse.

Til stk. 2

En akkrediteringsproces for nye uddannelser og nye udbud iværksættes efter den foreslåede bestemmelse kun, hvis undervisningsministeren vurderer, at der vil være behov for den foreslåede nye uddannelse eller det foreslåede nye udbud. Ved foreslåede nye udbud af en uddannelse forstås såvel en institutions udbud af en uddannelse, der på landsplan er ny, som en institutions udbud af en uddannelse, der er ny for den pågældende institution, men allerede er godkendt til udbud ved andre institutioner.

Såfremt undervisningsministeren vurderer, at der ikke er behov for den pågældende nye uddannelse eller det pågældende nye udbud, kan ministeren efter bestemmelsen afgøre, at ansøgningen ikke kan gå videre til akkreditering. Ministeren træffer på det foreliggende grundlag afgørelse om, at uddannelsen eller uddannelsesudbuddet ikke kan godkendes.

I henhold til bestemmelsen kan undervisningsministeren endvidere undlade at indkalde et tidligere godkendt udbud til fornyet akkreditering med den virkning, at udbudsgodkendelsen bortfalder, når den fastsatte godkendelsesperiode, jf. § 12, stk. 3, og § 13, stk. 4, udløber.

Ministerens afgørelse efter bestemmelsen vil basere sig på overordnede uddannelsespolitiske og -strategiske hensyn. For så vidt angår forslag til nye uddannelser vil en årsag til afslag eksempelvis kunne være, at ministeren ønsker at styrke efteruddannelsesindsatsen på et givet område og derfor ikke ønsker at godkende yderligere ordinære uddannelser inden for dette område, eller at ministeren anser det for uhensigtsmæssigt at udvikle nye videregående uddannelser til arbejdsfunktioner, som varetages tilfredsstillende af personer uddannet i et andet regi, f.eks. i en erhvervsuddannelse eller en uddannelse under

et andet ministerområde. Tilsvarende vil ministeren kunne give afslag på ansøgning om godkendelse af et nyt uddannelsesudbud, hvis ministeren ud fra nationale eller regionale hensyn vurderer, at det nye udbud kan påvirke det eksisterende udbud af samme eller beslægtede uddannelser på en u hensigtsmæssig måde. En årsag til afslag kunne eksempelvis være, at et nyt uddannelsesudbud i en given region efter ministerens vurdering vil vanskeliggøre fortsat udbud af et andet allerede godkendt udbud, som vurderes at basere sig på samme ansøgerkreds.

Afslag på ansøgningerne vil i disse tilfælde ske, uden at der gennemføres en akkrediteringsvurdering. Derved sikres det, at der ikke gennemføres tids- og ressourcetrækkende akkrediteringsvurderinger af forslag til nye uddannelser og nye uddannelsesudbud, som efter ministerens vurdering ikke vil kunne indgå i det samlede uddannelsesbillede på en hensigtsmæssig og samfundsøkonomisk forsvarlig måde. For at sikre åbenhed og gennemsigtighed om godkendelsesansøgninger vil der på Undervisningsministeriets hjemmeside blive offentliggjort en oversigt over modtagne ansøgninger om godkendelse af uddannelser og uddannelsesudbud. Akkrediteringsrådet vil desuden modtage kopi af undervisningsministerens afgørelser om den indledende screening.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte krav til ansøgningers indhold og dokumentation samt regler om Undervisningsministeriets procedure for godkendelse af uddannelser og uddannelsesudbud. For nærmere oplysninger om den forventede anvendelse af bemyndigelsen henvises til de følgende beskrivelser af de enkelte trin i processen fra ansøgning til endelig udbudsgodkendelse. Bemyndigelsen omfatter ikke fastsættelse af regler for den uafhængige operatørs akkrediteringsvurdering, der foretages i henhold til kriterier fastsat i medfør af § 15, stk. 2, eller for Akkrediteringsrådets afgørelse.

Ansøgning om godkendelse af nye uddannelser

For ansøgning om godkendelse af forslag til nye uddannelser forventes processen fra ansøgning frem til endelig udbudsgodkendelse at forløbe i fire trin, der omfatter:

- 1) en indledende screening,
- 2) akkrediteringsvurdering foretaget af en uafhængig, internationalt anerkendt operatør. Vurderingen resulterer i en akkrediteringsrapport med indstilling til Akkrediteringsrådet,
- 3) Akkrediteringsrådets afgørelse samt
- 4) undervisningsministerens godkendelse.

Handlingerne i de fire trin forventes tilrettelagt på følgende måde:

Trin 1. Indledende screening

Ansøgning om godkendelse af forslag til nye uddannelser indsendes til Undervisningsministeriet sammen med ansøgning om udbudsgodkendelse fra den eller de institutioner, der ønsker at blive godkendt til at udbyde den pågældende uddannelse. Ansøgning om godkendelse af uddannelsesforslaget og den eller de medfølgende ansøgninger om udbudsgodkendelse skal indeholde oplysninger og dokumentation, som giver undervisningsministeren et tilstrækkeligt grundlag for at foretage en indledende vurdering af uddannelsesforslaget og de ønskede udbuds hensigtsmæssighed (screening).

Ministeren vurderer, om uddannelsesforslaget og en eller flere af de medfølgende udbudsansøgninger kan gå videre til akkrediteringsvurdering hos Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) eller eventuelt et andet internationalt anerkendt kvalitetssikringsinstitut, jf. bemærkningerne til stk. 2.

Bemyndigelsen til at fastsætte krav til ansøgningers indhold og dokumentation vil blive anvendt til at sikre, at institutioner, der søger om godkendelse af forslag til nye uddannelser, og institutioner, der søger udbudsgodkendelse, afgiver de oplysninger og fremlægger den dokumentation, der er nødvendig for at gennemføre godkendelsesprocessen uden unødige forsinkelser. Kravene til ansøgningers indhold og

dokumentation forventes fastsat i forhold til den beskrevne godkendelsesproces, således at der i første omgang skal gives de oplysninger, der skal danne grundlag for ministerens indledende screening. Ansøgninger, der godkendes til at gå videre til akkrediteringsvurdering, vil skulle suppleres med yderligere materiale til dokumentation af, at uddannelsesforslaget og institutionerne lever op til de fastsatte kriterier for kvalitet og relevans, jf. også de særlige bemærkninger til § 15, stk. 2.

Ansøgninger om godkendelse af forslag til nye uddannelser, der sendes til screening, forventes som minimum at skulle rumme en uddannelsesbeskrivelse, der angiver uddannelsens betegnelse og den uddannedes titel, uddannelsens niveau og type, formål og det tilsigtede læringsudbytte samt en præcisering af uddannelsens erhvervsigte. Der kan desuden forventes krav om, at ansøgningen skal rumme en overordnet beskrivelse af uddannelsens struktur og tilrettelæggelse, herunder samspillet mellem teori og praksis, set i forhold til formål og det tilsigtede læringsudbytte. Ansøgningerne vil tillige skulle rumme dokumentation for behovet for og relevansen af den foreslåede nye uddannelse. Der skal blandt andet foreligge en vurdering af det potentielle arbejdsmarked for de uddannede og en redegørelse for, hvordan det nødvendige antal praktikpladser vil blive tilvejebragt. Der skal endvidere redegøres for uddannelsens relevans i forhold til andre beslægtede uddannelser og oplysninger om, hvordan potentielle aftagere og andre relevante interessenter har været involveret i udviklingen og i øvrigt forholder sig til forslaget.

De enkelte institutioners ansøgning om godkendelse af udbud af uddannelser, der sendes til screening sammen med et nyt uddannelsesforslag, forventes i første fase som minimum at skulle rumme oplysninger om den ansøgende institution og dens samarbejds- eller partnerskabsaftaler med andre institutioner, og oplysninger om, hvordan det søgte udbud forholder sig til institutionens øvrige uddannelsesudbud, hvor uddannelsen konkret ønskes udbudt. Ansøgninger, der går videre til akkreditering, skal suppleres med yderligere oplysninger om institutionens grundlag for at udbyde den pågældende uddannelse.

Trin 2. Akkrediteringsvurdering

Ansøgninger, der efter ministerens beslutning kan gå videre, sendes til et internationalt anerkendt kvalitetssikringsorgan til akkrediteringsvurdering. Det foreslås på undervisningsministerens område, at det primært er Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), der foretager akkrediteringsvurderinger for derved at udnytte de kompetencer instituttet har opbygget og samtidig sikre konsistens i vurderingen af uddannelser og uddannelsesforslag, jf. forslag til Lov om ændring af lov om Danmarks Evalueringsinstitut, der er fremsat for Folketinget sideløbende med dette lovforslag.

EVA foretager en vurdering af, om uddannelsesforslaget lever op til kriterier for kvalitet og relevans, der fastsættes efter bemyndigelsen i § 15, stk. 2. For så vidt angår ansøgninger om godkendelse af udbud af en given uddannelse vurderer EVA endvidere det faglige og institutionelle uddannelsesmiljø efter de kvalitetskriterier, ministeren fastsætter herfor. Resultaterne af akkrediteringsvurderingen formuleres i en akkrediteringsrapport, der sendes til Akkrediteringsrådet.

EVA indkalder supplerende oplysninger og dokumentation fra ansøgerne, som kan danne grundlag for vurderingen af om uddannelsesforslag og udbudssteder lever op til de fastsatte kriterier. For så vidt angår forslag til nye uddannelser vil der blandt andet blive stillet krav om, at den uddannelsesbeskrivelse, der lå til grund for screeningen, udbygges og suppleres med mere detaljerede oplysninger. Akkrediteringsvurdering af en institutions udbud af en given uddannelse vil desuden forudsætte fremlæggelse af mere detaljerede oplysninger og dokumentation af det faglige og institutionelle uddannelsesmiljø, der skal ligge til grund for udbuddet.

Trin 3. Akkrediteringsrådets afgørelse

Akkrediteringsrådet træffer på grundlag af akkrediteringsrapporten afgørelse om akkreditering. Har uddannelsesforslaget ikke den krævede kvalitet eller relevans i forhold til kriterierne fastsat efter § 15, stk. 2, vil Akkrediteringsrådets afgørelse være et afslag på akkreditering. Tilsvarende vil Akkrediteringsrådet alene kunne akkreditere nye udbud af uddannelser, hvis disse har den krævede kvalitet og

relevans i forhold til kriterierne fastsat efter § 15, stk. 2. Akkrediteringsrådets virksomhed reguleres af lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser, samt, for så vidt angår undervisningsministerens område, tillige af de regler, der fastsættes efter bemyndigelsen i § 15, stk. 2 og 7.

Trin 4. Undervisningsministerens godkendelse

Undervisningsministeren træffer afgørelse om godkendelse af de ansøgninger om uddannelsesforslag og de ansøgninger om udbud heraf, der har opnået en positiv akkreditering. Det er i den beskrevne godkendelsesproces forudsat, at ansøgning om godkendelse af forslag til nye uddannelser behandles sideløbende med behandling af de samtidig indsendte ansøgninger om godkendelse af udbud af den nye uddannelse.

Ansøgning af udbudsgodkendelse af eksisterende uddannelser

Ansøgninger om godkendelse af udbud af en uddannelse, der allerede er godkendt til udbud ved andre institutioner, men er nye udbud for den pågældende institution, vil på tilsvarende vis skulle gennemgå en proces af følgende fire trin:

Trin 1. Indledende screening,

Trin 2. Akkrediteringsvurdering foretaget af uafhængig internationalt anerkendt operatør,

Trin 3. Akkrediteringsrådets afgørelse samt

Trin 4. Undervisningsministerens godkendelse.

Når en institution søger om udbud af en uddannelse, der allerede er udbudt ved andre institutioner, vil ministeren ligeledes kunne afslå ansøgningen allerede i screeningsfasen, hvis det vurderes, at det nye udbud ikke er hensigtsmæssigt ud fra nationale, regionale eller lokale hensyn. I screeningen vil det nye udbud således blive vurderet efter dets placering i det samlede uddannelsesbillede, jf. bemærkningerne til stk. 2.

Den eventuelt efterfølgende akkrediteringsvurdering vil primært være rettet mod den ansøgende institutions faglige og institutionelle kapacitet til at løfte det pågældende udbud.

Til § 15

Til stk. 1

Det følger af bestemmelsen, at Akkrediteringsrådets akkreditering af uddannelser og udbud af uddannelser sker efter undervisningsministerens beslutning. For så vidt angår allerede udbudte uddannelser vil ministeren bestille tilbagevendende akkrediteringer af godkendte udbud i henhold til § 16. For så vidt angår forslag til nye uddannelser og institutioners ansøgninger om nye udbud, beslutter ministeren på baggrund af en indledende screening, om et forslag skal gå videre til akkreditering, jf. § 14, stk. 2.

Til stk. 2

I henhold til den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse fastsætter undervisningsministeren de nærmere kriterier for relevans og kvalitet, som skal lægges til grund for akkrediteringsvurderingerne. Kriterierne forventes fastsat inden for følgende hovedtemaer:

1. Relevans og behov.
2. Videngrundlag.
3. Organisering og tilrettelæggelse.
4. Resultat og målopfyldelse.

Inden for de fire hovedtemaer forventes fastsat et antal kriterier for eksisterende udbud af videregående uddannelser på undervisningsministerens område.

Der vil endvidere blive fastsat kriterier for kvalitet og relevans af forslag til nye uddannelser og ansøgninger om nye udbud af uddannelser. Kriterierne forventes fastsat inden for følgende tre hovedtemaer:

1. Relevans og behov.
2. Videngrundlag.
3. Organisering og tilrettelæggelse.

Inden for hovedtemaerne forventes fastsat et antal kriterier. Kriterierne udarbejdes i dialog med relevante parter, herunder udbydende institutioner, organisationer på arbejdsmarkedet og studenterorganisationer og med inddragelse af faglig ekspertise i Danmarks Evalueringsinstitut. Ved kriteriefastsættelsen inddrages desuden de europæiske standarder og retningslinier for kvalitetssikring af de videregående uddannelser samt de erfaringer, der ligger til grund for revisionen af kvalifikationsnøglen. Den eksisterende danske kvalifikationsnøgle for de videregående uddannelser blev udarbejdet i 2001-2002. Kvalifikationsnøglen beskriver de danske videregående uddannelser i en kvalifikations- og kompetenceterminologi, der lægger vægt på uddannelsens slutkompetence med henblik på at styrke gennemsigtighed mellem landenes uddannelsessystemer og lette anerkendelse af udenlandske uddannelser. Den danske kvalifikationsnøgle for de videregående uddannelser er under revision under hensyn til hidtidige erfaringer samt den internationale udvikling.

Til stk. 3

De afgørelsesmuligheder, der foreslås tillagt Akkrediteringsrådet på undervisningsministerens område, svarer til de afgørelsesmuligheder, der gælder på universitetsområdet efter lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser.

Afgørelsen »betinget positiv« foreslås kun anvendt ved akkreditering af eksisterende uddannelsesudbud. I tilfælde, hvor Akkrediteringsrådet finder, at et eksisterende udbud på et eller flere områder ikke længere opfylder akkrediteringskriterierne, men hvor rådet samtidig vurderer, at institutionen vil være i stand til at opfylde kriterierne inden for en kortere periode, træffer Akkrediteringsrådet afgørelse om at akkreditere udbuddet positivt på betingelse af, at udbuddet i dets helhed lever op til de fastsatte kriterier inden for en nærmere bestemt periode, der maksimalt forventes at få en varighed på op til 12 måneder. Finder Akkrediteringsrådet, at et udbud ikke lever op til kriterierne, og vurderer rådet samtidig, at institutionen ikke inden for en nærmere fastsat frist vil kunne opfylde de fastsatte kriterier, træffer rådet afgørelse om, at udbuddet ikke kan akkrediteres. Ved forslag til nye uddannelser og nye uddannelsesudbud kan Akkrediteringsrådets afgørelse kun være positiv akkreditering eller et afslag på akkreditering.

Til stk. 4

I henhold til den foreslåede bestemmelse kan Akkrediteringsrådet af egen drift eller efter undervisningsministerens beslutning undersøge, hvorvidt en uddannelse eller et udbud, der tidligere er blevet positivt akkrediteret, fortsat opfylder de kriterier for relevans og kvalitet, som uddannelsen eller udbuddet blev akkrediteret på grundlag af. Undersøgelsen vil alene rette sig mod de konkrete forhold, som er ændret i forhold til den tidligere akkreditering, og udgør således ikke en fornyet akkreditering. Rådets beslutning om at iværksætte en undersøgelse kan ske på rådets eget initiativ, på baggrund af en henvendelse herom fra en institution, jf. den foreslåede stk. 5 om institutionernes indberetningspligt eller på foranledning af undervisningsministeren. Det forventes, at rådet vil inddrage EVA i undersøgelsen med henblik på at tilvejebringe det nødvendige afgørelsesgrundlag for rådet.

Til stk. 5

Træffer rådet afgørelse om at trække akkrediteringen tilbage, bortfalder undervisningsministerens godkendelse af udbuddet.

Til stk. 6

En uddannelsesinstitution, der er godkendt til udbud af en uddannelse, skal efter den foreslåede bestemmelse underrette Akkrediteringsrådet, hvis udbuddet ikke længere opfylder de kriterier for relevans og kvalitet, som udbuddet oprindeligt blev akkrediteret på grundlag af, eller hvis institutionen er i tvivl herom. Det vil bero på institutionens konkrete skøn, hvorvidt akkrediteringskriterierne forsat er opfyldt. Det forventes, at retningslinier for dette skøn vil komme til at fremgå af ministerens udbudsgodkendelser.

Til stk. 7

Den foreslåede bestemmelse bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte regler om Akkrediteringsrådets varetægelse af opgaver efter denne lov. Bemyndigelsen skal ses i sammenhæng med § 12, stk. 1, i lov om akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser, hvoraf det fremgår, at Akkrediteringsrådet akkrediterer videregående uddannelser på undervisningsministerens område efter de regler, der gælder herfor. Den samlede behandling af en uddannelsesinstitutionens udbudsansøgning kan således tilrettelægges ud fra hensynet til den forskellighed i kultur og praksis, der kendetegner de forskellige uddannelsesområder. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om den del af Akkrediteringsrådets virksomhed, som specifikt vedrører uddannelser på undervisningsministerens område.

Til § 16

Til stk. 1

Udbud af godkendte uddannelser skal efter forslaget løbende akkrediteres efter en plan fastsat af undervisningsministeren.

Ministeren forventes at fastsætte en plan, hvoraf det fremgår, hvornår de enkelte uddannelsesudbud kan forvente at skulle akkrediteres. I henhold til planen vil alle uddannelsesudbud løbende skulle akkrediteres inden for en periode på mellem 5-6 år, jf. dog bemærkningerne til § 12, stk. 3, og § 13, stk. 4. Der vil ved planens fastsættelse blive taget hensyn til tidspunktet for en tidligere gennemført evaluering eller akkreditering, samt til udløb af udbudsgodkendelse efter § 12, stk. 3, eller § 13, stk. 4.

Planen forventes fastlagt, således at udbud af samme eller beslægtede uddannelser søges akkrediteret inden for samme tidsramme, og således at det samlede antal institutioner, der skal deltage i akkrediteringerne, ligger nogenlunde stabilt fra år til år. Den nærmere tilrettelæggelse vil ske i dialog med relevante parter, herunder Akkrediteringsrådet og Danmarks Evalueringsinstitut.

Akkrediteringsplanen rummer alene krav om akkreditering af udbud. Undervisningsministeren kan dog, jf. § 15, stk. 4, til enhver tid anmode Akkrediteringsrådet om at undersøge, hvorvidt en uddannelse forsat opfylder de gældende kriterier for relevans og kvalitet, jf. § 15, stk. 4. Akkrediteringsrådet kan tillige af egen drift foretage en tilsvarende undersøgelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen indebærer, at tidligere godkendte udbud, der som led i den af undervisningsministeren fastsatte akkrediteringsplan ikke kan akkrediteres, bortfalder. Bestemmelsen giver ikke mulighed for at opretholde udbud, som ikke har opnået en positiv akkreditering eller betinget positiv akkreditering. Undervisningsministeriet meddeler institutionen, at institutionen ikke længere er godkendt til at udbyde den eller de pågældende uddannelser.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse, hvorefter undervisningsministeren kan lade en godkendelse bortfalde er en delvis videreførelse af den gældende § 3, stk. 2, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og § 6, stk. 2 og 3, i lov om mellemlange videregående uddannelser. Bestemmelsen

finder anvendelse sideløbende med den foreslåede stk. 2, hvorefter en udbudsgodkendelse også bortfalder, hvis udbuddet ikke har kunnet akkrediteres positivt af Akkrediteringsrådet.

Til stk. 4

En institution skal, før den beslutter sig for at udbyde en bestemt uddannelse, medtænke konsekvenserne af, at den er ansvarlig for at gennemføre hele uddannelsen for de studerende, som optages til uddannelsen. Konsekvensen af, at en institution ophører med at udbyde uddannelsen, kan være, at den studerende ikke kan færdiggøre sin uddannelse, får sin uddannelse forsinket eller pålægges merudgifter til transport m.v. i forbindelse med skift til en anden institution.

Undervisningsministeren kan i henhold til den foreslåede bestemmelse pålægge en institution, der træffer beslutning om at ophøre med at udbyde en uddannelse, eller som har mistet sin udbudsgodkendelse, at udbyde det resterende uddannelsesforløb efter en plan godkendt af ministeren.

Planen, der udarbejdes af den pågældende institution, kan eksempelvis indebære et skærpet ministerielt tilsyn under afviklingen af resterende uddannelsesforløb eller pålæg til institutionen om at færdiggøre de dele af uddannelsen, som i henhold til en akkreditering isoleret set har den krævede kvalitet, mens en anden institution i henhold til bestemmelsens stk. 5 pålægges at udbyde de øvrige resterende uddannelsesdele.

Undervisningsministeren vil kunne stille krav om, at færdiggørelsesplaner indeholder en aftale mellem institutionen og de berørte studerende, som pålægger institutionen at kompensere de studerende for væsentlige merudgifter, som et nødvendigt institutionsskift måtte påføre dem.

Til stk. 5

I henhold til den foreslåede bestemmelse kan undervisningsministeren pålægge en institution at optage studerende, der ikke kan færdiggøre deres uddannelsesforløb som følge af, at den institution, som hidtil har udbudt uddannelsen, har mistet sin udbudsgodkendelse i henhold til bestemmelsens stk. 2 eller 3. Det forventes, at optaget af de omhandlede studerende i videst muligt omfang vil ske efter nærmere aftale med de relevante institutioner.

Til § 17

Med den foreslåede bemyndigelse kan undervisningsministeren tillade, at uddannelser under andre ministerområder akkrediteres i henhold til reglerne i kapitel 4.

Bemyndigelsen har blandt andet til formål at skabe mulighed for, at politiets grunduddannelse, forsvarrets officersgrunduddannelser samt visse maritime uddannelser under Økonomi- og Erhvervsministeriet kan akkrediteres inden for rammerne af lovens bestemmelser.

Politiets obligatoriske grunduddannelse består i sin nuværende struktur af tre moduler og har en varighed på i alt tre år. Uddannelsen er i dansk uddannelsesnomenklatur placeret som en kortere videregående uddannelse. Uddannelsen er etableret i 1975/76, men er løbende blevet udviklet og revideret - senest i december 2003 - i forhold til ændrede krav og forventninger til politiet.

Det har med henblik på vedvarende at kunne rekruttere kvalificerede ansøgere til politiet, styrke professionen, opnå merit med henblik på videreuddannelse i det almindelige uddannelsessystem og skabe basis for et internationalt sammenligningsgrundlag løbende været overvejet, hvorledes det kunne sikres, at politiets uddannelse modsvarer tilsvarende uddannelser i det almindelige uddannelsessystem både i krav til omfang og til niveau.

Justitsministeren nedsatte i 2003 Visionsudvalget vedrørende fremtidens politi, der som del af sit kommissorium skulle vurdere politiuddannelsen. Særligt for så vidt angår politiets grunduddannelse fremgår det af Visionsudvalgets rapport, at udvalget - bl.a. på baggrund af en indhentet analyse fra KPMG Advisory - har fundet, at der er behov for at etablere politiets grunduddannelse på et højere niveau, og

at politiuddannelsen med fordel kan integreres i det etablerede uddannelsessystem, så politiuddannelsen bl.a. bliver meritgivende og generelt mere eksternt orienteret. Efter Visionsudvalgets opfattelse er en harmonisering med det omgivende uddannelsessystem endvidere en afgørende forudsætning, hvis der skal skabes det nødvendige kompetenceløft til politiet. Der henvises til Visionsudvalgets rapport af 18. maj 2005 om fremtidens politi, side 176 ff.

Justitsministeriet har i forbindelse med politireformen på baggrund af anbefalingerne fra Visionsudvalget tilsluttet sig, at der som led i politireformen vil være behov for en generel forbedring af politiets uddannelse og kompetenceudvikling. Der henvises til pkt. 3.2.9. i bemærkningerne til L 169 fra 2005, som ligger til grund for lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform).

Rigspolitichefen etablerede på den baggrund en projektorganisation, hvori indgik en arbejdsgruppe, der havde som kommissorium at udarbejde et oplæg til udformning af politiets fremtidige grunduddannelse. Arbejdsgruppen afsluttede sit arbejde i maj 2007. I juni 2007 fremsendte rigspolitichefen den samlede rapport om politiets uddannelsesreform til Justitsministeriet til orientering og med bemærkning om, at Rigspolitiet kan tilslutte sig rapportens oplæg, og at Rigspolitiet vil igangsætte arbejdet med implementeringen af uddannelsesreformen i andet halvår 2007.

Med det formål at vurdere ækvivalens mellem forsvarets linjeofficersuddannelser og videregående uddannelsesstyper og -niveauer i det omgivende uddannelsessystem bestilte Forsvarsministeriet i 2000 en rapport fra Danmarks Evalueringsinstitut. Evalueringsrapporten, der udkom i 2003, konkluderede blandt andet, at forsvarets officersgrunduddannelser stort set ækvivalerer uddannelser på professionsbachelorniveau. Officersgrunduddannelserne er professionsorienterede, modulopbyggede uddannelser af i alt ca. 5 års varighed, inkl. basis- og aspirantuddannelser. Gennemførelse af aktiviteter som opfølgning på evalueringsrapporten, herunder udbygning af samarbejdet med civile uddannelsesinstitutioner og kompetencecentre, har medført, at officersgrunduddannelserne i dag vurderes at kunne opnå akkreditering.

Evalueringsrapporten konkluderede endvidere, at Videreuddannelsestrin I og Videreuddannelsestrin II for linjeofficerer stort set ækvivalerer uddannelser på henholdsvis diplom- og masterniveau. Også disse to uddannelser vurderes i dag at være tæt på at kunne opnå akkreditering.

Forsvarsministeren nedsatte den 1. maj 2005 en særlig arbejdsgruppe med kommissorium til at undersøge behovet for at justere forsvarets uddannelsesstruktur. Arbejdsgruppen har bl.a. undersøgt, hvorledes forsvarets evne til at rekruttere, udvikle, fastholde og afvikle personel inden for alle militære og civile personelkategorier sikres bedst muligt. Arbejdsgruppen har endvidere undersøgt muligheden for at modernisere forsvarets uddannelser, således at personellets kompetencer og kvalifikationer bibringes, vedligeholdes og udbygges på den mest hensigtsmæssige og effektive måde. Mulighederne for akkreditering af officersgrunduddannelserne samt meritering af civile uddannelser er tillagt særlig vægt i denne forbindelse.

Arbejdsgruppen har ved sin rapport fra februar 2007 anbefalet, at processen omkring akkreditering af forsvarets uddannelser og justering af officersgrunduddannelserne iværksættes.

Kravene til indholdet af de maritime uddannelser og til uddannelsesinstitutioner, der hører under Økonomi- og Erhvervsministeriet, er fastsat i lov om maritime uddannelser, jf. lov nr. 226 af 22. april 2002. Danmark har tiltrådt den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold. De maritime uddannelser skal derfor opfylde de internationale krav. Dette indebærer krav om international akkreditering af FN's søfartsorganisation, IMO (International Maritime Organisation). Akkrediteringen foretages på grundlag af løbende tilsyn og indberetning til IMO.

Det indgår i den politiske aftale af 4. juni 2004 om en reform af de maritime uddannelser, der blev indgået mellem alle Folketingets partier med undtagelse af Enhedslisten, at uddannelserne til dual skibs-officer, skibsfører og maskinmester fremover skal være professionsbacheloruddannelser. Indførelsen af

professionsbacheloruddannelser skal give fremtidens søfarende kompetencer, der sikrer dem et internationalt forspring i forhold til udenlandske officerer. Endvidere skal akkrediteringen understøtte de færdiguddannedes beskæftigelsesmuligheder bredt i det Blå Danmark samt for maskinmestrenes vedkommende desuden i den landbaserede industri.

Det fremgår af regeringens handlingsplan »Danmark som Europas førende søfartsnation« fra marts 2006, at de maritime professionsbacheloruddannelser skal akkrediteres af Danmarks Evalueringsinstitut efter udgangen af 2008.

Det bemærkes, at tilladelse til akkreditering af politiets grunduddannelse, forsvarets officersgrunduddannelser, samt maritime uddannelser på Økonomi- og Erhvervsministeriets område vil forudsætte, at de pågældende uddannelser opfylder de krav, der stilles i Undervisningsministeriets lovgivning på området. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets kapitel 1, 2 og 3.

Det bemærkes endvidere, at udgifterne i forbindelse med akkreditering af uddannelser på andre ministerområder vil blive afholdt inden for det pågældende ministeriums bevillingsmæssige rammer.

Til § 18

Til stk. 1

I henhold til de foreslåede bestemmelser nedsætter undervisningsministeren Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser (REP). Rådet foreslås sammensat af indtil 21 medlemmer.

Rådet vil være omfattet af lov nr. 388 af 30. maj 2000 om ligestilling af kvinder og mænd. Dette indebærer, at rådet bør have en ligelig sammensætning af kvinder og mænd. Dette indebærer konkret, at hvert køn bør være repræsenteret med 50 procent. Hvis der indstilles 1 medlem, skal der indstilles 1 kvinde og 1 mand. Hvis der indstilles 3 medlemmer skal der indstilles enten 2 kvinder og 1 mand eller 2 mænd og 1 kvinde, i alt 3.

Undervisningsministeren kan i visse tilfælde lade pladser stå tomme i rådet, hvis en indstilling, der fraviger kravet om en ligelig henholdsvis en afbalanceret kønssammensætning, ikke kan gives en saglig grund.

Til stk. 2

Undervisningsministeren udpeger efter forslaget formanden for rådet, som skal have særlig ekspertise og tilknytning til uddannelsesområdet. Uddannelsesområdet omfatter erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser. I henhold til § 29 i lov om lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne omfatter rådgivningen endvidere videregående voksenuddannelser og diplomuddannelser.

Formanden vederlægges efter Finansministeriets gældende regler herom.

Til stk. 3

I henhold til den foreslåede bestemmelse udpeges rådets øvrige 18 medlemmer af undervisningsministeren efter indstilling fra arbejdsgiver-, arbejdstager- og studenterorganisationer samt uddannelsesinstitutionforeninger.

Rådets sammensætning afspejler området for de videregående uddannelser på undervisningsministerens område. Retten til at indstille medlemmer til rådet foreslås derfor tildelt organisationer og foreninger, der repræsenterer interesser inden for en bred vifte af uddannelserne samt det arbejdsmarked, uddannelserne retter sig mod.

8 medlemmer fra arbejdsgiversiden foreslås udpeget efter indstilling fra: Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Industri, HTS (Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen) og Tekniq (installatørernes organi-

sation i forening) (2), Finanssektorens Arbejdsgiverforening (1), Ledernes Hovedorganisation (1), Danske Regioner (2) og KL (Kommunernes Landsforening) (2).

8 medlemmer fra arbejdstagersiden foreslås udpeget efter indstilling fra: FTF (hovedorganisation for offentlige ansatte og privatansatte) (3), Landsorganisationen i Danmark (LO) (2), Ingeniørforeningen i Danmark (1) og de studerendes organisationer i fællesskab (2).

Uddannelsesområdets institutionsrepræsentanter foreslås udpeget efter indstilling fra rektorer for professionshøjskolerne i forening (1) og rektorerne for erhvervsakademierne i forening (1).

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse giver undervisningsministeren mulighed for at supplere rådet med indtil 2 personligt udpegede medlemmer. Bestemmelsen vil blive anvendt, hvis undervisningsministeren finder der er behov for at supplere rådet med særlig faglig ekspertise inden for uddannelsesområdet.

Til stk. 5

I henhold til den foreslåede bemyndigelse, kan undervisningsministeren udpege repræsentanter for rådgivende organer og fra faglige forsamlinger som tilforordnede. Udpegningen vil ske efter indstilling fra det pågældende organ eller den pågældende faglige forsamling. Rådgivende organer omfatter råd på undervisningsministerens område og på andre ministerområder, som rådgiver de respektive ministre inden for et eller flere uddannelsesområder. Faglige forsamlinger omfatter eksempelvis rektorforsamlinger og skolelederforeninger.

Det forventes, at undervisningsministeren vil tilforordne rådet en repræsentant for henholdsvis Rådet for de grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, Rådet for de Gymnasiale Uddannelser samt en repræsentant for Rektorkollegiet (de danske universiteters interesseorganisation). Derved vil rådet både få vigtige kontaktflader til de uddannelsesområder, som har sammenhæng med erhvervsakademiuddannelserne og professionsbacheloruddannelserne.

Til stk. 6

I henhold til den foreslåede bestemmelse beskikkes rådets medlemmer og eventuelle tilforordnede for en periode på 4 år. Dog beskikkes repræsentanterne for de studerende organisationer for en toårig periode. Derved vil studerendes deltagelse som rådsmedlem almindeligvis kunne begrænses til en periode, hvor den studerende samtidig er under uddannelse. I tilfælde af, at et medlem af rådet udtræder inden periodens udløb, beskikkes efterfølgeren alene for den resterende beskikkelsesperiode.

De tilforordnede, der ifølge bestemmelsens stk. 5 repræsenterer andre rådgivende organer på Undervisningsministeriets område og andre ministerområder, vil kunne beskikkes for en kortere periode. Derved vil tilforordnede medlemmer af rådet kunne beskikkes for samme periode i begge de råd, som de er medlemmer af. De af ministeren personligt udpegede medlemmer, jf. bestemmelsens stk. 4, vil ligeledes kunne udpeges for en kortere periode.

Til § 19

Rådet får til opgave at rådgive om de videregående uddannelser på undervisningsministerens område, og således dække rådgivningen på det uddannelsesområde, der i henhold til de gældende regler varetages af Erhvervsakademirådet og Rådet for de mellemlange videregående uddannelser. Det forventes derfor, at rådet vil kunne få behov for at organisere sig med udvalg, der kan bistå rådet i spørgsmål inden for den enkelte uddannelse.

Med den foreslåede bestemmelse kan rådets arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer nedsætte et antal uddannelsesudvalg. Bestemmelsen er en delvis videreførelse af den mulighed, som arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer har til at nedsætte rådgivende udvalg, jf. § 7 i lov om korte videregående

uddannelser (erhvervsakademiuddannelser). De foreslåede uddannelsesudvalg skal bistå rådet og får således, til forskel fra de nuværende rådgivende udvalg, ikke en selvstændig rådgivningsfunktion over for ministeren.

Til stk. 2

Som det er tilfældet med de eksisterende rådgivende udvalg, jf. § 7 i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser), skal sekretariatsbistand til udvalgene tilvejebringes af organisationerne.

Til § 20

Med den foreslåede bestemmelse fastlægges rådets rådgivningsvirksomhed. Bestemmelsen viderefører de opgaver, der efter den gældende § 6 i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og § 9 i lov om mellemlange videregående uddannelser er tillagt henholdsvis Erhvervsakademirådet og Rådet for de mellemlange videregående uddannelser. Bestemmelsens nr. 8, 9 og 10 om henholdsvis efter- og videreuddannelse, international uddannelse, samt kvalitetssikring og kvalitetsudvikling er som konkret definerede rådgivningsområder nye i forhold til de gældende regler. Forslaget om akkreditering indebærer, at rådgivningen, jf. bestemmelsens nr. 2 og 3, vedrører generelle forhold i forbindelse med udbud af uddannelser og generelle konsekvenser for uddannelserne som følge af ændrede behov på arbejdsmarkedet, og således ikke konsekvenser for den enkelte uddannelse specifikt. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger om de opgaver, der er tillagt rådet.

Til § 21

Til stk. 1

I henhold til den foreslåede bestemmelse skal rådet holde møde mindst to gange årligt. Omfanget af rådets mødeaktivitet sker efter formandens bestemmelse. Formanden har pligt til at indkalde til møde, når mindst halvdelen af rådets øvrige medlemmer anmoder herom.

Til stk. 2

Rådet skal i henhold til bestemmelsen hvert år inden 1. marts afgive en skriftlig beretning til undervisningsministeren om rådets virksomhed.

Beretningen skal være udtryk for de holdninger og ønsker som medlemmerne samlet har tilkendegivet i forbindelse med rådsarbejdet.

Til stk. 3

Rådet fastsætter i forretningsordenen de nærmere regler for rådets virksomhed. Det forventes, at forretningsordenen blandt andet vil omfatte de nærmere bestemmelser om rådets mødeaktivitet, indkaldelsesprocedure m.v. Den foreslåede bestemmelse giver endvidere mulighed for, at rådet kan nedsætte underudvalg. Undervisningsministeriet varetager ikke sekretariatsbistand for underudvalg.

Til stk. 4

I henhold til den foreslåede bestemmelse varetager Undervisningsministeriet sekretariatsfunktionerne for rådet. Sekretariatsbistanden omfatter ikke underudvalg nedsat i henhold til stk. 3, eller uddannelsesudvalg nedsat i henhold til den foreslåede § 19, stk. 1, jf. bemærkningerne til § 19, stk. 2.

Til § 22

Med den foreslåede bestemmelse gives der undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om uddannelserne. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 1, stk. 2, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og § 5, stk. 1, i lov om mellemlange videregående

ende uddannelser. De gældende bemyndigelser er udmøntet i uddannelsesbekendtgørelser for de enkelte uddannelser samt i en række tværgående bekendtgørelser.

Til stk. 1

Til nr. 1

Bemyndigelsen omfatter den praktik, som i henhold til § 4 og § 5 foreslås obligatorisk for henholdsvis erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser.

Såfremt undervisningsministeren ønsker at anvende bemyndigelsen, forventes det, at der vil blive fastsat regler om lærings- og kvalitetsmål for praktikken og tilrettelæggelsesmuligheder. Udformningen af praktikkravet i de enkelte uddannelser vil tage hensyn til de forskellige forhold på de respektive uddannelser

Det forventes, at der vil blive givet mulighed for at tilrettelægge praktikforløbet fleksibelt, eksempelvis over flere perioder, men således at den samlede arbejdsbyrde fortsat vil svare til mindst 3 måneders fuldtidsarbejde (15 ECTS). Der vil blive valgfrihed i anvendelsen af metoder og arbejdsformer i praktikforløbet. Studerende med relevant forudgående erhvervs erfaring kan opnå merit for praktikken efter de almindelige regler herom. En vurdering af hvorvidt tidligere gennemførte praktikforløb i en erhvervsuddannelse svarer til de mål, der vil blive fastsat for de eller det praktikforløb, der indgår i en erhvervsakademiuddannelse, vil typisk medføre, at betingelserne for merit ikke er opfyldt.

Med hensyn til tilvejebringelsen af praktikaftaler vil det i første omgang være den studerende, der selv skal tage kontakt til praktikstedet eventuelt under institutionens løbende vejledning. I de tilfælde, hvor den studerende ikke selv formår at etablere kontakt til en virksomhed, vil det være institutionens ansvar at formidle virksomhedskontakten. Dette vil eksempelvis kunne ske med udgangspunkt i opgavedatabaser, som uddannelsesinstitutionen har udviklet i samarbejde med virksomheder, og som den studerende på denne baggrund vil kunne henvises til.

Der henvises nærmere til pkt. 3.2.1. i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 4 og § 5 om praktik i uddannelserne.

Til nr. 2

Bestemmelsen giver undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om kvalitetssikring og kvalitetsudvikling. Den foreslåede bemyndigelse er en retlig uændret videreførelse af den gældende § 1, stk. 4, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser). Undervisningsministeren er ikke givet en tilsvarende bemyndigelse i lov om mellemlange videregående uddannelser, idet denne lovs § 4, stk. 5, alene bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte regler om kvalitetskontrol. Med den foreslåede bestemmelse gives der undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om kvalitetssikring og kvalitetsudvikling også for de mellemlange videregående uddannelser (professionsbacheloruddannelser). Den gældende § 1, stk. 4, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) er udmøntet i bekendtgørelse om kvalitetsudvikling og kvalitetskontrol i erhvervsakademiuddannelserne. Bekendtgørelsen videreføres i henhold til § 39, stk. 5.

Til nr. 3

Bestemmelsen er en sammenfattende og delvis videreførelse af § 1, stk. 2, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og § 5, stk. 1, i lov om mellemlange videregående uddannelser. De gældende bemyndigelser til at fastsætte regler om studieordninger er udmøntet i bekendtgørelserne for de enkelte uddannelser samt i tværgående bekendtgørelser. Heri fremgår det, at den enkelte institution skal udarbejde en studieordning for hver enkelt uddannelse, som institutionen udbyder. I studieordningen skal bl.a. den nærmere tilrettelæggelse af uddannelsen være beskrevet.

I henhold til bemyndigelsen vil ministeren kunne stille krav om, at institutioner, der udbyder den samme uddannelse, udarbejder en fælles studieordning for uddannelsen. For uddannelser, der kun udbydes få steder i landet, vil kravet om en fælles studieordning kunne omfatte alle udbud af uddannelser. For uddannelser, der udbydes i alle, eller de fleste regioner, vil kravet om fælles studieordning kunne omfatte alle udbud af den pågældende uddannelse i en region.

Til nr. 4

Bestemmelsen er en sammenfattende videreførelse af § 1, stk. 2, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og § 5 i lov om mellemlange videregående uddannelser. Det er antaget, at sidstnævnte bemyndigelse også giver hjemmel til at fastsætte regler om adgang, indskrivning, orlov, prøver og eksamen, bedømmelse og censorer, således som det fremgår af den foreslåede bestemmelse.

De gældende bemyndigelser er udmøntet i bekendtgørelse om adgang, indskrivning og orlov m.v. ved visse videregående uddannelser og bekendtgørelse om prøver og eksamen i erhvervsrettede uddannelser.

Til nr. 5

ECTS (European Credit Transfer and Accumulation System) er et system til meritoverførsel inden for videregående uddannelser. Systemet er udviklet i EU til at beskrive det tidsmæssige omfang og faglige indhold af de studieperioder og enkeltelementer, der indgår i en videregående uddannelse. ECTS-systemet er en fælles europæisk standard, og det kan derfor bruges ved meritoverføring af studieperioder gennemført ved forskellige uddannelsesinstitutioner i udlandet eller i Danmark.

Bestemmelsen giver undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelsen af det fælleseuropæiske pointsystem (ECTS). Den foreslåede bemyndigelse er sproglig ændret, men i sit retlige indhold en uændret videreførelse af den gældende § 4, stk. 2, i lov om mellemlange videregående uddannelser. Undervisningsministeren har i henhold til den gældende lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) ikke en tilsvarende udtrykkelig bemyndigelse, idet det er antaget, at adgangen til at fastsætte regler om anvendelsen af det fælleseuropæiske pointsystem er omfattet af ministerens generelle bemyndigelse til at fastsætte regler om uddannelserne i henhold til § 1, stk. 2, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser). Med den foreslåede bemyndigelse får ministeren udtrykkelig bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelsen af det fælleseuropæiske pointsystem inden for alle de erhvervs- og professionsrettede videregående uddannelser.

De gældende bemyndigelser er udmøntet i bekendtgørelserne for de enkelte uddannelser samt i tværgående bekendtgørelser, hvor ECTS er angivet som norm for omfanget af eksempelvis det enkelte fag, uddannelseselement eller semester.

Til nr. 6

Bestemmelsen giver undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om de studerendes deltagelsespligt i uddannelsesforløbet. Den foreslåede bemyndigelse er sprogligt omformuleret, men i sit retlige indhold en uændret videreførelse af den gældende § 5, stk. 2, i lov om mellemlange videregående uddannelser.

Undervisningsministeren har i henhold til den gældende lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) ikke en tilsvarende udtrykkelig bemyndigelse, idet det er antaget, at adgangen til at fastsætte regler om deltagelsespligt er omfattet af ministerens generelle bemyndigelse til at fastsætte regler om uddannelserne i henhold til § 1, stk. 2, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser).

Med den foreslåede bemyndigelse får ministeren adgang til at fastsætte regler om de studerende deltagelsespligt i uddannelsen inden for alle de erhvervs- og professionsrettede videregående uddannelser. Deltagelsespligt omfatter pligt til at deltage i enhver form for aktivitet, der indgår som en del af uddannelsen

- eksempelvis pligt til at deltage i gruppearbejder og fællesprojekter. Deltagelsespligt anses ikke som identisk med mødepligt, idet deltagelsespligt også kan omfatte pligt til at deltage i fjernundervisning og pligt til at aflevere opgaver og rapporter. Deltagelsespligt anses på den baggrund som et videre begreb end mødepligt.

Til stk. 2

Bestemmelsen er i relation til lærerkvalifikationer sprogligt omformuleret, men i sit retlige indhold en uændret videreførelse af den gældende § 1, stk. 4, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser). Undervisningsministeren har i henhold til lov om mellemlange videregående uddannelser ikke en tilsvarende udtrykkelig bemyndigelse, idet det er antaget, at adgangen til at fastsætte regler om lærerkvalifikationer er omfattet af ministerens generelle bemyndigelse til at fastsætte regler om professionsbacheloruddannelser i henhold til § 7, stk. 3, i lov om mellemlange videregående uddannelser.

Inden for de korte videregående uddannelser er der på bekendtgørelsesniveau stillet krav om, at lærere skal have kandidatniveau eller tilsvarende niveau opnået gennem anden videregående uddannelse og relevant erhvervs erfaring, der dokumenterer det faglige og teoretiske niveau. Lærerne skal normalt have relevant erhvervs erfaring. Lærerne skal kunne dokumentere et pædagogisk kvalifikationsniveau.

Inden for de mellemlange videregående uddannelser er der på bekendtgørelsesniveau stillet krav om, at lærerkorpset ved professionsbacheloruddannelser samlet set skal have et kvalifikationsniveau, der ligger højere end afgangsniveauet for uddannelsen. Ved kvalifikationsniveau forstås ud over pædagogisk kompetence dokumenteret teoretisk, faglig eller professionsmæssig kompetence.

Undervisningsministeren har ingen aktuelle planer om at benytte den foreslåede bemyndigelse til at stille yderligere krav til lærernes kvalifikationer.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om institutionernes pligt til at tilvejebringe praktikpladser, bl.a. vil indeholde krav om, at tilvejebringelsen sker i et koordineret samarbejde mellem relevante uddannelsesinstitutioner med inddragelse af de studerende.

Til § 23

Til stk. 1

Undervisningsministeren har i henhold til lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og lov om mellemlange videregående uddannelser ikke en udtrykkelig hjemmel til at fastsætte regler om merit, idet det er antaget, at den almindelige bemyndigelse til at fastsætte regler om uddannelserne i § 1, stk. 2, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) henholdsvis § 5, stk. 1, i lov om mellemlange videregående uddannelser også omfatter regler om merit.

Hensigten med merit (godskrivning), at uddannelsessystemet indrettes på en måde, der gør det muligt for de studerende at bygge videre på allerede erhvervede kvalifikationer og derved undgå dobbeltuddannelser og det ressourcspild, der for den studerende og samfundet er forbundet hermed. Bestemmelsen fastslår, at studerende har ret til merit, hvis betingelserne herfor i øvrigt er til stede.

Merit skal i henhold til den foreslåede bestemmelse forstås som resultatet af institutionens vurdering af, hvorvidt tidligere gennemførte undervisningsforløb svarer til teoretiske dele af den pågældende uddannelse, samt hvorvidt kvalifikationer opnået gennem beskæftigelse svarer til de mål, der er fastsat for de eller det praktikforløb, der indgår i uddannelsen. Merit gives som egentlig tidsmæssig afkortning af uddannelsen eller som fritagelse for dele af uddannelsen - afhængig af, hvorledes den omhandlede uddannelse er tilrettelagt. Merit for en hel uddannelse gives almindeligvis kun, når uddannelsen er et adgangskrav til anden uddannelse, og tilsvarende kvalifikationer kan dokumenteres. En sådan merit indebærer imidlertid ikke, at der udstedes eksamensbevis for den uddannelse, for hvilken der gives merit for.

Merit for en hel uddannelse eller for centrale dele af en uddannelse vil kræve en sådan grad af identitet mellem tidligere gennemført uddannelses- og praktikforløb og den uddannelse, som der søges merit for, at merit for en hel uddannelse kun yderst sjældent vil kunne gives.

Der henvises i øvrigt til § 29, hvorefter klager over afslag på merit kan indbringes for Kvalifikationsnævnet.

Til stk. 2

I henhold til bestemmelsen foretages vurderingen på grundlag af dokumenteret gennemført undervisning og beskæftigelse. Dokumentation for gennemført undervisning vil almindeligvis være formelle prøve- og eksamensbeviser samt kursus- og uddannelsesbeviser. I relation til beskæftigelse vil dokumentation herfor almindeligvis være ansættelsesbeviser, udtalelser og lignende.

Merit kan i henhold til bestemmelsen alene gives på grundlag af formel dokumentation i modsætning til den merit, der gives på grundlag af en persons samlede viden, færdigheder og kompetencer (realkompetencevurdering). Den foreslåede bestemmelse omfatter således ikke merit, der gives på baggrund af en realkompetencevurdering.

Til stk. 3

Med den foreslåede bestemmelse gives undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om merit. Bestemmelsen viderefører og præciserer den praksis, der finder sted på baggrund af de gældende bestemmelser om merit inden for de videregående uddannelser på Undervisningsministeriets område.

I henhold til de gældende bemyndigelser er det i reglerne for den enkelte uddannelse fastsat, at det er den enkelte institution, der med sin særlige faglige indsigt træffer afgørelse om merit. Disse bestemmelser videreføres uændret, jf. forslaget § 39, stk. 5.

Til § 24

Den foreslåede bestemmelse er en sammenfattende uændret videreførelse af § 4 i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og § 3, stk. 4, i lov om mellemlange videregående uddannelser. Vejledningen skal være såvel faglig som erhvervsrelevant, idet de studerende i løbet af uddannelsen træffer en række valg mellem projekter og andre undervisningstilbud. De studerende skal tilbydes vejledning om de erhvervmæssige konsekvenser af valgene, således at de på denne måde får mulighed for at vælge fagsammensætninger, som styrker deres efterfølgende muligheder på arbejdsmarkedet.

De gældende bemyndigelser er udmøntet i bekendtgørelse om gennemførelse af uddannelse på Undervisningsministeriets område.

Til § 25

Den foreslåede bestemmelse er sprogligt omformuleret, men i sit retlige indhold en uændret videreførelse af § 5, stk. 4, i lov om mellemlange videregående uddannelser. I henhold til den gældende § 1, stk. 3, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) kan ministeren fastsætte et højeste optagelsestal for de korte videregående uddannelser. Bemyndigelsen til at dimensionere studiepladser indeholder mulighed for både at fastsætte et mindste optag og en begrænsning af optaget.

De fleste korte og mellemlange videregående uddannelser er aktuelt dimensioneret. Det drejer sig om 25 uddannelser fordelt på 17 Centre for Videregående Uddannelser, 21 enkeltstående institutioner og 2 universiteter. Enkelte uddannelser er ikke dimensioneret hos alle udbydere af uddannelsen. Uddannelserne er dimensioneret ud fra forskellige hensyn. De fleste uddannelser er dimensioneret ud fra antallet af de praktikpladser, der er til rådighed, men også institutionernes uddannelseskapacitet eller økonomiske og regionalpolitiske hensyn indgår i dimensioneringsgrundlaget.

Til § 26

Til stk. 1

Forpligtelsen til at stille egnede praktikpladser til rådighed omfatter efter den gældende § 6 a i lov om mellemlange videregående uddannelser sygeplejerskeuddannelsen, jordemoderuddannelsen, radiografuddannelsen, fysioterapeutuddannelsen, ergoterapeutuddannelsen og pædagoguddannelsen. Med den foreslåede bestemmelse videreføres praktikpladsforpligtelsen uændret.

Den konkrete tilvejebringelse og fordeling af praktikpladser varetages som hidtil af uddannelsesinstitutionerne. Det forudsættes, at institutionerne i nødvendigt omfang samarbejder indbyrdes og med praktikinstitutioner, ansættelsesmyndigheder og dimittendorganisationer i deres naturlige opland om tilvejebringelse og fordeling af praktikpladser. Det naturlige omdrejningspunkt for samarbejdet vil være interessenterne i institutionernes bestyrelser.

Egnede praktikpladser vil være praktikpladser, som opfylder de krav til praktikpladser, der følger af reglerne for den enkelte uddannelse.

Såfremt en statsinstitution ikke opfylder pligten til at stille egnede praktikpladser til rådighed, kan det ministerium, under hvis ressort den pågældende statsinstitution henhører, i kraft af over- underordningsforholdet mellem statsinstitutionen og det pågældende ministerium give statsinstitutionen bindende pålæg og om nødvendig iværksætte disciplinære foranstaltninger. For regionsråd og kommunalbestyrelsernes vedkommende vil forpligtelsen kunne håndhæves som led i statsforvaltningens tilsyn, og for private arbejdsgivere, der modtager statstilskud, herunder selvejende institutioner, vil forpligtelsen kunne håndhæves af den statslige myndighed, der fører tilsyn med den pågældende arbejdsgiver. I sidstnævnte tilfælde vil karakteren af den konkrete håndhævelse bero på de tilskudsbetingelser, der er fastsat for den private arbejdsgiver.

Til stk. 2

Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om tilvejebringelse og fordeling af praktikpladser er en uændret videreførelse af den gældende § 6 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om mellemlange videregående uddannelser. Undervisningsministeren har hidtil ikke benyttet bemyndigelsen. Hvis den foreslåede bemyndigelse benyttes, forventes den primært anvendt i relation til de uddannelser, hvor der er et stort udækket behov for praktikpladser.

Til § 27

Den foreslåede bemyndigelse, hvorefter undervisningsministeren kan fravige lovens bestemmelser, hvis det sker som led i uddannelsesforsøg, er retligt en uændret videreførelse af den gældende § 10 i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser). Der har hidtil ikke eksisteret en lignende bemyndigelse i lov om mellemlange videregående uddannelser. Med bestemmelsen udvides muligheden for at afvikle uddannelsesforsøg, der indeholder en fravigelse af lovens bestemmelser, til at gælde alle uddannelser, der udbydes i henhold til loven.

Til § 28

De afgørelser, som uddannelsesinstitutionen træffer efter reglerne i loven kan i henhold til bestemmelsen indbringes for undervisningsministeren, når klagen vedrører retlige spørgsmål. Reglerne for uddannelsen omfatter såvel de regler, der følger direkte af loven, som bestemmelser, der fremgår af de bekendtgørelser, som undervisningsministeren udsteder med hjemmel i loven.

I henhold til bestemmelsen kan kun retlige klager indbringes for undervisningsministeren. Klager kategoriseres almindeligvis ved en opdeling i retlige klager og klager over afgørelser, der er truffet på grundlag af et uddannelsesfagligt skøn.

Retlige klager defineres almindeligvis som klager, der afgøres ud fra en juridisk vurdering. Klager af denne type kan vedrøre spørgsmål om, hvorvidt institutionen har fulgt reglerne for uddannelsen, regler i forvaltningsloven eller forvaltningsretlige principper.

Klager over institutionens afgørelser, som er truffet på grundlag af et uddannelsesfagligt skøn, vil typisk være klager over en bedømmelse i forbindelse med karaktergivning, undervisningen eller over afslag på merit.

Til § 29

Kvalifikationsnævnets kompetence omfatter behandling af klager over uddannelsesinstitutionernes afslag på ansøgning om på merit på baggrund af danske og udenlandske uddannelsesforløb. Den foreslåede bestemmelse konstituerer ikke klageadgangen i forbindelse med afgørelser om merit, men har alene til formål at give borgeren et bedre samlet overblik over de regler, der finder anvendelse for erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser.

Til § 30

Bestemmelsen er en retlig videreførelse af de gældende bemyndigelser i § 11 i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og i § 11, stk. 2, i lov om mellemlange videregående uddannelser.

I henhold til bemyndigelserne er det i bekendtgørelse om prøver og eksamen i erhvervsrettede uddannelser fastsat, at klager over institutionens afgørelse vedrørende faglige spørgsmål kan indbringes for et af institutionen nedsat ankenævn. Nævnet er tillagt den endelige administrative afgørelse, idet retlige klager over nævnets afgørelser dog kan indbringes for Undervisningsministeriet. Bekendtgørelsen videreføres i henhold til § 39, stk. 5.

Til § 31

Undervisningsministeren fører i henhold til den foreslåede bestemmelse tilsyn med uddannelserne. Den foreslåede bestemmelse lovfæster den ulovbestemte tilsynspligt, som undervisningsministeren antages at have til at føre tilsyn med ministeriets lovområde, og er samtidig en præcisering af den tilsynspligt, der forudsætningsvis indgår i ministerens adgang til at tilbagekalde tidligere udbudsgodkendelser. Til brug for tilsynet kan ministeren efter bestemmelsen indhente de nødvendige oplysninger fra institutionerne.

Til § 32

Den foreslåede bestemmelse, der vedrører finansiering af uddannelserne, herunder også folkeskolelære-ruddannelsen og pædagoguddannelsen, viderefører de gældende regler herom i § 9, stk. 1, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og § 10, stk. 1, i lov om mellemlange videregående uddannelser. Lovforslaget ændrer ikke på finansieringsgrundlaget for uddannelserne, herunder at undervisningen i almindelighed er gratis for den studerende.

Til stk. 1

I henhold til bestemmelsen yder undervisningsministeren tilskud til dækning af de direkte undervisningsudgifter, eksempelvis lærerløn og visse materialer m.v. Endvidere ydes som en del af de direkte undervisningsudgifter tilskud til udgifter i forbindelse med praktikundervisning. I modsætning til ungdomsuddannelserne må den studerende i vidt omfang selv anskaffe undervisningsmidler i form af lærebøger m.v. Undervisningen er principielt vederlagsfri for den studerende, når der bortses fra udgifter til læremidler. Tilskuddet fastsættes på de årlige finanslove med et beløb pr. studenterårsværk, årselever eller dimittender (årsstuderende). Øvrige tilskud til uddannelsesinstitutioner, der udbyder uddannelser i henhold til loven, følger regler om tilskud til administration, ledelse og bygningsdrift m.v. i de respektive institutionslove. Efter bestemmelsen vil det være muligt at yde taxametertilskud til undervisningsudgif-

ter, herunder til udgifter i forbindelse med praktikundervisning. Det vil endvidere være muligt at yde et refusionstaxameter på uddannelser, hvor uddannelsesinstitutionen er forpligtet til at afholde direkte udgifter til praktikstedet i henhold til aftale mellem Undervisningsministeriet og den myndighed m.v., der jf. lovens § 26, skal stille praktikpladser til rådighed. Refusionstaxametertilskud ydes aktuelt til jordemoderuddannelsen, ergoterapeutuddannelsen, fysioterapeutuddannelsen samt på folkeskolelæreruddannelsen. Refusionsordningen vil kunne udvides til at omfatte andre uddannelsesområder. Tilskuddene fastsættes på de årlige finanslove.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte regler om tilskud efter stk. 1, herunder om forskudsvis udbetaling og opgørelse af antal årsstuderende. De fastsatte regler fremgår af bekendtgørelse nr. 919 af 18. november 2003 om tilskudsbetaling m.v. til Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. med senere ændringer samt bekendtgørelse nr. 638 af 3. juli 2003 om tilskudsudbetaling m.v. til institutioner for erhvervsrettet uddannelse m.v. Bekendtgørelserne indeholder endvidere regler om tilskudsudbetaling, der er fastsat med hjemmel i henholdsvis lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. og lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Til § 33

Til stk. 1

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at taxametertilskud kan reduceres, hvis den fastsatte dimensionering overskrides. Den fastsatte dimensionering omfatter antallet af nystartede studerende pr. 1. oktober og 1. marts, jf. Undervisningsministeriets og Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings myndighedskrav til registrering og indberetning af studieaktivitet og optagelsestal ved de videregående uddannelsesinstitutioner.

Til stk. 2

En reduktion vil efter den foreslåede bestemmelse indebære, at den tilskudsudløsende aktivitet reduceres for den årgang, hvor overskridelsen er konstateret. Undervisningsministeriet vil tage hensyn til den enkelte institutions særlige forhold ved beslutningen om, hvorvidt institutionens overskridelse af den fastsatte dimensionering skal medføre etårige eller flerårige økonomiske konsekvenser.

Til stk. 3

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at såfremt en årgangs aktivitet, målt som studenterårsværk, årselever eller lignende, på grund af overflytning af studerende fra andre institutioner i betydelig omfang overskrider den aktivitet, der kan forventes ud fra den fastsatte dimensionering, vil årgangens taxameter-tilskud blive reduceret til det niveau, som aktiviteten af den fastsatte dimensionering forventes at udløse.

Til § 34

Bestemmelsen er en samlet, men i sit indhold en uændret, videreførelse af § 9, stk. 2-4, i gældende lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og § 10 a, stk. 1-3, i gældende lov om mellemlange videregående uddannelser. Bestemmelsen er dog i forhold til de anførte bestemmelser konsekvensændret som følge af Folketingets vedtagelse af lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser, samt forslag til lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser, som behandles sideløbende med dette lovforslag i Folketinget.

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse medfører, at institutionerne får udbetalt taxametertilskud til dækning af undervisningsudgifter eksklusive tilskud til ikke-fradragsberettigede udgifter til købsmoms.

Til stk. 2

Kompensationen for institutionernes udgifter til ikke-fradragsberettiget købsmoms sker på grundlag af kvartalsvise indberetninger af afholdte momsudgifter fra institutionerne til Undervisningsministeriet. Institutionerne får herefter kompensation for disse udgifter. Acontoordningen betyder, at den enkelte institution i årets første kvartal månedsvis forud vil få anvist et acontobeløb, der svarer til institutionens forventede momsudgifter. For årets andet, tredje og fjerde kvartal anvises et beløb svarende til de faktisk opgjorte momsudgifter i det forudgående kvartal, reguleret for skønnede momsindtægter ved indtægtsdækket virksomhed, aktiverede og skolepraktik m.v. Da momsudgifterne i fjerde kvartal kan være særligt tyngende, kan der ydes et ekstra acontobeløb for dette kvartal. I forbindelse med institutionens regnskabsaflæggelse opgøres foregående års samlede momsudgifter i forhold til summen af årets samlede anvisninger, fratrukket endeligt opgjorte momsindtægter for aktiverede, indtægtsdækket virksomhed og skolepraktik m.v. Den årlige momsudgiftsopgørelse attesteres af institutionens revisor.

Til stk. 3

Undervisningsministeren bemyndiges i henhold til den foreslåede bestemmelse til at fastsætte regler om momskompensationsordninger og om en acontoordning for momskompensation. Den gældende bemyndigelse er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1361 af 11. december 2006 om momskompensation til institutioner for erhvervsrettet uddannelse, Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. og institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v.

Til § 35

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører tilskud til udenlandske studerende og er en samlet, men i dens retlige indhold, en uændret videreførelse af § 9, stk. 6 og 7, i gældende lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og § 10, stk. 3 og 4, i gældende lov om mellemlange videregående uddannelser. Bestemmelsen er konsekvensændret som følge af Folketingets vedtagelse af lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser og forslag til lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser, som Folketinget behandler sideløbende med dette forslag.

Udenlandske studerende kan kun udløse statstilskud, hvis de er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse eller tidsbegrænset opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold i Danmark, er udvekslet med danske uddannelsessøgende efter aftale mellem en dansk institution og en institution i udlandet eller efter EU-retten, herunder EØS-aftalen, særlige konventioner og udvekslingsaftaler m.v., med ret til ligebehandling med danske statsborgere ved optagelse på de pågældende hele eller dele af hele uddannelser.

En institution, der er godkendt til at udbyde en uddannelse med tilskud, kan udbyde den samme uddannelse uden tilskud til disse udenlandske studerende.

Udenlandske studerende, som en uddannelsesinstitution indskrifter som led i en gensidig udvekslingsaftale, vil dog udløse tilskud.

Til stk. 2

Institutionernes udbud af uddannelse til de udenlandske studerende, der ikke er tilskudsberettiget, sker som indtægtsdækket virksomhed. De studerende kan optages enten enkeltvis eller på hold, der er særligt

tilrettelagt efter rekvirering af f.eks. de pågældendes hjemland, en udenlandsk eller dansk virksomhed eller en udenlandsk eller dansk organisation.

Til § 36

Den foreslåede bestemmelse vedrører det særlige tilskud til færdiggørelse af uddannelser. Færdiggørelsestaxametrene udløses af elevens eller studerendes færdiggørelse af uddannelsen. Tilskuddenes størrelse kan variere fra uddannelse til uddannelse efter takster, der fastsættes på finansloven, og tilskuddene udbetales efter de gældende regler for tilskudsudbetaling.

Undervisningsministeren fastsætter regler om betingelser for udbetaling af færdiggørelsestaxametre, herunder om institutionernes indberetning af studerendes færdiggørelse af uddannelserne.

Til § 37

Til stk. 1

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse kan finde anvendelse, hvis det ud fra geografiske eller erhvervmæssige hensyn er vigtigt at bevare en videregående uddannelse, herunder bevare en uddannelse i en bestemt egn af landet. En tilsvarende bestemmelse er alene gældende på de korte videregående uddannelsers område, jf. § 9, stk. 5, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser), men er ikke anvendt. Med den foreslåede bestemmelse vil den særlige tilskudsmulighed omfatte både erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser.

Til stk. 2

Med den foreslåede bestemmelse kan undervisningsministeren yde særlige tilskud til forsøgs- og udviklingsarbejde, herunder særlige driftstilskud. En tilsvarende bestemmelse om tilskud til forsøgs- og udviklingsarbejde er alene gældende for de korte videregående uddannelser, jf. § 9, stk. 8, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser). Med den foreslåede bestemmelse vil tilskudsmuligheden til forsøgs- og udviklingsarbejde omfatte både erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser.

Bestemmelsen giver endvidere mulighed for at yde tilskud til etablering af undervisningsmiljøer og faglig udvikling i forbindelse med iværksættelse af nye uddannelser. Hjemmel hertil er hidtil fremgået af finanslovens § 20.69.01, men har kun omfattet institutioner godkendt i henhold til den tidligere gældende Lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. Med den foreslåede bestemmelse vil ministerens mulighed for at yde tilskud til disse særlige udgifter omfatte både erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser. Etablering af undervisningsmiljøer vil eksempelvis omfatte samarbejde om undervisningens indhold, tilrettelæggelse og metoder på tværs af forskellige uddannelser inden for det enkelte erhvervsakademi eller den enkelte professionshøjskole. Etablering af stærke undervisningsmiljøer på institutionerne vil kunne danne baggrund for samarbejde mellem erhvervsakademierne, mellem professionshøjskolerne og med relevante forskningsmiljøer.

Særligt tilskud til faglig udvikling vil eksempelvis kunne udmøntes til miljøer på erhvervsakademier og professionshøjskoler med særlig fokus på kvalitetsudvikling og innovation i samspil med lokale og regionale offentlige og private virksomheder og i samarbejde med relevante forskningsmiljøer.

Til § 38

I henhold til bestemmelsen kan undervisningsministeren i særlige tilfælde godkende, at udgifter til undervisning helt eller delvis afholdes af andre offentlige eller private midler, herunder ved deltagerbetaling. Bestemmelsen indebærer, at private virksomheder, fonde, foreninger, kommuner, regioner m.fl. kan deltage i finansieringen af undervisningen, eksempelvis hvis der er tale om særlig bekostelig undervisning

- set i forhold til det almindelige takstniveau for erhvervsakademiuddannelser - i form af lokale- og udstyrsfaciliteter.

Den i bestemmelsen indeholdte bemyndigelse vil kunne anvendes til nærmere at fastlægge regler om kriterier for opkrævning af deltagerbetaling, herunder deltagerbetalingens størrelse, regler om regnskabsaflæggelse m.v.

Bestemmelsen er i sit retlige indhold en delvis videreførelse af den gældende § 9, stk. 9, i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser). Den gældende bestemmelse giver tillige adgang til at påkræve betaling ved udlagt undervisning. Denne specifikke mulighed er ikke medtaget i den foreslåede bestemmelse.

Til § 39

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2008.

Til stk. 2

Forslaget om obligatorisk praktik i erhvervsakademiuddannelser, jf. § 3, og forslaget hvorefter uddannelserne skal tilrettelægges således, at de studerende får mulighed for at gennemføre dele af uddannelsen i udlandet inden for den normerede studietid, jf. § 8, indebærer med få undtagelser behov for, at den enkelte uddannelses struktur, varighed og faglige indhold justeres.

For at sikre at institutionerne får tilstrækkelig tid til at tilrettelægge og forberede disse ændringer, herunder ikke mindst tilstrækkelig tid til at sikre tilstedeværelsen af de nødvendige praktikpladser, foreslås det, at disse bestemmelser først finder anvendelse for uddannelser, der påbegyndes fra og med den 1. august 2009.

Til stk. 3

Lov nr. 1115 af 29. december 1997 om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) samt lov nr. 481 af 31. maj 2000 om mellemlange videregående uddannelser foreslås ophævet. Der henvises til pkt. 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvor lovene og efterfølgende ændringslove er opført.

Til stk. 4

Bestemmelsen sikrer, at institutioner, der udbyder videregående voksenuddannelser og diplomuddannelser i henhold til lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, korte og mellemlange videregående uddannelser i henhold til lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og lov om mellemlange videregående uddannelser kan opretholde eksisterende udbud og statstilskud, indtil udbudsgodkendelsen og tilskuddet måtte bortfalde, eksempelvis som følge af, at udbuddet ikke kan akkrediteres i forbindelse med den løbende akkreditering, jf. forslagens § 16, stk. 1.

Bestemmelsen sikrer endvidere, at også institutioner som ved lovens ikrafttrædelse udbyder uddannelser, som de pågældende institutioner i henhold til §§ 12 og 13, normalt ikke ville kunne godkendes til at udbyde, kan opretholde udbuddet og tilskuddet. Dette er bl.a. tilfældet for en række uddannelser, som af historiske grunde udbydes af universiteter.

Konkret opretholdes i den sammenhæng følgende udbud og tilhørende statstilskud: laborantuddannelsen ved Den Flerfaglige Professionshøjskole i Region Hovedstaden, fiskeriteknolog ved Aalborg Universitet, Esbjerg, tandplejer ved Københavns Universitet og Aarhus Universitet, VVU i friluftvejledning ved Københavns Universitet samt professionshøjskolerne i Region Midtjylland, Region Nordjylland og Region Syddanmark - Sydvestjylland, markedsføringsøkonom og produktionsteknolog ved professionshøjskolen i

Region Midtjylland , VVU i ungdomspædagogik ved Den Pædagogiske Professionshøjskole i Region Hovedstaden og professionshøjskolen i Region Midtjylland, underviser i dansk som andetsprog for voksne på Syddansk Universitet, Københavns Universitet og Danmarks Pædagogiske Universitet, bygningskonstruktøruddannelsen ved flere erhvervsakademier, socialrådgiveruddannelsen ved Aalborg Universitet, diplomingeniøruddannelsen ved Syddansk Universitet, Aalborg Universitet, Danmarks Tekniske Universitet samt Aarhus Universitet., skov- og landskabsingeniøruddannelsen ved Den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole, ED og EH ved Syddansk Universitet, Handelshøjskolen i Århus, Handelshøjskolen i København og Aalborg Universitet, tekniske diplomuddannelser ved Aalborg Universitet, IT-Vest og IT-universitetet, diplomuddannelse i it ved IT-Vest, diplomuddannelse i kriminologi ved Københavns Universitet, pædagogiske diplomuddannelser ved Københavns Universitet og Aarhus Universitet, pædagogisk diplomuddannelse i idræt ved Københavns Universitet, parkdiplomuddannelsen ved Københavns Universitet, diplomuddannelsen til turistfører ved Roskilde Universitetscenter, diplomuddannelse i journalistisk arbejde ved Syddansk Universitet, HA ved Aarhus Universitet og Syddansk Universitet, HD, 1. og 2. del ved flere universiteter, den kliniske tandteknikeruddannelse ved Aarhus Universitet samt diplomuddannelsen i oral helse ved Aarhus Universitet

Til stk. 5

Regler udstedt med hjemmel i lov nr. 1115 af 29. december 1997 om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) og lov nr. 481 af 31. maj 2000 om mellemlange videregående uddannelser forbliver i henhold til bestemmelsen i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler, der udstedes i medfør af de hjemmelsbestemmelser, som indgår i lovforslaget.

Til stk. 6

Det følger af forslag til lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser, at et erhvervsakademi senest den 31. december 2014 skal have taget stilling til, om det vil fusionere med en professionshøjskole i den region, hvor erhvervsakademiet ligger, eller om det vil fortsætte som selvstændig institution. Hvis erhvervsakademiet fusionerer med en professionshøjskole, videreføres udbuddet af såvel professionsbacheloruddannelser som erhvervsakademiuddannelser af den nye professionshøjskole. Hvis erhvervsakademiet fortsætter som selvstændig institution, overgår dets godkendelser til udbud af professionsbacheloruddannelser til en eller flere professionshøjskoler, mens erhvervsakademiet opretholder dets godkendelser til udbud af erhvervsakademiuddannelser.

Til § 40

Med den foreslåede bestemmelse om ændring af lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne skal alle nye og eksisterende videregående voksenuddannelser og diplomuddannelser akkrediteres af Akkrediteringsrådet, som betingelse for undervisningsministerens godkendelse. Akkrediteringskrav er identisk med det krav, der med dette lovforslag, indføres i relation til erhvervsakademiuddannelser (nuværende korte videregående uddannelser) og professionsbacheloruddannelser (nuværende mellemlange videregående uddannelser). Lovens bemærkninger til bestemmelsen svarer derfor - med nødvendige konsekvensændringer - til de bemærkninger, der er anført i relation til de tilsvarende bestemmelser om godkendelse og akkreditering (§§ 11-16), der finder anvendelse for erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser. Da de videregående uddannelser i videreuddannelsessystemet for voksne på en række punkter adskiller sig fra de ordinære videregående uddannelser, kan de kriterier for relevans og behov, som ministeren fastsætter i medfør af § 15, stk. 2, forventes at blive tilpasset disse uddannelser.

Til nr. 1

Den foreslåede ændring af bestemmelserne i § 12, stk. 3, og § 15, stk. 1, nr. 2, er en konsekvensændring som følge af, at benævnelsen »korte videregående uddannelser« med dette lovforslag foreslås ændret til »erhvervsakademiuddannelser«.

Til nr. 2

Regeringen har den 12. juni 2007 indgået en aftale med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre om erhvervsakademier og etableringen af et vækstlag i forhold til tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser. Aftalen indebærer, at der skal etableres op til 10 erhvervsakademier som en fælles institutionel ramme for udbud af erhvervsakademiuddannelser samt det nødvendige vækstlag for professionsbacheloruddannelser på de tekniske og merkantile områder, jf. nedenfor.

De kommende erhvervsakademier planlægges etableret i første halvår af 2008 med henblik på at påbegynde deres virksomhed pr. 1. august 2008. Der henvises til det lovforslag om erhvervsakademier for videregående uddannelser, som undervisningsministeren har fremsat samtidig med dette lovforslag.

Professionshøjskoler for videregående uddannelser er etableret ved lov nr. 562 af 6. juni 2007 og påbegynder deres virksomhed den 1. januar 2008. Professionshøjskolerne skal dække behovet for udbud af professionsbacheloruddannelser og efter- og videreuddannelse i tilknytning hertil i den region eller del heraf, hvor de hører hjemme.

§ 15 c

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at undervisningsministeren skal godkende de videreuddannelser for voksne og diplomuddannelser, der er behov for, at akademiet udbyder. Godkendelsen vil være betinget af, at uddannelsen er akkrediteret positivt i overensstemmelse med den foreslåede § 15 g. Undervisningsministerens godkendelse af en uddannelse er en forudsætning for efterfølgende godkendelse af udbud af uddannelsen, jf. den foreslåede §§ 15 d og 15 e.

§ 15 d

Efter bestemmelsens stk. 1 godkender undervisningsministeren et erhvervsakademis udbud af de videregående voksenuddannelser, der er behov for, at akademiet udbyder. Undervisningsministeren godkender tillige en professionshøjskole, der er etableret ved en sammenlægning af en eller flere professionshøjskoler og et eller flere erhvervsakademier, til at udbyde videregående voksenuddannelser. Der henvises til forslag til lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser og forslag til lov om ændring af loven om professionshøjskoler for videregående uddannelser, som undervisningsministeren har fremsat for Folketinget samtidig med dette lovforslag.

Undervisningsministeren kan endvidere efter bestemmelsens stk. 2 godkende en professionshøjskoles udbud af videregående uddannelser, hvis der er behov for udbud af uddannelsen, som ikke kan eller forventes at kunne dækkes af udbud godkendt efter stk. 1.

Undervisningsministerens godkendelse til at udbyde en videregående voksenuddannelse gives efter bestemmelsens stk. 3 tidsbegrænset. Det vil fremgå af den konkrete udbudsgodkendelse, hvilken periode godkendelsen er givet for. Godkendelsesperioden vil være i overensstemmelse med den plan for en løbende tilbagevendende akkreditering som undervisningsministeren fastsætter efter den foreslåede § 15 h, stk. 1, således at uddannelsesinstitutionen inden godkendelsesperiodens udløb vil kunne modtage tilbud om en ny akkreditering, jf. dog § 15 f, stk. 2.

Godkendelsen vil efter bestemmelsen alene omfatte udbud inden for et bestemt geografisk område. Dette område vil være den region eller del heraf, inden for hvilken erhvervsakademiet skal sikre forsyningen af videregående voksenuddannelser. Undervisningsministeren kan dog bestemme, at flere erhvervsakademier sammen skal dække regionens eller et geografisk områdes behov for udbud af en eller flere

uddannelser, eller at erhvervsakademiet skal dække behovet for udbud i hele landet eller en del af landet for en eller flere uddannelser.

§ 15 e

Undervisningsministeren godkender i henhold til den foreslåede § 15 e, professionshøjskolernes udbud af de diplomuddannelser, der er behov for. Undervisningsministeren godkender endvidere en ingeniørhøjskoles udbud af de diplomuddannelser inden for ingeniørområdet, der er behov for, at ingeniørhøjskolen udbyder. Undervisningsministeren godkender tillige medie- og journalisthøjskolens udbud af diplomuddannelser inden for højskolens område. Der henvises til det lovforslag om medie- og journalisthøjskolen, som undervisningsministeren har fremsat for Folketinget samtidig med dette lovforslag.

Undervisningsministeren kan efter bestemmelsens stk. 2 godkende et erhvervsakademis udbud af de tekniske og merkantile diplomuddannelser, der er behov for, at akademiet udbyder. Der er dog en betingelse, at erhvervsakademiet har indgået en partnerskabsaftale, jf. det samtidig fremsatte forslag til lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser, jf. nærmere herom i bemærkninger til § 34 b. Det fremgår af den politiske aftale af 12. juni 2007 mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre om erhvervsakademier og etableringen af vækstlag i forhold til de tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser, at der i 2013 skal gennemføres en ekstern evaluering af erhvervsakademierne og deres funktion som vækstlag og deres udvikling af tekniske og merkantile videregående uddannelser. Evalueringen skal bl.a. belyse, i hvilket omfang der er etableret en styrket KVVU-sektor, udviklet og udbudt nye professionsbachelor- og diplomuddannelser på de tekniske og merkantile områder, opnået en bedre søgning til de tekniske og merkantile KVVU'er/VVVU'er fra erhvervsuddannelserne og andre ungdomsuddannelser samt skabt bedre overgange fra KVVU til MVU. De politiske parter bag aftalen drøfter evalueringen med henblik på den videre udvikling af de tekniske og merkantile professionsbachelor- og diplomuddannelser for at realisere aftalens fastsatte mål for 2015.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan undervisningsministeren godkende en uddannelsesinstitution, der ikke er en professionshøjskole, til at udbyde en diplomuddannelse, hvis der er et behov for udbud af uddannelsen, som ikke kan eller forventes at kunne dækkes af udbud, der er godkendt efter stk. 1 og 2. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 13, stk. 3.

Undervisningsministerens godkendelse til at udbyde en diplomuddannelse gives efter bestemmelsens stk. 4, tidsbegrænset. Det vil fremgå af den konkrete udbudsgodkendelse, hvilken periode godkendelsen er givet for. Godkendelsesperioden vil være i overensstemmelse med den plan for en løbende tilbagevendende akkreditering, som undervisningsministeren fastsætter efter den foreslåede § 15 h, stk. 1, således at uddannelsesinstitutionen inden for godkendelsesperiodens udløb vil modtage tilbud om en ny akkreditering, jf. dog § 15 f, stk. 2.

Godkendelsen vil efter bestemmelsen alene omfatte udbud inden for et bestemt geografisk område. Dette område vil være den region eller del heraf, hvor professionshøjskolen hører hjemme. Undervisningsministeren kan dog bestemme, at flere professionshøjskoler sammen skal dække regionens eller et geografisk områdes behov for en eller flere uddannelser, eller at en professionshøjskole skal dække behovet i hele landet eller en del af landet for en eller flere uddannelser.

§ 15 f

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at undervisningsministerens godkendelse af nye uddannelser og nye udbud af uddannelser er betinget af, at Akkrediteringsrådet har akkrediteret uddannelsen henholdsvis udbuddet positivt, jf. bemærkningerne til § 15 g, stk. 3. Kravet om akkreditering af nye uddannelsesudbud indebærer bl.a., at den uddannelsesinstitution, der søger om udbudsgodkendelse, skal kunne dokumentere tilstrækkelige faglige og institutionelle ressourcer til at udbyde den pågældende

uddannelse. Dette omfatter også dokumentation for, at institutionen kan udbyde uddannelsen på et videngrundlag, der er karakteriseret ved erhvervs- og professionsbaseret samt udviklingsbaseret.

Det vil være et centralt led i akkrediteringsvurderingen, at undersøge om det faglige miljø, der ønskes akkrediteret til udbud af en given uddannelse, lever op til de krav, der stilles til uddannelser på det pågældende niveau og inden for det pågældende faglige område. Derved sikres det, at en uddannelse ikke udbydes af eller udlægges til institutioner med utilstrækkelige og fagligt svage miljøer og med en institutionel kapacitet, der ikke kan indfri de krav, der stilles til videngrundlag, lærerkræfter, undervisningsfaciliteter og ressourcer m.v.

Udbud af videregående voksenuddannelser og diplomuddannelser vil være bundet til de akkrediterede faglige miljøer. Det følger heraf, at akkrediteringer af udlagt undervisning skal vedrøre det konkrete, faglige miljø på den institution, som undervisningen er udlagt til. Det vil typisk være en erhvervsskoles faglige miljø, der vil skulle akkrediteres, for at et erhvervsakademi kan udbyde en videregående voksenuddannelse. På tilsvarende måde vil det typisk være en erhvervsskoles faglige miljø, der skal akkrediteres, for at en professionshøjskole kan udbyde en teknisk eller merkantil diplomuddannelse.

En akkrediteringsproces iværksættes efter bestemmelsens stk. 2 kun, hvis undervisningsministeren vurderer, at der vil være behov for den foreslåede nye uddannelse eller det foreslåede nye udbud af en uddannelse. Ved foreslåede nye udbud af en uddannelse forstås såvel en institutions udbud af en uddannelse, der på landsplan er ny, som en institutions udbud af en uddannelse, der er ny for den pågældende institution, men allerede er godkendt til udbud ved andre institutioner.

Såfremt undervisningsministeren vurderer, at der ikke er behov for den pågældende nye uddannelse eller det pågældende nye udbud, kan ministeren efter bestemmelsen afgøre, at ansøgningen om godkendelse af ny uddannelse eller nyt udbud ikke kan gå videre til akkrediteringsvurdering. Ministeren træffer dermed på det foreliggende grundlag og uden forudgående akkreditering afgørelse om, at uddannelsen eller uddannelsesudbuddet ikke kan godkendes.

I henhold bestemmelsen kan undervisningsministeren endvidere undlade at indkalde et tidligere godkendt udbud til fornyet akkreditering med den virkning, at udbudsgodkendelsen bortfalder, når den fastsatte godkendelsesperiode, jf. § 15 d, stk. 3, og § 15 e, stk. 4, udløber.

Ministerens afgørelse vil basere sig på overordnede uddannelsespolitiske og -strategiske hensyn. For så vidt angår forslag til nye uddannelser vil en årsag til afslag eksempelvis kunne være, at ministeren ønsker at uddannelsesindsatsen på et givet område primært skal styrkes via det ordinære uddannelsessystem og derfor ikke ønsker at godkende yderligere uddannelser inden for videreuddannelsessystemet på dette område. Tilsvarende vil ministeren kunne give afslag på ansøgning om godkendelse af et nyt uddannelsesudbud, hvis ministeren ud fra nationale eller regionale hensyn vurderer, at det nye udbud kan påvirke det eksisterende udbud af samme eller beslægtede uddannelser på en u hensigtsmæssig måde. En årsag til afslag kunne eksempelvis være, at et nyt uddannelsesudbud i en given region efter ministerens vurdering vil vanskeliggøre fortsat udbud af et andet allerede godkendt udbud, som vurderes at basere sig på samme ansøgerkreds.

Afslag på ansøgningerne vil i disse tilfælde ske uden, at der gennemføres en akkreditering. Derved sikres det, at der ikke gennemføres tids- og ressourcekrævende akkrediteringer af forslag til nye uddannelser og uddannelsesudbud, som efter ministerens vurdering ikke vil kunne indgå i det samlede uddannelsesbillede på en hensigtsmæssig og samfundsøkonomisk forsvarlig måde.

For at sikre åbenhed og gennemsigtighed om godkendelsesansøgninger vil disse blive offentliggjort på Undervisningsministeriets hjemmeside. Akkrediteringsrådet vil desuden modtage kopi af undervisningsministerens afgørelser om den indledende screening.

Bestemmelsens stk. 3 bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte krav til ansøgningens indhold og dokumentation samt regler om undervisningsministeriets procedure for godkendelse af uddannelser

og uddannelsesudbud. Bemyndigelsen omfatter ikke fastsættelse af regler for den uafhængige operatørs akkrediteringsvurdering, der foretages i henhold til kriterier fastsat i medfør af § 15 g, stk. 2, eller for akkrediteringsrådets afgørelse.

Ansøgning om godkendelse af nye uddannelser

For ansøgning om godkendelse af forslag til nye uddannelser forventes processen fra ansøgning frem til endelig udbudsgodkendelse at forløbe i 4 trin, der omfatter:

- 1) en indledende screening,
- 2) akkrediteringsvurdering foretaget af en uafhængig, internationalt anerkendt operatør. Vurdering resulterer i en akkrediteringsrapport med indstilling til Akkrediteringsrådet,
- 3) Akkrediteringsrådets afgørelse samt
- 4) undervisningsministerens godkendelse.

Handlingerne i de 4 trin forventes tilrettelagt på følgende måde:

Trin 1. Indledende screening

Ansøgning om forslag til nye uddannelser indsendes til Undervisningsministeriet sammen med ansøgning om udbudsgodkendelse fra den eller de institutioner, der ønsker at blive godkendt til at udbyde den pågældende uddannelse. Ansøgning om godkendelse af uddannelsesforslaget og den eller de medfølgende ansøgninger om udbudsgodkendelse skal indeholde oplysninger og dokumentation, som giver undervisningsministeren et tilstrækkeligt grundlag for at foretage en indledende vurdering af uddannelsesforslaget og de ønskede udbuds hensigtsmæssighed (screening).

Ministerens vurderer, om uddannelsesforslaget og en eller flere af de medfølgende udbudsansøgninger kan gå videre til akkrediteringsvurdering hos Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) eller eventuelt et andet internationalt anerkendt kvalitetssikringsinstitut, jf. bemærkningerne til stk. 2.

Bemyndigelsen til at fastsætte krav til ansøgningers indhold og dokumentation vil blive anvendt til at sikre, at institutioner, der søger om godkendelse af forslag til nye uddannelser, og institutioner, der søger udbudsgodkendelse, afgiver de oplysninger og fremlægger den dokumentation, der er nødvendig for at gennemføre godkendelsesprocessen uden unødige forsinkelser. Kravene til ansøgningers indhold og dokumentation forventes fastsat i forhold til den beskrevne godkendelsesproces, således at der i første omgang skal gives de oplysninger, der skal danne grundlag for ministerens indledende screening. Ansøgninger, der godkendes til at gå videre til akkrediteringsvurdering, vil skulle suppleres med yderligere materiale til dokumentation af, at uddannelsesforslaget og institutionerne lever op til de fastsatte kriterier for kvalitet og relevans, jf. også de særlige bemærkninger til § 15 g, stk. 2.

Ansøgninger om godkendelse af forslag til nye uddannelser, der sendes til screening, forventes som minimum at skulle rumme en uddannelsesbeskrivelse, der angiver uddannelsens betegnelse og den uddannedes titel, uddannelsens niveau og type, formål og det tilsigtede læringsudbytte samt en præcisering af uddannelsens erhvervsigtede. Der kan desuden forventes krav om, at ansøgningen skal rumme en overordnet beskrivelse af uddannelsens struktur og tilrettelæggelse, samt dokumentation for behovet for og relevansen af den foreslåede nye uddannelse. Der skal bl.a. foreligge en vurdering af det potentielle arbejdsmarked for de uddannede. Der skal endvidere redegøres for uddannelsens relevans i forhold til andre beslægtede uddannelser og oplysninger om, hvordan potentielle aftagere og andre relevante interessenter har været involveret i udviklingen og i øvrigt forholder sig til forslaget.

De enkelte institutioners ansøgning om godkendelse af udbud af uddannelser, der sendes til screening sammen med et nyt uddannelsesforslag, forventes i første fase som minimum at skulle rumme oplysninger om den ansøgende institution og dens samarbejds- eller partnerskabsaftaler med andre institutioner, og oplysninger om, hvordan det søgte udbud forholder sig til institutionens øvrige uddannelsesudbud og

hvor uddannelsen konkret ønskes udbudt. Ansøgninger, der går videre til akkreditering, skal suppleres med yderligere oplysninger om institutionens grundlag for at udbyde den pågældende uddannelse.

Trin 2. Akkrediteringsvurdering

Ansøgninger, der efter ministerens beslutning kan gå videre, sendes til et internationalt anerkendt kvalitetssikringsorgan til akkrediteringsvurdering. Det foreslås på undervisningsministerens område, at det primært er Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), der foretager akkrediteringsvurderinger for derved at udnytte de kompetencer, instituttet har opbygget, og samtidig sikre konsistens i vurderingen af uddannelser og uddannelsesforslag, jf. forslag til Lov om ændring af lov om Danmarks Evalueringsinstitut, der er fremsat for Folketinget sideløbende med dette lovforslag.

EVA foretager en vurdering af, om uddannelsesforslaget lever op til kriterier for kvalitet og relevans, der fastsættes efter bemyndigelsen i § 15 g, stk. 2. For så vidt angår ansøgninger om godkendelse af udbud af en given uddannelse, vurderer EVA endvidere det faglige og institutionelle uddannelsesmiljø efter de kvalitetskriterier, ministeren fastsætter herfor. Resultaterne af akkrediteringsvurderingen formuleres i en akkrediteringsrapport, der sendes til Akkrediteringsrådet.

EVA indkalder supplerende oplysninger og dokumentation fra ansøgerne, som kan danne grundlag for vurderingen af, om uddannelsesforslag og udbudssteder lever op til de fastsatte kriterier. For så vidt angår forslag til nye uddannelser, vil der bl.a. blive stillet krav om, at den uddannelsesbeskrivelse, der lå til grund for screeningen, udbygges og suppleres med mere detaljerede oplysninger. Akkrediteringsvurdering af en institutions udbud af en given uddannelse vil desuden forudsætte fremlæggelse af mere detaljerede oplysninger og dokumentation af det faglige og institutionelle uddannelsesmiljø, der skal ligge til grund for udbuddet.

Trin 3. Akkrediteringsrådets afgørelse

Akkrediteringsrådet træffer på grundlag af akkrediteringsrapporten afgørelse om akkreditering. Har uddannelsesforslaget ikke den krævede kvalitet eller relevans i forhold til kriterierne fastsat efter § 15 g, stk. 2, vil Akkrediteringsrådets afgørelse være et afslag på akkreditering. Tilsvarende vil Akkrediteringsrådet alene kunne akkreditere nye udbud af uddannelser, hvis disse har den krævede kvalitet og relevans i forhold til kriterierne fastsat efter § 15 g, stk. 2. Akkrediteringsrådets virksomhed reguleres af Lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser, samt, for så vidt angår undervisningsministerens område, tillige af de regler, der fastsættes efter bemyndigelsen i § 15 g, stk. 2 og 7.

Trin 4. Undervisningsministerens godkendelse

Undervisningsministeren træffer afgørelse om godkendelse af de ansøgninger om uddannelsesforslag og de ansøgninger om udbud heraf, der har opnået en positiv akkreditering. Det er i den beskrevne godkendelsesproces forudsat, at ansøgning om godkendelse af forslag til nye uddannelser behandles sideløbende med behandling af de samtidig indsendte ansøgninger om godkendelse af udbud af den nye uddannelse.

Ansøgning af udbudsgodkendelse af eksisterende uddannelser

Ansøgninger om godkendelse af udbud af en uddannelse, der allerede er godkendt til udbud ved andre institutioner, men er nye udbud for den pågældende institution, vil på tilsvarende vis skulle gennemgå en proces af følgende 4 trin:

Trin 1. Indledende screening,

Trin 2. Akkrediteringsvurdering foretaget af uafhængig internationalt anerkendt operatør,

Trin 3. Akkrediteringsrådets afgørelse samt

Trin 4. Undervisningsministerens godkendelse.

Når en institution søger om udbud af en uddannelse, der allerede er udbudt ved andre institutioner, vil ministeren ligeledes kunne afslå ansøgningen allerede i screeningsfasen, hvis det vurderes, at det nye udbud ikke er hensigtsmæssigt ud fra nationale, regionale eller lokale hensyn. I screeningen vil det nye udbud således blive vurderet efter dets placering i det samlede uddannelsesbillede, jf. bemærkningerne til stk. 2.

Den eventuelt efterfølgende akkrediteringsvurdering vil primært være rettet mod den ansøgende institutions faglige og institutionelle kapacitet til at løfte det pågældende udbud.

§ 15 g

Det følger af bestemmelsens stk. 1, at Akkrediteringsrådets akkreditering af uddannelser og udbud af uddannelser sker efter undervisningsministerens beslutning. For så vidt angår allerede udbudte uddannelser, vil ministeren bestille tilbagevendende akkrediteringer af godkendte udbud i henhold til § 15 h. For så vidt angår forslag til nye uddannelser og institutioners ansøgninger om nye udbud, beslutter ministeren på baggrund af en indledende screening, om et forslag skal gå videre til akkreditering, jf. § 15 f, stk. 2.

I henhold til den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i stk. 2 fastsætter undervisningsministeren de nærmere kriterier for relevans og kvalitet, som skal lægges til grund for akkrediteringsvurderingerne. Kriterierne forventes fastsat inden for følgende hovedtemaer:

1. Relevans og behov.
2. Videngrundlag.
3. Organisering og tilrettelæggelse.
4. Resultat og målopfyldelse.

Inden for de 4 hovedtemaer forventes fastsat et antal kriterier for eksisterende udbud af videregående voksenuddannelser på undervisningsministerens område.

Der vil endvidere blive fastsat kriterier for kvalitet og relevans af forslag til nye uddannelser og ansøgninger om nye udbud af uddannelser. Kriterierne forventes fastsat inden for følgende tre hovedtemaer:

1. Relevans og behov.
2. Videngrundlag.
3. Organisering og tilrettelæggelse.

Inden for hovedtemaerne forventes fastsat et antal kriterier. Kriterierne udarbejdes i dialog med relevante parter, herunder udbydende institutioner, organisationer på arbejdsmarkedet, studenterorganisationer og med inddragelse af faglig ekspertise i Danmarks Evalueringsinstitut. Ved kriteriefastsættelsen inddrages desuden de europæiske standarder og retningslinier for kvalitetssikring samt de erfaringer, der ligger til grund for revisionen af kvalifikationsnøglen. Den eksisterende danske kvalifikationsnøgle for de videregående uddannelser blev udarbejdet i 2001-2002. Kvalifikationsnøglen beskriver de danske videregående uddannelser i en kvalifikations- og kompetenceterminologi, der lægger vægt på uddannelsens slutkompetence med henblik på at styrke gennemsigtighed mellem landenes uddannelsessystemer og lette anerkendelse af udenlandske uddannelser. Den danske kvalifikationsnøgle for de videregående uddannelser er under revision under hensyn til hidtidige erfaringer samt den internationale udvikling.

De afgørelsesmuligheder, der efter bestemmelsens stk. 3 foreslås tillagt Akkrediteringsrådet på undervisningsministerens område, svarer til de afgørelsesmuligheder, der gælder på universitetsområdet efter lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser.

Afgørelsen »betings positiv« foreslås kun anvendt ved akkreditering af eksisterende uddannelsesudbud. I tilfælde, hvor Akkrediteringsrådet finder, at et eksisterende udbud på et eller flere områder ikke længere opfylder akkrediteringskriterierne, men hvor rådet samtidig vurderer, at institutionen vil være i stand til at opfylde kriterierne inden for en kortere periode, træffer Akkrediteringsrådet afgørelse om

at akkreditere udbuddet positivt på betingelse af, at udbuddet i dets helhed lever op til de fastsatte kriterier inden for en nærmere bestemt periode, der maksimalt forventes at få en varighed på op til 12 måneder. Finder Akkrediteringsrådet, at et udbud ikke lever op til kriterierne, og vurderer rådet samtidig, at institutionen ikke inden for en nærmere fastsat frist vil kunne opfylde de fastsatte kriterier, træffer rådet afgørelse om, at udbuddet ikke kan akkrediteres. Ved forslag til nye uddannelser og nye uddannelsesudbud kan Akkrediteringsrådets afgørelse kun være positiv akkreditering eller et afslag på akkreditering.

I henhold til bestemmelsens stk. 4 kan Akkrediteringsrådet af egen drift eller efter undervisningsministerens beslutning undersøge, hvorvidt en uddannelse eller et udbud, der tidligere er blevet positivt akkrediteret, fortsat opfylder de kriterier for relevans og kvalitet, som uddannelsen eller udbuddet blev akkrediteret på grundlag af. Undersøgelsen vil alene rette sig mod de konkrete forhold, som er ændret i forhold til den tidligere akkreditering, og udgør således ikke en fornyet akkreditering. Rådets beslutning om at iværksætte en undersøgelse kan ske på rådets eget initiativ, på baggrund af en henvendelse herom fra en institution, jf. den foreslåede stk. 5 om institutionernes indberetningspligt eller på foranledning af undervisningsministeren. Det forventes, at rådet vil inddrage EVA i undersøgelsen med henblik på at tilvejebringe det nødvendige afgørelsesgrundlag for rådet.

I henhold til stk. 5 bortfalder undervisningsministerens godkendelse af udbuddet, hvis Akkrediteringsrådet trækker akkrediteringen tilbage.

Bestemmelsens stk. 6 pålægger institutioner, der er godkendt til udbud af uddannelser omfattet af loven, at orientere Akkrediteringsrådet, hvis institutionen vurderer, at den ikke længere opfylder de kriterier for kvalitet og relevans som udbuddet oprindeligt blev godkendt på grundlag af, eller hvis institutionen er i tvivl om, hvorvidt kriterierne fortsat er opfyldt.

Det vil bero på institutionens konkrete skøn, hvorvidt akkrediteringskriterierne fortsat er opfyldt. Det forventes, at retningslinier for dette skøn vil komme til at fremgå af ministerens udbudsgodkendelser.

Stk. 6 bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte regler om Akkrediteringsrådets varetagelse af opgaver efter loven. Bemyndigelsen skal ses i sammenhæng med § 12, stk. 1, i lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser, hvoraf det fremgår, at Akkrediteringsrådet akkrediterer videregående uddannelser på undervisningsministerens område efter de regler, der gælder herfor. Den samlede behandling af en uddannelsesinstitutions udbudsansøgning kan således tilrettelægges ud fra hensynet til den forskellighed i kultur og praksis, der kendetegner de forskellige uddannelsesområder. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om den del af Akkrediteringsrådets virksomhed, som specifikt vedrører uddannelser på undervisningsministerens område.

§ 15 h

Udbud af godkendte uddannelser skal efter den foreslåede bestemmelse løbende akkrediteres efter en plan fastsat af undervisningsministeren. Ministeren forventes at fastsætte en plan, hvoraf det fremgår, hvornår de enkelte uddannelsesudbud kan forvente at skulle akkrediteres. I henhold til planen vil alle uddannelsesudbud løbende skulle akkrediteres inden for en periode på mellem 5-6 år, jf. dog bemærkningerne til § 15 d, stk. 3, og § 15 e, stk. 4. Der vil ved planens fastsættelse blive taget hensyn til tidspunktet for en tidligere gennemført evaluering eller akkreditering samt til udløb af udbudsgodkendelser efter § 15 d, stk. 3, eller § 15 e, stk. 4.

Planen forventes fastlagt, således at udbud af samme eller beslægtede uddannelser søges akkrediteret inden for samme tidsramme, og således at det samlede antal institutioner, der skal deltage i akkrediteringerne, ligger nogenlunde stabilt fra år til år. Den nærmere tilrettelæggelse vil ske i dialog med relevante parter, herunder Akkrediteringsrådet og Danmarks Evalueringsinstitut.

Akkrediteringsplanen rummer alene krav om akkreditering af udbud. Undervisningsministeren kan dog, jf. § 15 g, stk. 4, til enhver tid anmode Akkrediteringsrådet om at undersøge, hvorvidt en uddannelse

fortsat opfylder de gældende kriterier for relevans og kvalitet, jf. § 15 g, stk. 4. Akkrediteringsrådet kan tillige af egen drift foretage en tilsvarende undersøgelse.

Bestemmelsens stk. 2 indebærer, at tidligere godkendte udbud, der som led i den af undervisningsministeren fastsatte akkrediteringsplan ikke kan akkrediteres, bortfalder. Bestemmelsen giver ikke mulighed for at opretholde udbud, som ikke har opnået en positiv akkreditering eller betinget positiv akkreditering. Undervisningsministeriet meddeler institutionen, at institutionen ikke længere er godkendt til at udbyde den eller de pågældende uddannelser.

Det foreslåede stk. 3, hvorefter undervisningsministeren kan lade en godkendelse bortfalde, finder anvendelse sideløbende med den foreslåede stk. 2, hvorefter en udbudsgodkendelse også bortfalder, hvis udbuddet ikke har kunnet akkrediteres positivt af Akkrediteringsrådet.

En institution skal, før den beslutter sig for at udbyde en bestemt uddannelse, medtænke konsekvenserne af, at den er ansvarlig for at gennemføre hele uddannelsen for de studerende, som optages på uddannelsen. Konsekvensen af, at en institution ophører med at udbyde uddannelsen, kan være, at den studerende ikke kan færdiggøre sin uddannelse, får sin uddannelse forsinket eller pålægges merudgifter til transport m.v. i forbindelse med skift til en anden institution.

Undervisningsministeren kan i henhold til bestemmelsens stk. 4 pålægge en institution, der træffer beslutning om at ophøre med at udbyde en uddannelse, eller som har mistet sin udbudsgodkendelse, at udbyde det resterende uddannelsesforløb efter en plan godkendt af ministeren.

Planen, der udarbejdes af den pågældende institution, kan eksempelvis indebære et skærpet ministerielt tilsyn under afviklingen af resterende uddannelsesforløb eller pålæg til om institutionen at færdiggøre de dele af uddannelsen, som i henhold til en akkreditering isoleret set har den krævede kvalitet, mens en anden institution i henhold til bestemmelsens stk. 5 pålægges at udbyde de øvrige resterende uddannelsesdele.

Undervisningsministeren vil kunne stille krav om, at færdiggørelsesplaner indeholder en aftale mellem institutionen og de berørte studerende, som pålægger institutionen at kompensere de studerende for væsentlige merudgifter, som et nødvendigt institutionsskift måtte påføre dem.

I henhold til bestemmelsens stk. 5 kan undervisningsministeren pålægge en institution at optage studerende, der ikke kan færdiggøre deres uddannelsesforløb som følge af, at den institution, som hidtil har udbudt uddannelsen, har mistet sin udbudsgodkendelse i henhold til bestemmelsens stk. 2 eller 3. Det forventes, at optaget af de omhandlede studerende i videst muligt omfang vil ske efter nærmere aftale med de relevante institutioner.

Til nr. 3

Bestemmelsen er en konsekvensændring som følge af kravet om akkreditering

Til nr. 4

Bestemmelsen er en konsekvensændring som følge af kravet om akkreditering.

Til nr. 5

Bestemmelsen er en konsekvensændring som følge af kravet om akkreditering.

Til nr. 6

Bestemmelsen er en konsekvensændring som følge af kravet om akkreditering.

Til nr. 7

Et erhvervsakademi skal senest den 31. december 2014 have taget stilling til, om det vil fusionere med en professionshøjskole i den region, hvor erhvervsakademiet ligger, eller om det vil fortsætte

som selvstændig institution. Hvis erhvervsakademiet fusionerer med en professionshøjskole, videreføres udbuddet af såvel videregående voksenuddannelser som diplomuddannelser af den nye professionshøjskole. Hvis erhvervsakademiet fortsætter som selvstændig institution, overgår dets godkendelser til udbud af diplomuddannelser til en eller flere professionshøjskoler, mens erhvervsakademiet opretholder dets godkendelser til udbud af videregående voksenuddannelser.

Til § 41

Til nr. 1

I forhold til gældende § 3 kan en institutions udbud af åben uddannelse omfatte alle de uddannelser, som institutionen er godkendt til at udbyde. Undervisningsministeren kan dog bestemme, at en institution kan udbyde en uddannelse som åben uddannelse, selvom institutionen ikke er godkendt til at udbyde den pågældende uddannelse.

Med den foreslåede bestemmelse vil en institution ikke kunne godkendes til at udbyde en videregående uddannelse som åben uddannelse, hvis ikke institutionen i forvejen er godkendt til at udbyde den pågældende videregående uddannelse.

Kun institutioner, der i henhold til bestemmelserne herom i den foreslåede lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser er godkendt til at udbyde en erhvervsakademiuddannelse eller en professionsbacheloruddannelse vil kunne udbyde den pågældende uddannelse som åben uddannelse.

Undervisningsministeren kan som hidtil godkende udbud af andre uddannelser og enkeltfag herfra som åben uddannelse. Såfremt uddannelserne er videregående uddannelser, anvendes bestemmelserne om godkendelse af uddannelser i lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser samt lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne tilsvarende.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvensændring. Efter forslaget vil det kun være institutioner, der udbyder uddannelser i henhold til lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser samt lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, der vil have adgang til at udbyde fagspecifikke kurser fra de pågældende uddannelser.

Til § 42

Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

§ 40-41 sammenholdt med gældende lovgivning

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 12. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Videregående voksenuddannelse, herunder afgangprojektet, gennemføres på et niveau, der svarer til en kort videregående uddannelse.

§ 15. Adgang til videregående uddannelse i videreuddannelsessystemet er betinget af, at ansøgeren har gennemført en relevant adgangsgivende uddannelse på mindst følgende niveau, jf. dog stk. 6, nr. 2:

1) ---

2) Til diplomuddannelse: En kort videregående uddannelse, en videregående voksenuddannelse gennemført som et reguleret forløb eller et særligt indgangsforløb til diplomuddannelsen.

§ 40.

I lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 29. august 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 12, stk. 3, og § 15, stk. 1, nr. 2, ændres »kort videregående uddannelse« til: »erhvervsakademiuddannelse.«

2. Efter § 15 b indsættes:

»Kapitel 3 a

Godkendelse og akkreditering

§ 15 c. Undervisningsministeren godkender de videregående voksenuddannelser og diplomuddannelser efter denne lov, der er behov for.

§ 15 d. Undervisningsministeren godkender et erhvervsakademis udbud af de videregående voksenuddannelser, der er behov for, at erhvervsakademiet udbyder, jf. § 4 i lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser. Undervisningsministeren godkender tillige en professionshøjskoles udbud af de videregående

voksenuddannelser, der er behov for, at professionshøjskolen udbyder, jf. § 4 i lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser og § 4, stk. 3, i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser. Det er dog en betingelse, at professionshøjskolen er etableret ved en sammenlægning af en eller flere professionshøjskoler og et eller flere erhvervsakademier.

Stk. 2. Er en professionshøjskole ikke omfattet af stk. 1, kan undervisningsministeren godkende dens udbud af en videregående voksenuddannelse, hvis der er et behov for udbud af uddannelsen, som ikke kan eller forventes at kunne dækkes af udbud, der er godkendt efter stk. 1.

Stk. 3. En godkendelse efter stk. 1 og 2 gives tidsbegrænset til at dække behovet for udbuddet i et nærmere bestemt geografisk område af den pågældende uddannelse.

Stk. 4. En godkendelse efter stk. 1 - 3 gives til tidsbegrænset at dække behovet for udbuddet i et nærmere bestemt geografisk område af den pågældende uddannelse.

§ 15 e. Undervisningsministeren godkender en professionshøjskoles udbud af de diplomuddannelser, der er behov for, at professionshøjskolen udbyder, jf. § 4 i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser. Undervisningsministeren godkender endvidere en ingeniørhøjskoles udbud af diplomuddannelser inden for ingeniørområdet, jf. §§ 57-62 i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser, af de diplomuddannelser inden for ingeniørområdet, der er behov for, at ingeniørhøjskolen udbyder. Undervisningsministeren godkender tillige medie- og journalisthøjskolens udbud af de diplomuddannelser inden for højskolens område, der er behov for, at medie- og journalisthøjskolen udbyder, jf.

§ 4 i lov om medie- og journalisthøjskolen.

Stk. 2. Undervisningsministeren godkender et erhvervsakademis udbud af de tekniske og merkantile diplomuddannelser, der er behov for, at erhvervsakademiet udbyder. Det er dog en betingelse herfor, at erhvervsakademiet har indgået en partnerskabsaftale med en professionshøjskole, jf. § 6 i lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser og § 5 a i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan godkende at en uddannelsesinstitution, der ikke er en professionshøjskole, kan udbyde en diplomuddannelse, hvis der er et behov for udbud af uddannelsen, som ikke kan eller forventes at kunne dækkes af udbud, der er godkendt efter stk. 1 og 2. En godkendelse efter 1. pkt. kan kun gives til en uddannelsesinstitution inden for den offentlige forvaltning med statslig godkendelse til udbud af en eller flere videregående uddannelser.

Stk. 4. En godkendelse efter stk. 1-3 gives til tidsbegrænset at dække behovet for udbuddet i et nærmere bestemt geografisk område af den pågældende uddannelse.

§ 15 f. Godkendelse af en uddannelse efter § 15 a og godkendelse af udbud efter §§ 15 b - 15 c kan kun gives, hvis Akkrediteringsrådet, jf. lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser, har akkrediteret uddannelsen henholdsvis udbuddet positivt.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan afslå at lade en ansøgning om godkendelse af forslag til en ny uddannelse og forslag til et nyt udbud akkreditere, hvis det vurderes, at der ikke er behov for den pågældende nye uddannelse eller det pågældende nye udbud.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter regler om krav til indholdet af og

dokumentation til ansøgninger om godkendelse efter §§ 15 a -15 c og regler om procedure for behandling af sådanne ansøgninger.

§ 15 g. Akkrediteringsrådet akkrediterer videregående uddannelser for voksne og diplomuddannelser og udbud af uddannelserne efter undervisningsministerens beslutning.

Stk. 2. Akkrediteringen efter stk. 1 foretages i henhold til kriterier for relevans og kvalitet, der fastsættes af undervisningsministeren.

Stk. 3. Ved akkreditering af nye uddannelser, jf. § 15 a, og nye udbud, jf. §§ 15 a -15 c, kan rådets afgørelse være en positiv akkreditering eller et afslag på akkreditering. Ved løbende akkreditering af udbud, jf. § 16, kan Akkrediteringsrådets afgørelse tillige være en betinget positiv akkreditering, hvor en positiv akkreditering er betinget af, at de fastsatte kriterier for relevans og kvalitet er opfyldt inden for en af rådet fastsat frist.

Stk. 4. Akkrediteringsrådet kan af egen drift eller efter undervisningsministerens beslutning undersøge, hvorvidt en uddannelse eller en institutions udbud af en uddannelse fortsat opfylder de kriterier for relevans og kvalitet, som uddannelsen eller udbuddet oprindeligt blev akkrediteret på grundlag af. Viser undersøgelsen, at kriterierne ikke længere er opfyldt, træffer rådet afgørelse om, at akkrediteringen af uddannelsen eller udbuddet er bortfaldet, eller meddeler en frist for opfyldelse af kriterierne. Efter fristens udløb træffer rådet afgørelse om, hvorvidt den tidligere meddelte akkreditering opretholdes eller bortfalder. Rådet orienterer straks undervisningsministeren om rådets afgørelser.

Stk. 5. En uddannelsesinstitution, der er godkendt til udbud af en uddannelse skal underrette Akkrediteringsrådet, hvis udbuddet ikke længere opfylder de kriterier for relevans og kvalitet, som udbuddet

oprindeligt blev akkrediteret på grundlag af, eller der er tvivl herom.

Stk. 6. Undervisningsministeren fastsætter regler om Akkrediteringsrådets vareretagelse af opgaver efter denne lov.

§ 15 h. Godkendte udbud af uddannelser skal løbende akkrediteres efter en plan fastsat af undervisningsministeren.

Stk. 2. En udbudsgodkendelse bortfalder, såfremt udbuddet på baggrund af en akkreditering foretaget i medfør af stk. 1 ikke har opnået en positiv akkreditering eller betinget positiv akkreditering.

Stk. 3. En udbudsgodkendelse kan endvidere bortfalde, hvis undervisningsministeren finder, at der ikke længere er behov for, at uddannelsen udbydes af institutionen, eller hvis institutionen ikke overholder reglerne om uddannelsen eller påbud fra undervisningsministeren om at gennemføre konkrete foranstaltninger med henblik på overholdelse af de regler, der påhviler institutionen efter loven.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan pålægge en institution, der ophører med at udbyde en uddannelse, at afslutte igangværende uddannelsesforløb efter en plan godkendt af undervisningsministeren.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan pålægge en institution at optage studerende, der ikke kan færdiggøre deres uddannelse som følge af, at den institution, som de studerende er optaget på, ophører eller er ophørt med at udbyde den pågældende uddannelse. Det er en betingelse, for at give påbud efter stk. 1, at institutionen er godkendt til at udbyde uddannelsen.

§ 16. For de videregående uddannelser for voksne i regulerede forløb gælder bestemmelserne om tilrettelæggelse, udbud m.v. for deltidsuddannelser i lov om åben uddannelse.

3. I § 16 ændres », udbud m.v. for« til: »af«.

§ 25. For videregående voksenuddannelser og diplomuddannelser som regulerede forløb modtager institutionen tilskud og opkræver betaling for deltagelse i undervisningen efter bestemmelserne i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. For masteruddannelser som regulerede forløb modtager universitetet tilskud og opkræver betaling for deltagelse i undervisningen efter bestemmelserne i lov om universiteter (universitetsloven).

Stk. 2. For uddannelseselementer i fleksible forløb, der er omfattet af lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., modtager institutionen tilskud efter § 6 i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og opkræver betaling for deltagelse i undervisningen efter § 8 i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. Institutionen modtager tilskud til afgangsprøve, vejledning og udarbejdelse af uddannelsesplan ved videregående voksenuddannelser og diplomuddannelser som fleksible forløb efter § 6, jf. § 16, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og opkræver betaling for deltagelse i afgangsprøver efter § 8 i lov om åben uddannelse.

4. I § 25, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »m.v.«: »jf. dog kap 3 a.«.

5. I § 25, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 6 i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.«: »jf. dog § kap 3 a.«.

6. I § 25, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »§ 16, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.«: »jf. dog kap. 3 a.«.

7. Efter § 34 a indsættes:

§ 34 b. Undervisningsministeren træffer senest den 31. december 2014 afgørelse om, hvilken professionshøjskole der overtager en godkendelse efter § 15 e, stk. 2.

§ 41.

I lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 956 af 28. november 2003, som ændret senest ved § 77 i lov

nr. 562 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

§ 3. En uddannelsesinstitutions udbud af åben uddannelse kan omfatte alle de uddannelser, som institutionen er godkendt til at udbyde på heltid, og enkeltfag fra disse uddannelser, medmindre undervisningsministeren bestemmer andet. Undervisningsministeren kan bestemme, at uddannelsesinstitutionerne kan udbyde andre uddannelser eller enkeltfag herfra som åben uddannelse

1. § 3, stk. 1, affattes således:

»En uddannelsesinstitutions udbud af åben uddannelse kan omfatte alle de uddannelser, som den er godkendt til at udbyde som heltidsuddannelse og enkeltfag fra disse uddannelser. Undervisningsministeren kan dog fastsætte begrænsninger i en uddannelsesinstitutions udbud efter 1. pkt. Undervisningsministeren kan godkende, at en uddannelsesinstitution inden for Undervisningsministeriets område kan udbyde andre uddannelser som åben uddannelse end dem, der er nævnt i 1. pkt. Vedrører en sådan godkendelse en videregående uddannelse, finder bestemmelserne i kapitel 4 i lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser og kapitel 3 a i lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne tilsvarende anvendelse.«

Stk. 3. Uddannelsesinstitutioner under Undervisningsministeriet, der er godkendt til at udbyde erhvervsrettet videregående uddannelse, kan udbyde fagspecifikke kurser efter § 2, stk. 1, nr. 4, medmindre undervisningsministeren bestemmer andet. Undervisningsministeren kan bestemme, at andre uddannelsesinstitutioner kan udbyde fagspecifikke kurser.

2. § 3, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* En uddannelsesinstitution inden for Undervisningsministeriets område kan udbyde fagspecifikke kurser efter § 2, stk. 1, nr. 4, jf. § 2, stk. 5, hvis den er godkendt til at udbyde en eller flere uddannelser efter lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser eller lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne. Undervisningsministeren kan dog fastsætte begrænsninger i institutionens adgang til udbud efter 1. pkt.«